XVII. évfolyam 32. szám. **Ára: 1 forint** *1961. augusztus 10*

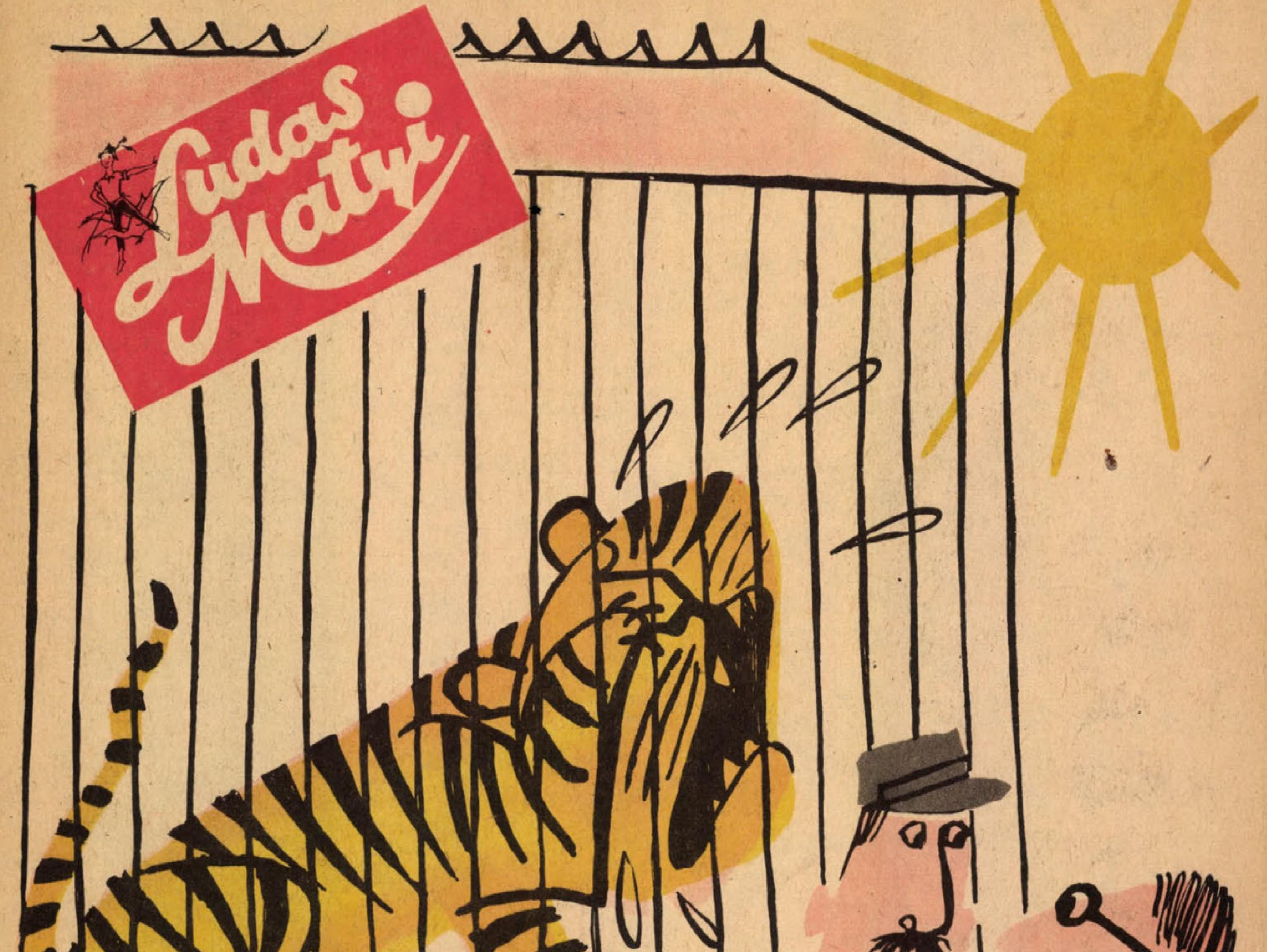
Ludas Matyi
A pesti Állatkert tigrist küldött a debreceni állatkertnek

— *Ez az a tigris, amit Pestről kaptunk?*
— *Ez.*
— *És mért ordít úgy?*
— *Mert vidékre helyezték.*

Várnai György rajza

Középkori házibuli

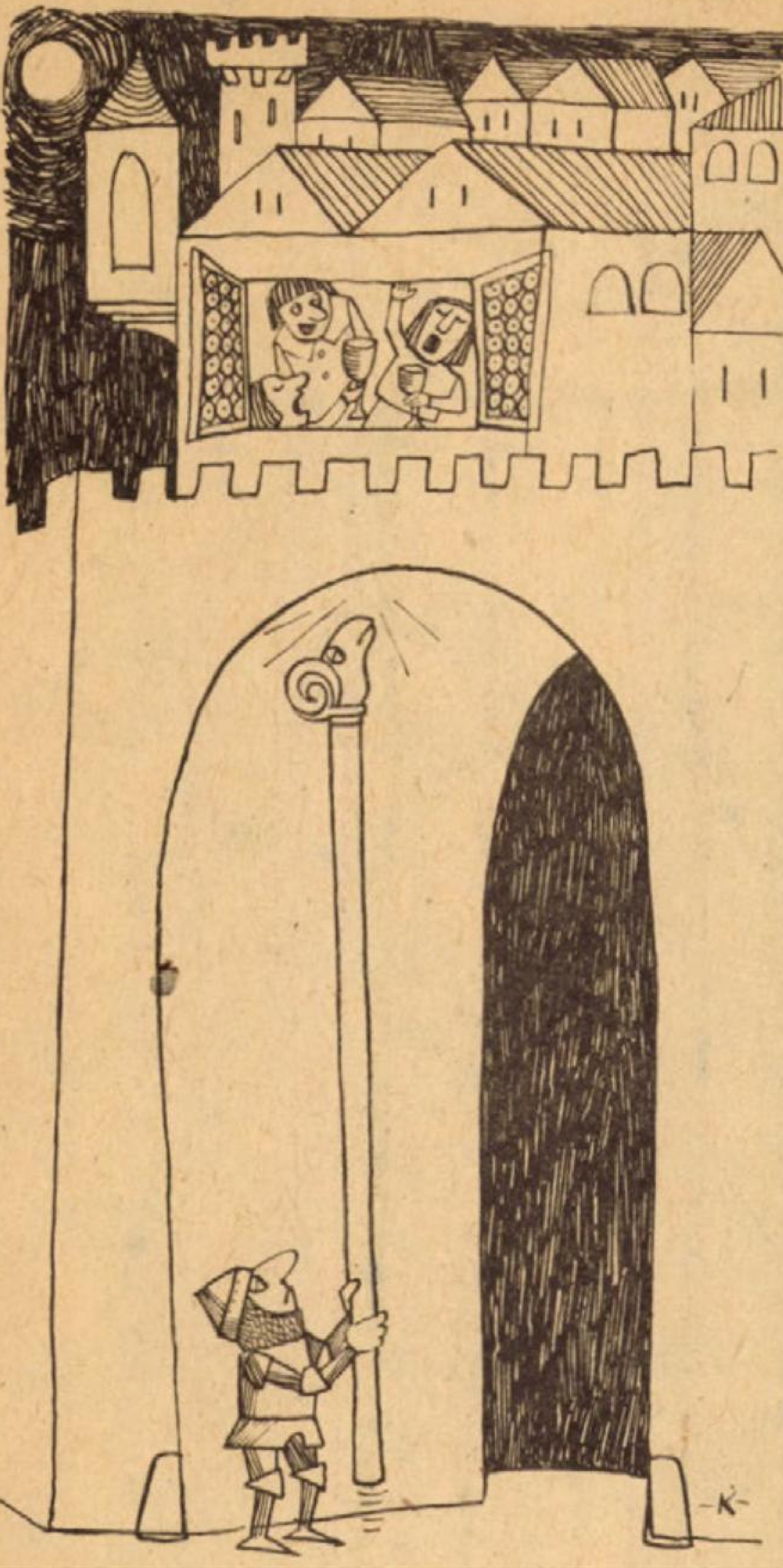

– Csend legyen ott fent!

Hiú kislány frizura-gondja

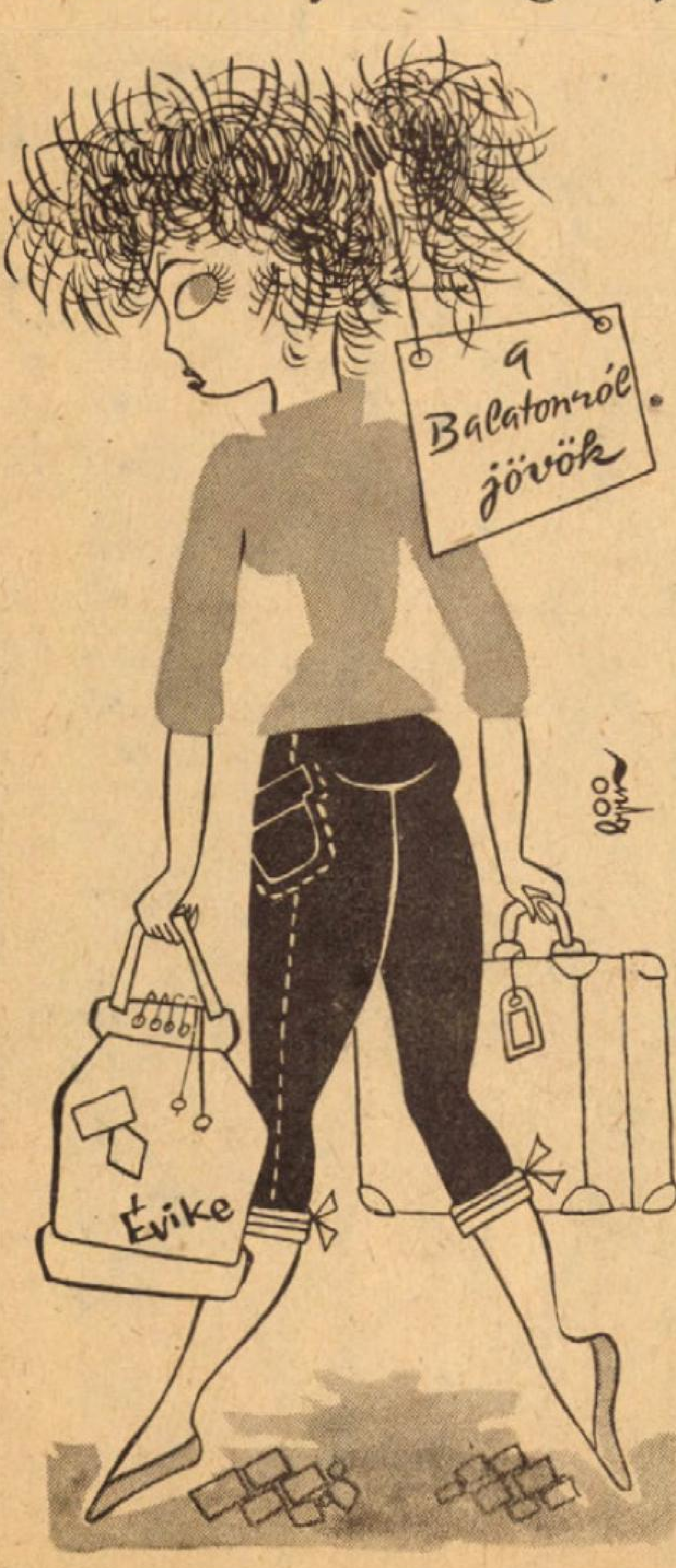

LOVAGREGÉNY, 1961

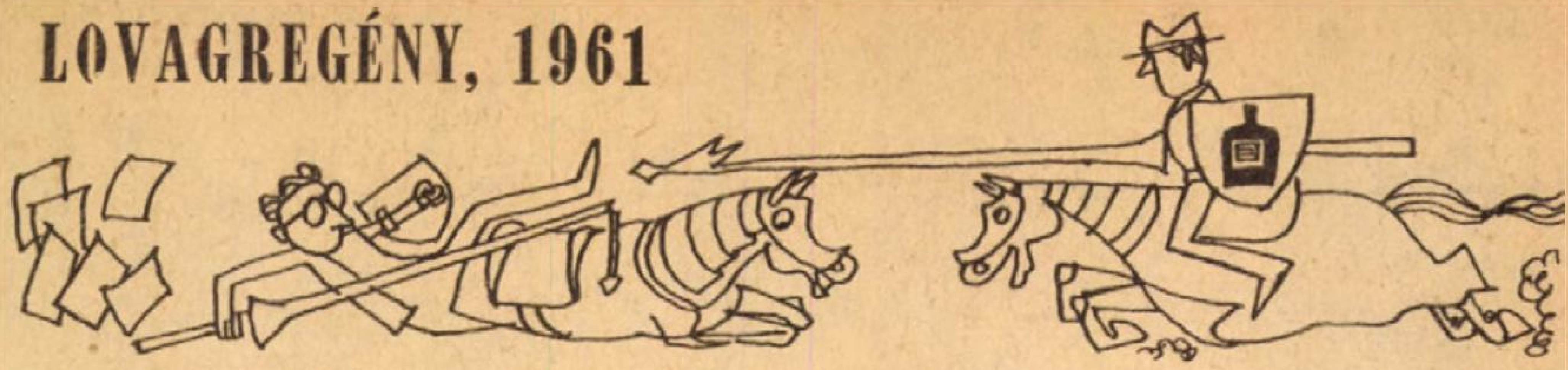

I. Titkolt szerelem

Ildikó szeme kék, mint az anyagkönyvelési-jegyek másodpéldányai.

Kalmár Béla, a szemközti íróasztalnál találta ki ezt a költői hasonlatot, amikor kétségtelenné vált, hogy beleszeretett szép kartársnőjébe. Ennek már két hete, de megvallani együttlétük e kilencvenhat órája alatt sem merte, pedig a többi kartársak ide-oda sétafikálása miatt ebből legalább tizenkettőt kettesben lehetett vele. Kalmár Béla ugyanis, amilyen bátor anyagkönyvelő, olyan félénk magánember volt.

Titkolt szerelme azonban buzgott-forrongott adminisztrátori lelke mélyén, s megnyilvánulást sürgetett.

II. A kövér árnyék

Ildikó ábrándozva nézegette átírótollát tartó, de mozdulatlan jobb kezét a 089 731. számú, kitöltetlen anyagkönyvelési jegy fölött. Lontai Pityura gondolt, a kémiai laborból, aki egyrészt jóképű fiú volt, másrészt fél liter különleges körömlakkot ígért neki.

Talán ma, munkaidő után meg is kapja... — reménykedett.

Éppen türelmetlenül nézett kis karórájára, amikor kövér árnyék vetült zsúfolt íróasztalára. Magasvári kartárs, az osztályvezető árnyéka volt.

III. Megszívlelt intés

— Ildikó... — szólalt meg az osztályvezető.

Kalmár Béla a szemközti íróasztalnál fölkapta a fejét.

— Nézze, Ildikó — folytatta Magasvári —, én nem szeretek senkinek kellemetlen dolgokat mondani...

Béla szíve rémülten kalapálni kezdett.

— ... de mint osztályvezető, kénytelen vagyok figyelmeztetni, hogy magának a munkához való viszonya korántsem kielégítő...

Béla szégyenkezve lehajtotta a fejét.

— ... rendszertelenül és késve továbbítja a kimutatásokat, s egyre több a restanciája... — mondta végül az osztályvezető —, ha rövid időn belül nem hozza be a lemaradást, komoly bajok lesznek, Ildikó!

Béla elsápadt.

IV. Szirénadallam

A munkaidő végét jelző gyári sziréna felbőgött. Ildikó olyan élvezettel hallgatta, mint egy sláger dallamot. Lontai Pityura gondolt, a kémiai laborból, aki fél liter különleges körömlakkot ígért neki. Sietve ledobta a köpenyét, és kecses tűsarkain kilibegett a magánéletbe.

V. A takarítónő keresztet vet

A délutáni nap sötétsárgára festette az anyagkönyvelési osztály berendezését. Sáfár néni, a takarítónő, söpörni kezdett azokban a szögletekben, ahová az ormótlan porszívóval nem tudott behatolni. Az iratszekrény nagyot pattant. Sáfár néni ijedten rezzent össze.

Nem sokkal később az iratszekrény hatalmasat tüsszentett.

Sáfárné keresztet vetett, összekapkodta szerszámait, és kimenekült az irodából. Kívülről kétszer rázárta az ajtót, jóllehet, ekkor már eszébe jutott, hogy kedvenc portörlő rongyát benn felejtette.

VI. A lovagi tett

Az iratszekrény ajtaja halk nyikordulással kinyílt, és kilépett belőle a vállalat legjobb anyagkönyvelője, Kalmár Béla. Odament a fogashoz, egy percig ellágyulva nézegette Ildikó köpenyét. Majd lehunyt szemmel megcsókolta a lány kölnijétől illatos szövetet, sőt beleképzelve a teljes kartársnőt, merészen meg is simogatta itt-ott...

Aztán a köpeny zsebébe nyúlt, ahol rögtön meglelte, amit keresett: egy 4-es jelzésű kulcsocskát. Odament Ildikó íróasztalához, kinyitotta a fiókokat, és rajongó tekintettel sorra előszedte az azokban található összes papírféleségeket.

S reggelig földolgozta a lány egész restanciáját.

VII. Happy-end

Ildikó másnap este bódultan hullott a férfi karjaiba:

— Köszönöm, köszönöm, köszönöm! — hálálkodott, keblére szorítva a fél liter különleges körömlakkot.

Dunai Ferenc

Bővítik a cukrászdákat

Kallus László rajza

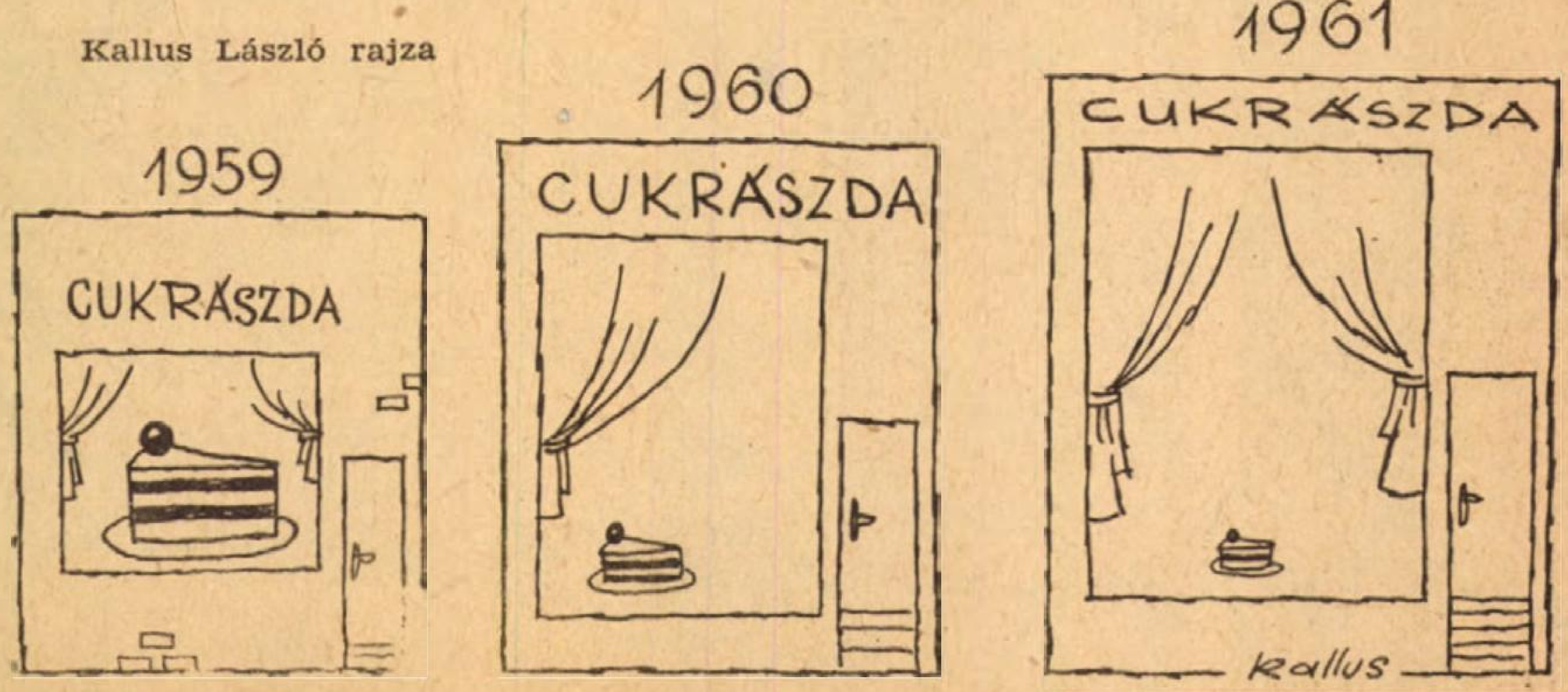

PÁRIZSI KÉPESLAP

A francia udvariasság nem legenda, lépten-nyomon találkozik vele az ember. A France-soir című lapban van egy rovat, amelyben Carmen Tessier bejelenti, melyik hírességnek lesz a születésnapja. Az urakkal kapcsolatban elárulja ugyan, hogy X. Y. ötven éves, vagy hatvan, de a hölgyekkel szemben már tapintatosabb. Brigitte Bardot-ról például mondja: B. B. holnap egy évvel fiatalabb lesz, mint jövő ilyenkor. Kedves, nem?

*

No de a kutyák se panaszkodhatnak. Nálunk így írnák ki az éttermek bejáratára: Kutyának tilos a bemenet! Az én szállodám halljában ezt a feliratot láttam: „Azt hisszük, hogy kutya-vendégeinket zavarná az étteremben az emberek társasága."

Egy dakli éppen velem együtt olvasta a feliratot, s elégedetten csóválta a farkát.

*

De Gaulle megkérdezi Debré miniszterelnöktől:

— Hány óra van?

— Amennyit óhajt, tábornok úr — feleli Debré.

*

Találkozik két régi, öreg jó barát.

— Ah! lá lá! — mondja az egyik, s leül a padra.

— Nagyon kérlek, ne beszélj politikáról — feleli a másik.

*

Ha az ember bármilyen jól érzi is magát, azért olykor elfogja a honvágy, s nézegeti a naptárjában: mikor telik le az ideje. Tegnap voltam így, forgattam a noteszom naptár-oldalait, s áthúzogattam a lenyaralt napokat, de csak továbbra is ült rajtam valami. De aztán találtam orvosságot a honvágy ellen. Hűvöses idő volt, s fel akartam venni a Pesten vásárolt villámzáras zubbonyomat. Hát a villámzár egy szemvillanás alatt kész lett — ahogy otthon mondanák.

Több órára elmúlt a honvágyam.

*

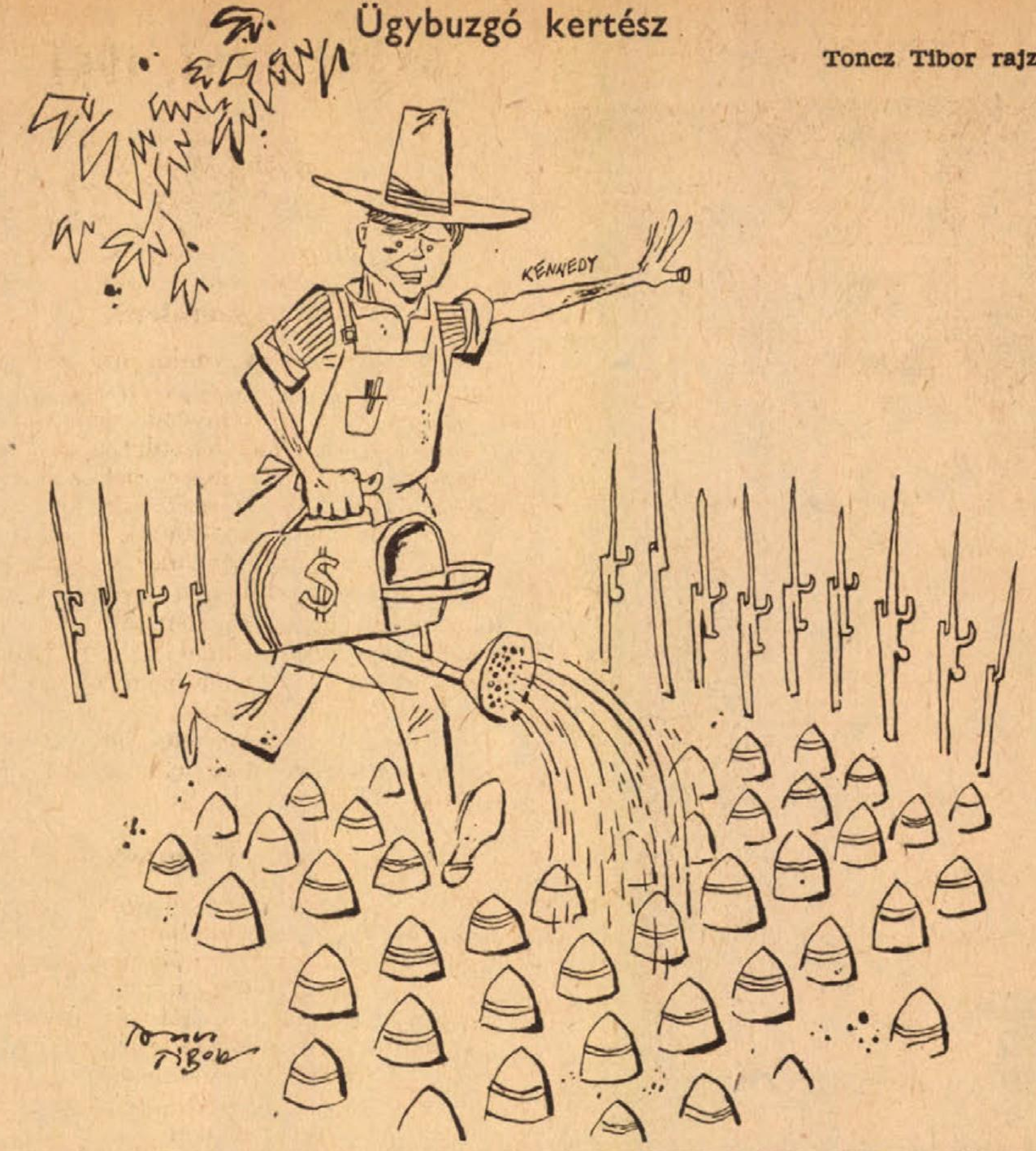

Ügybuzgó kertész

Toncz Tibor rajza

Pár évvel ezelőtt így hirdetett egy párizsi kabaré:

„Harminc ragyogó nő — tíz toalett." (A többit a közönség fantáziájára bízta a direkció.) Majd harminc ragyogó nőről volt szó — toalett nélkül. Az idén meg láttam egy ilyen reklámot: „Ötven ragyogó nő — kétszáz toalett!"

*

Változnak az idők?

Az első spiritiszta vicc:

„Láttam a parkban sétálni Pierre-t az özvegyével."

*

Az utolsó skót vicc:

Egy skót megkérdezi a barátjától, hogy mit adott nászajándékul az unokaöccsének.

— Egy pár galambot.

— Tönkremész bele!

— Hová gondolsz! Postagalambok voltak, visszarepülnek hozzám!

*

Boluba, egy afrikai varázsló, hazatérve Párizsból, meséli, hogy milyen csodákat művelnek az ő francia kartársai.

— Colombes-ban láttam: kijött egy nagy, zöld pázsitra 11 ember fehér rövid nadrágban, aztán másik 11, kék rövid nadrágban, majd még egy ember, fekete rövid nadrágban, aztán egy nagy bőrtojást helyeztek a földre, és a fekete nadrágos a sípjába fújt. Ebben a pillanatban — folytatja ámulattal telt hangon a varázsló — elkezdett esni az eső!

Látta, hallotta, olvasta:

Fendrik Ferenc

Váratlan fordulat

Szegő Gizi rajza

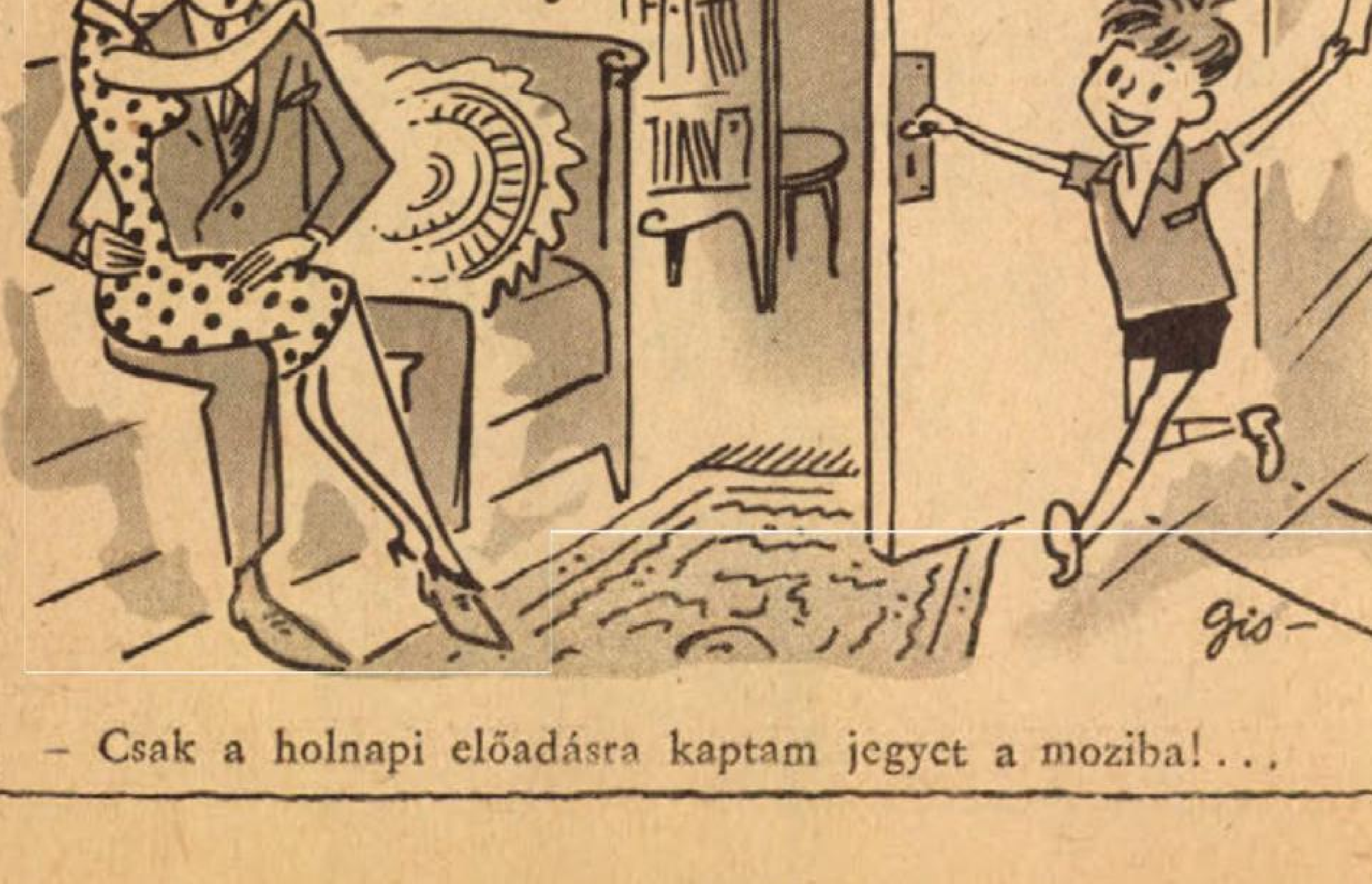

– Csak a holnapi előadásra kaptam jegyet a moziba! . . .

A nagy sakkparti

(A Smena karikatúrája)

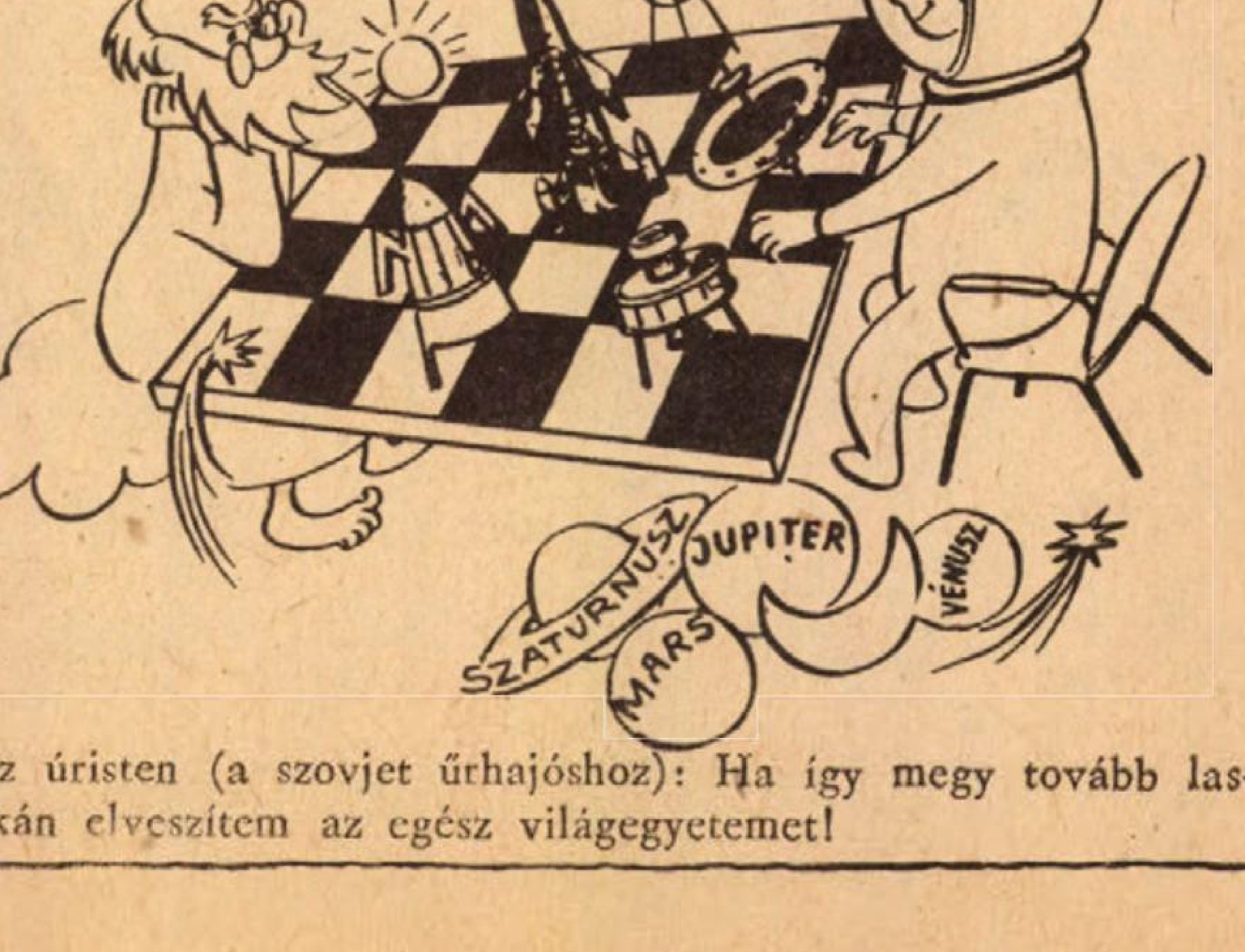

Az úristen (a szovjet űrhajóshoz): Ha így megy tovább lassacskán elveszítem az egész világegyetemet!

A lovag

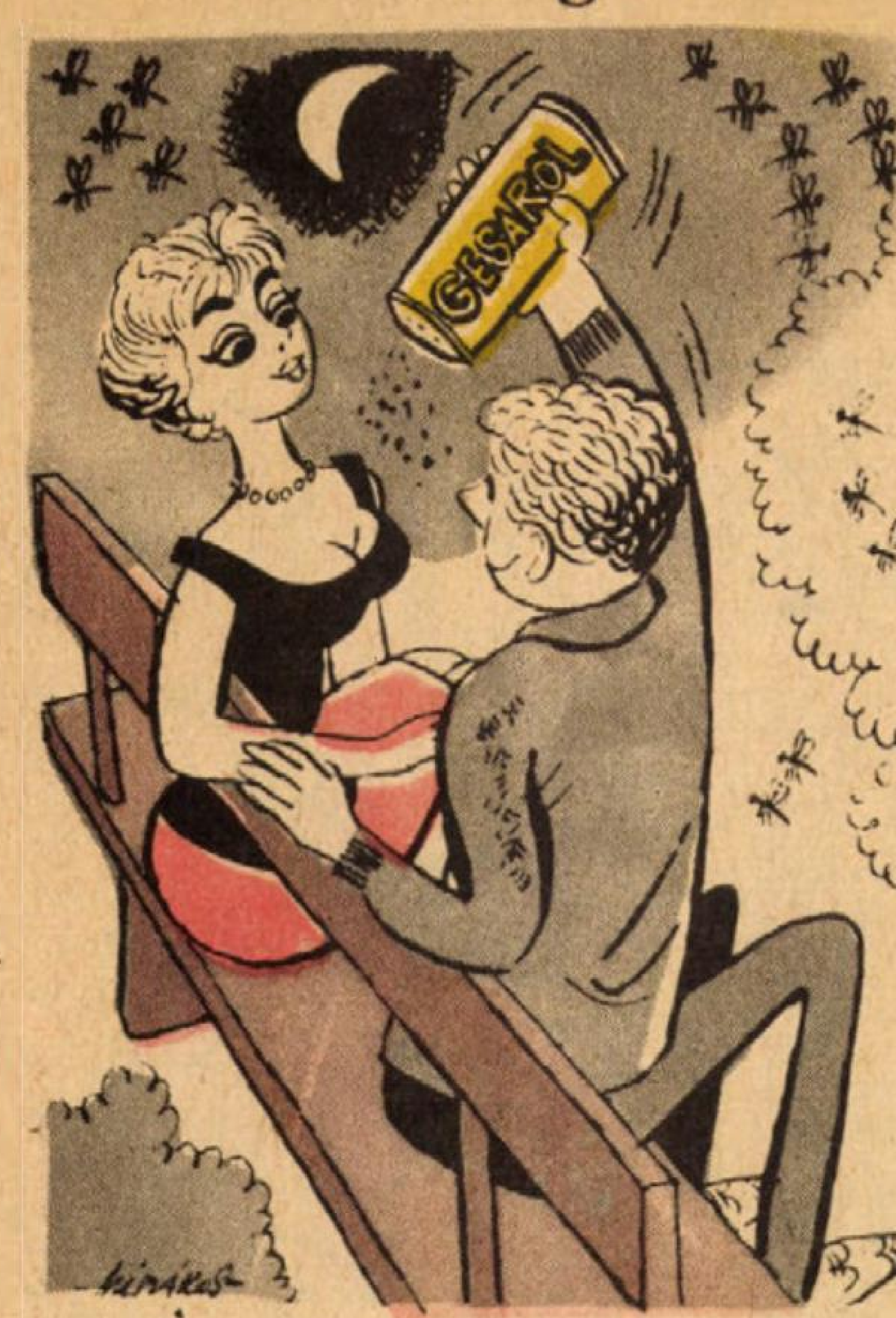

– Sok a szúnyog, Micike...

Egyszerű művelet

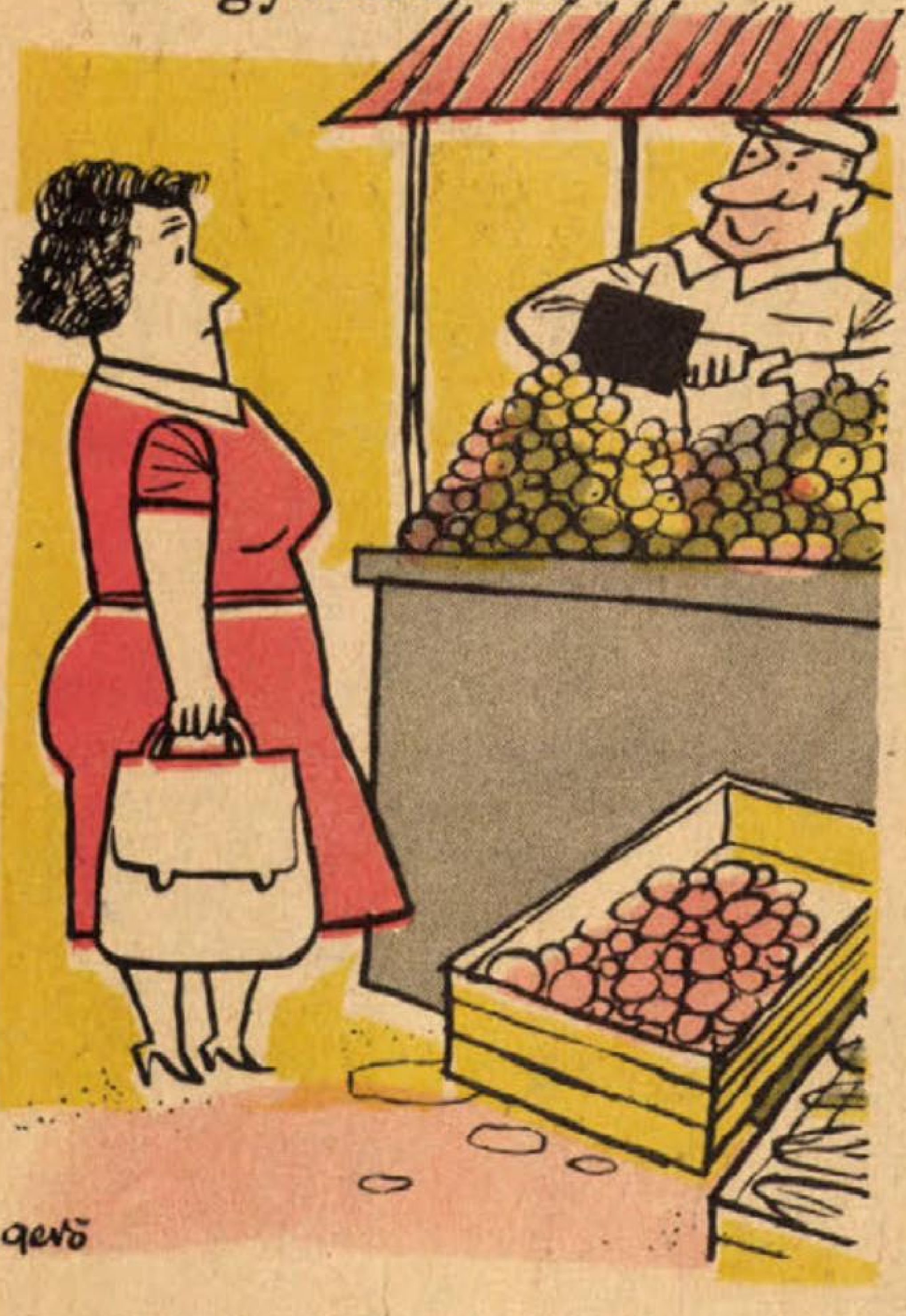

– Mondja, hogyan tudják ilyen jól összekeverni a nagy barackokat a kicsikkel?
– Egyszerű, kérem, nagyság szerint szortírozva kapjuk!

ŐSZINTE VÉLEMÉNY

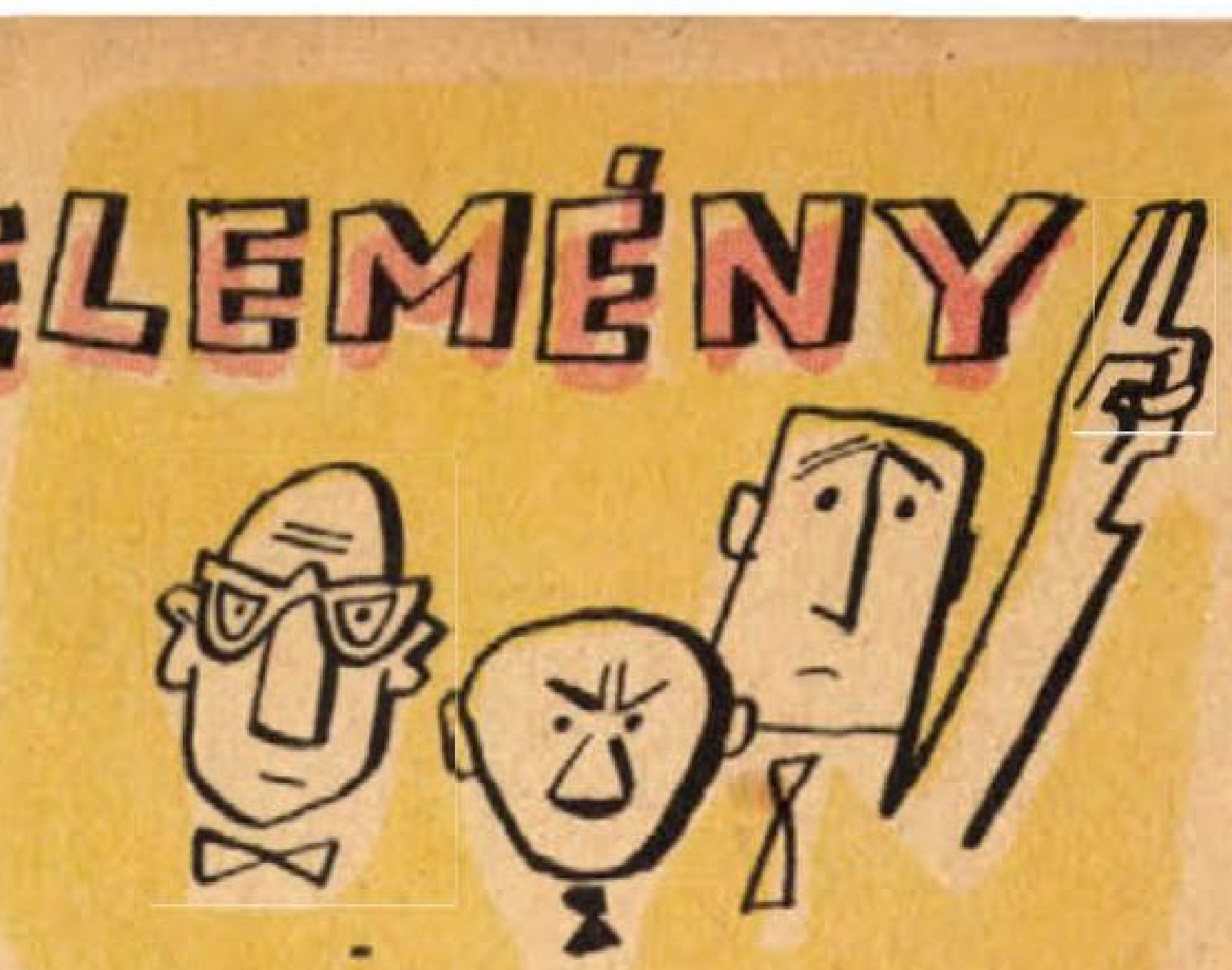

I.

Hétfő délelőtt, röpke egy óra alatt szertefutott a hír az Álarcgyártó Vállalatnál: valami beadvány ment a Főhivatalhoz Sas igazgató ellen, s ma délután egy kiküldött érkezik az ügy megvizsgálására.

Fél háromkor megállt az ismert fekete Volga a ház előtt: Törzs Ödön jött vele a Főhivatalból. Sashoz sietett, s öt perc alatt körtelefon útján mindenkivel közölték: háromkor értekezlet a tanácsteremben.

Az igazgató üdvözölte az egybegyűlteket, s máris átadta a szót Törzs Ödönnek.

— Bejelentés érkezett Sas igazgató kartárs ellen — kezdte. — A lényeg benne az, hogy az itteni dolgozók kifogásolják szaktudása hiányát, továbbá embertelen magatartását, modorát. Állítólag olyan hangulat van itt, hogy a kartársak a leváltását követelik. Minthogy a bejelentés, láthatják, komoly, kérem és várom őszinte hozzászólásukat.

II.

A feszült csendet Holló törte meg.

— Kérem, kartársak, én Sas kartársat kimondhatatlanul tisztelem és becsülöm. Én megmondanám, ha nem így lenne is. Egész szakmai és emberi fejlődésemet neki köszönhetem.

Ismét csend volt néhány pillanatig, aztán Kánya, az anyagraktáros kapott szót.

— Én csak annyiban szeretném kiegészíteni a Holló kartárs által elmondottakat, hogy Sas kartársnak elsősorban kiváló szakmai tudását és jellembeli erejét csodálom.

Bérci, a normás, tömören beszélt:

— Nem is értem, hogyan lehetett valaki olyan sötét gazember, hogy a mi szeretett igazgatónkat benyálazza. Szégyellheti magát, akárki volt.

Egy óra hosszat tartottak a felszólalások. Végül Törzs Ödön zárta le a megbeszélést.

— Tolmácsolni fogom a kartársak véleményét a Főigazgató kartársnak. A végső döntést ennek birtokában hozzuk majd meg.

III.

Szerda délután fél háromkor ismét megállt a fekete Volga a ház előtt. Körtelefon, háromkor összejövetel a tanácsteremben. Törzs beszélt:

— Eljuttattam az önök őszinte véleményét a Főigazgató kartárshoz — kezdte. — Közben a Főhivatal megállapította, hogy a vállalat nagyon rosszul dolgozik, tervét rendszeresen nem teljesíti, az önköltség növekszik, a termelékenység csökken. Mindezek alapján a Főhivatal úgy látja, hogy Sast le kell majd váltani igazgatói tisztéből. Szeretném erről a kartársak őszinte véleményét hallani.

A feszült csendet Holló törte meg.

— Kérem, kartársak, én Sas kartársat kimondhatatlanul megvetem. Én megmondanám, ha nem így lenne is. Egész szakmai és emberi megtorpanásomat neki tulajdoníthatom.

Ismét csend volt néhány pillanatig, aztán Kánya, az anyagraktáros kapott szót.

— Én csak annyiban szeretném kiegészíteni a Holló kartárs által elmondottakat, hogy Sas kartársnak elsősorban szakmai kontárságát és jellembeli gyengeségeit rovom fel.

Bérci, a normás, tömören beszélt:

— Nem is értem, hogyan lehetett valaki olyan bátor és gerinces, hogy ilyen légkörben is őszintén megírja mindazt, amit Sas kartársról valamennyien tudunk és gondolunk.

Végül Törzs Ödön zárta le a megbeszélést:

— Tolmácsolni fogom a kartársak véleményét a Főigazgató kartársnak. A végső döntést ennek birtokában hozzuk majd meg.

IV.

Péntek délután félháromkor ismét megállt a fekete Volga a ház előtt. Körtelefon, háromkor összejövetel a tanácsteremben. Törzs beszélt:

— A másirányú vizsgálatok eredményeivel együtt a Főhivatal úgy döntött, hogy Sas kartársat súlyos hibáiért és mulasztásaiért a legkeményebben megdorgálja. Reméljük, ez az utolsó figyelmeztetés használni fog az igazgató kartársnak. Szeretném a döntésről a kartársak őszinte véleményét hallani.

A feszült csendet Holló törte meg...
(A többit lásd a II. pont alatt.)

Szántó Jenő

Jucika Szegeden

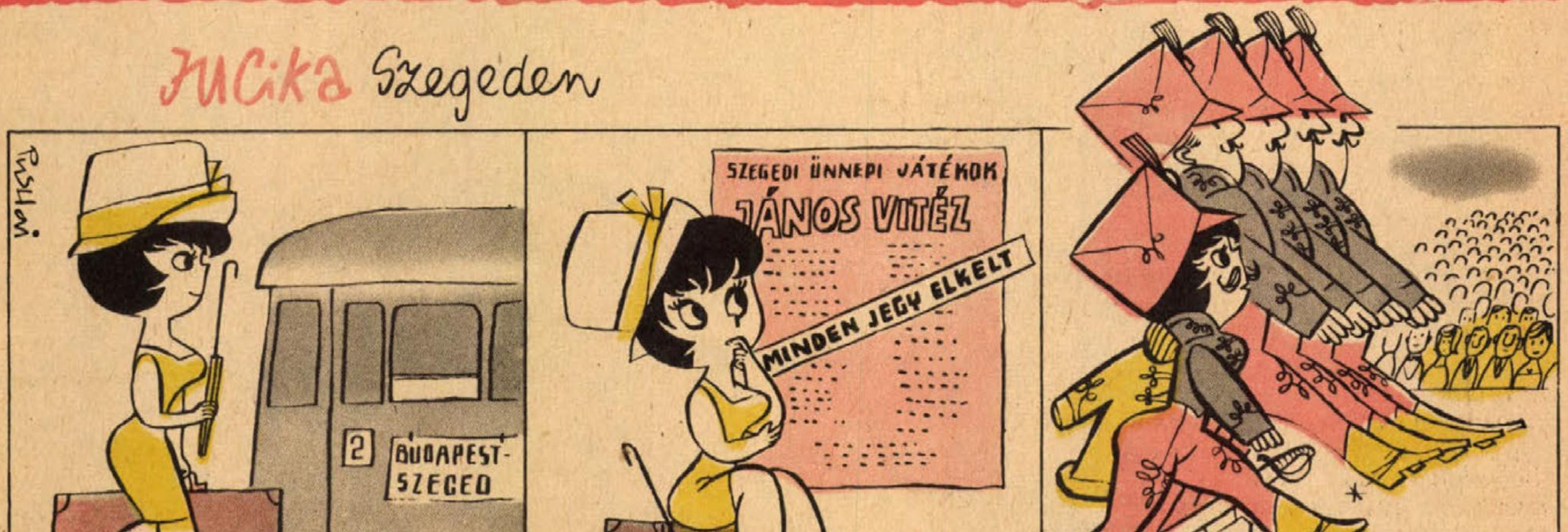

A gyarmatosítás történetéből

Szűr-Szabó József rajza

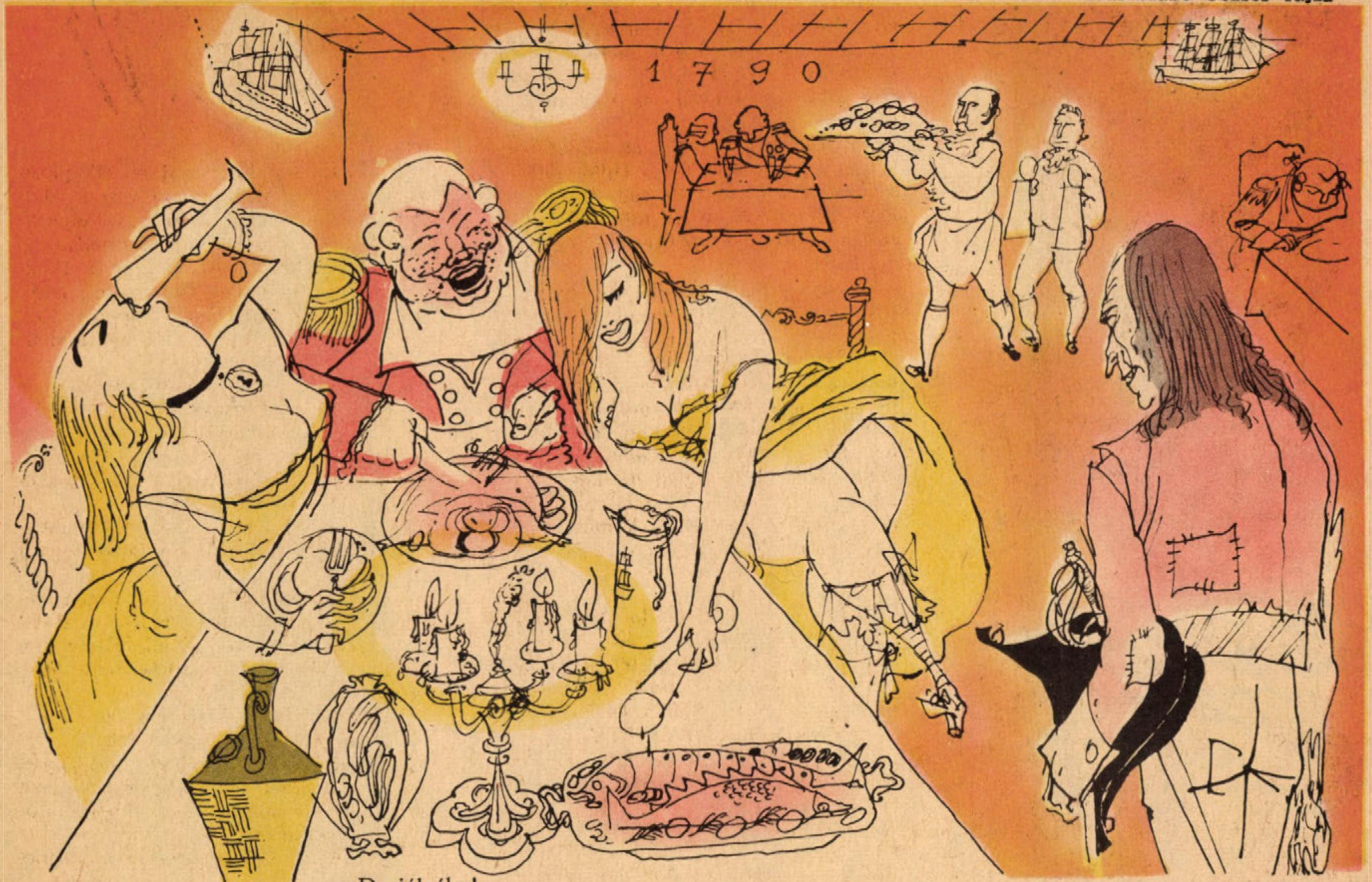

– De jól élsz!
– Hát persze! A legjobb üzlet akkor szállítani rabszolgákat, amikor tilos!

MŰBÍRÁLAT ÉS EREDMÉNY

Elvittem vadonat-
új háromfelvonásos darabomat
Hozzá, a Nagyhoz,
a szinte elektronikusan gondolkodó agyhoz,
a FŐFŐFŐLEKTORHOZ!

Hümmögött
s emmögött
a hüm mögött
sok félelmetes fenyegetés lakozott.
Végül így szólt: a cselekmény lakkozott,
a figurák papírmasék,
hát ez darab, irgalmas ég?
De tudja mit,
itt,
loco kap tőlem egy bár vásott,
de módfelett hasznos tanácsot.
Úgy érzem, ön — noha stílusa ékes —
a drámához nem elég tehetséges.
Azt tudja, hogy a portalanítás is ékít,
nos, írjon át egy régit,
egy holtbiztos sikert;
nézze a Leányvásárt, haló poraiból hogy kikelt!
Most elmehet, de ezt tegye megfontolási alappá,
pá!

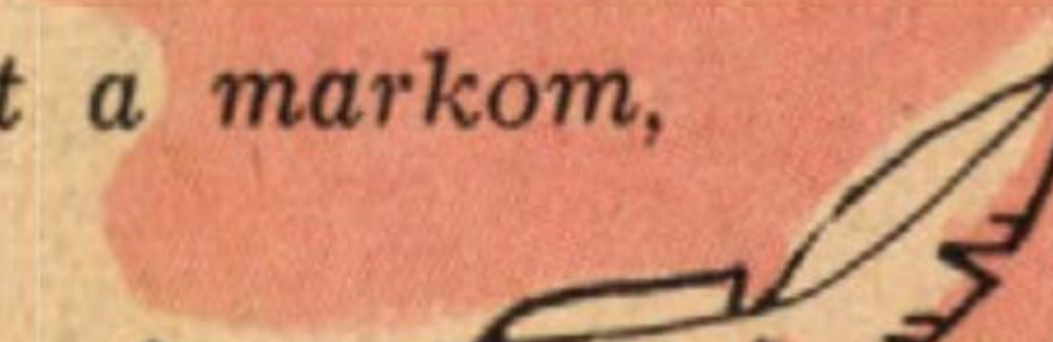

Eljöttem,
de mert darabírás után viszket a markom,
egy kapubálványnál a sarkon
megállok és már verem
miszlikbe hűséges Parkerem.
Majd — mert már átírással be vagyok oltva —
uccu be a boltba
s pennát kérek. Mutatják. Nem, nem ollat...
átírótollat!

Bondy Endre

A Vigadó kompromisszumos megoldása

Kaján Tibor rajza

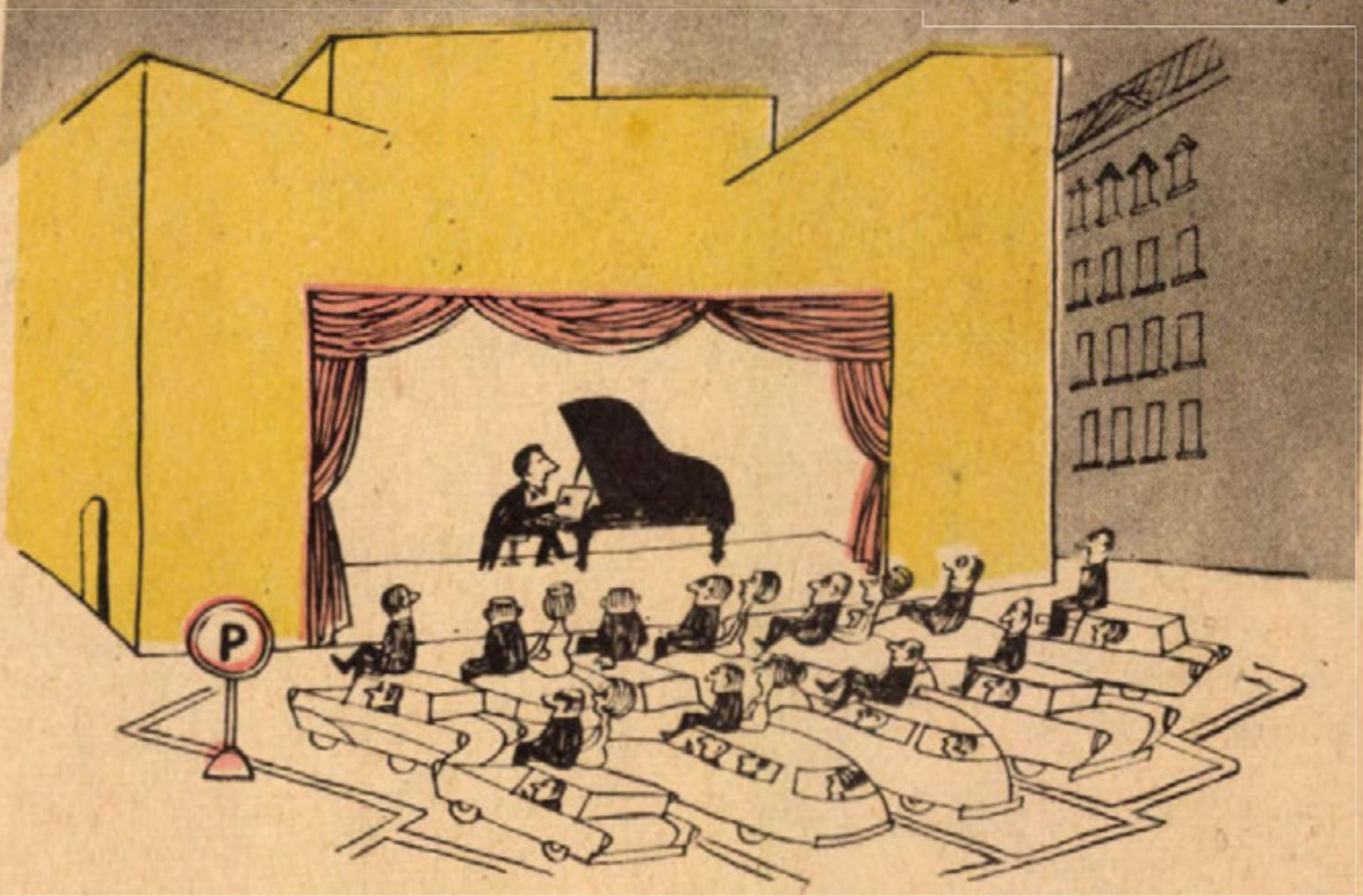

Gőg

Schwott Lajos rajza

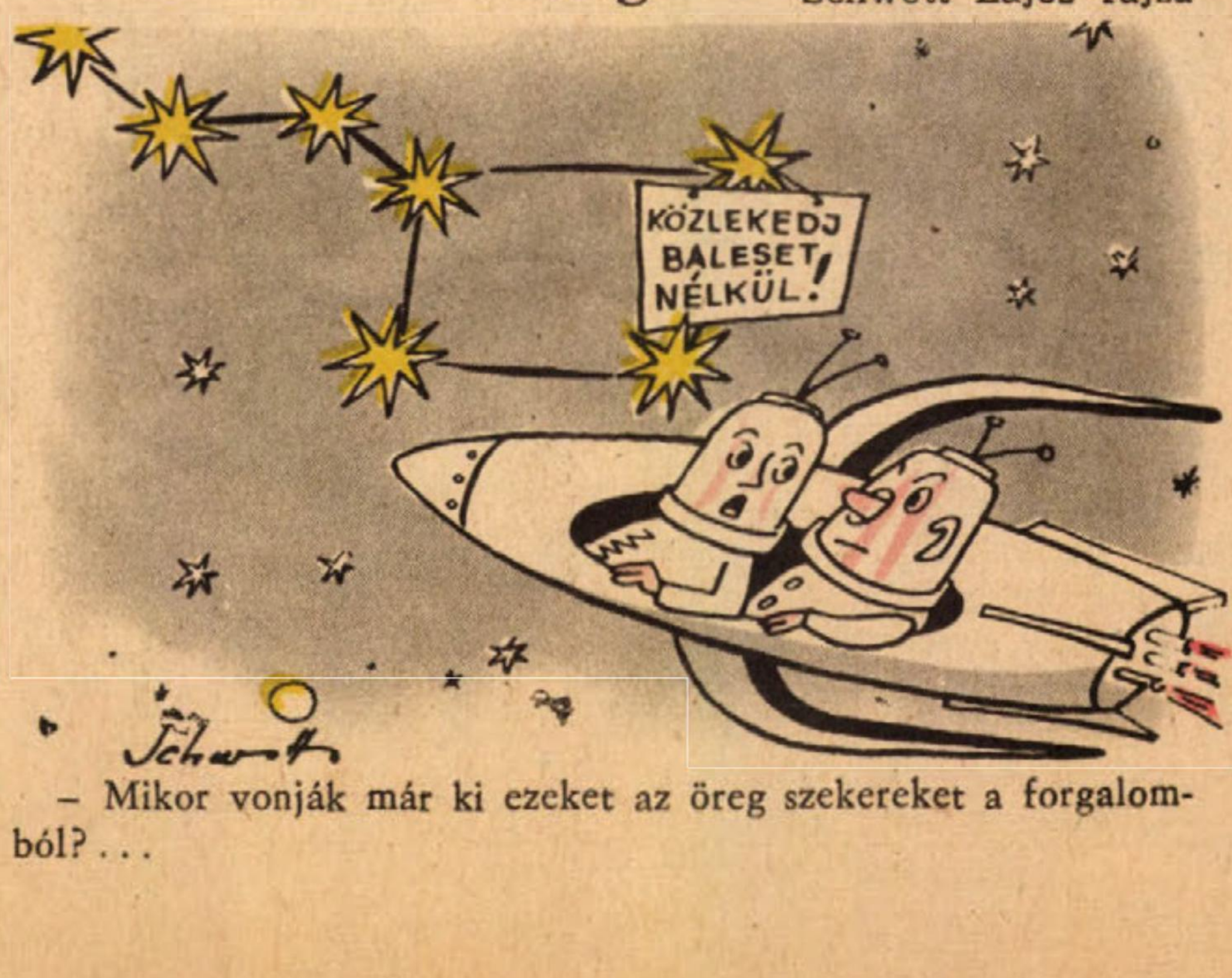

– Mikor vonják már ki ezeket az öreg szekereket a forgalomból? . . .

Orkán

Toncz Tibor rajza

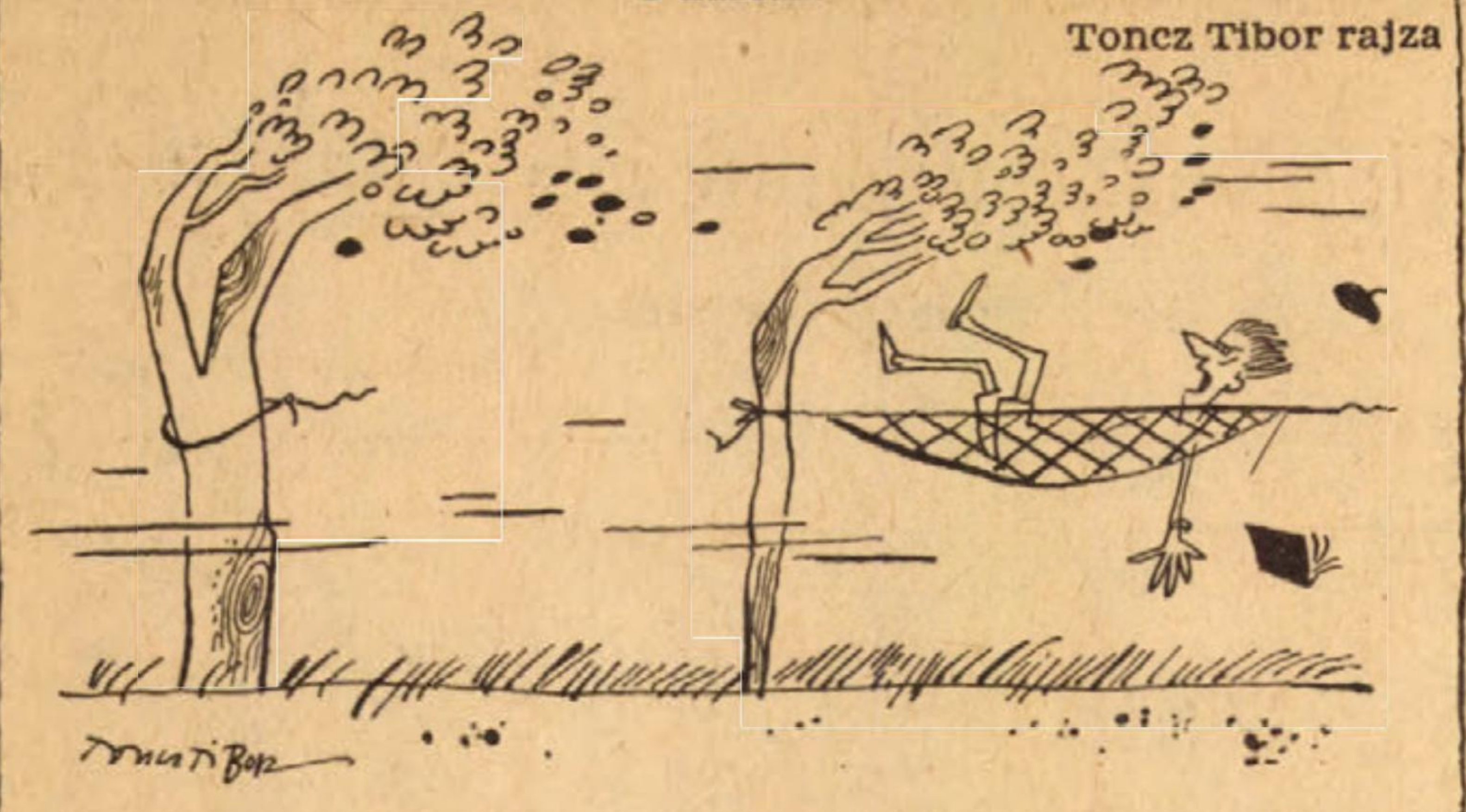

Hogyan vesztettem el a barátaimat?

Úgy kezdődött a dolog, hogy volt két jegyem a margitszigeti szabadtéri színpad Carmen-előadására, de közbejött akadályok miatt nem tudtam elmenni. Pontosabban: az akadály már egy nappal az előadás előtt közbejött, s elhatároztam, hogy valamelyik barátomat örvendeztetem meg a két jeggyel. Régi, elhanyagolt kapcsolatok felújítására is alkalmas az ilyen kis figyelmesség.

Először Sanyit hívtam fel, akit már régen nem láttam.

— Szép, hogy eszedbe jutottam — mondta mogorván, majd hozzátette: — Operát persze az én nyakamba akarsz sózni, valami jó dzsesszparádéra nyilván vannak kedvesebb barátaid is.

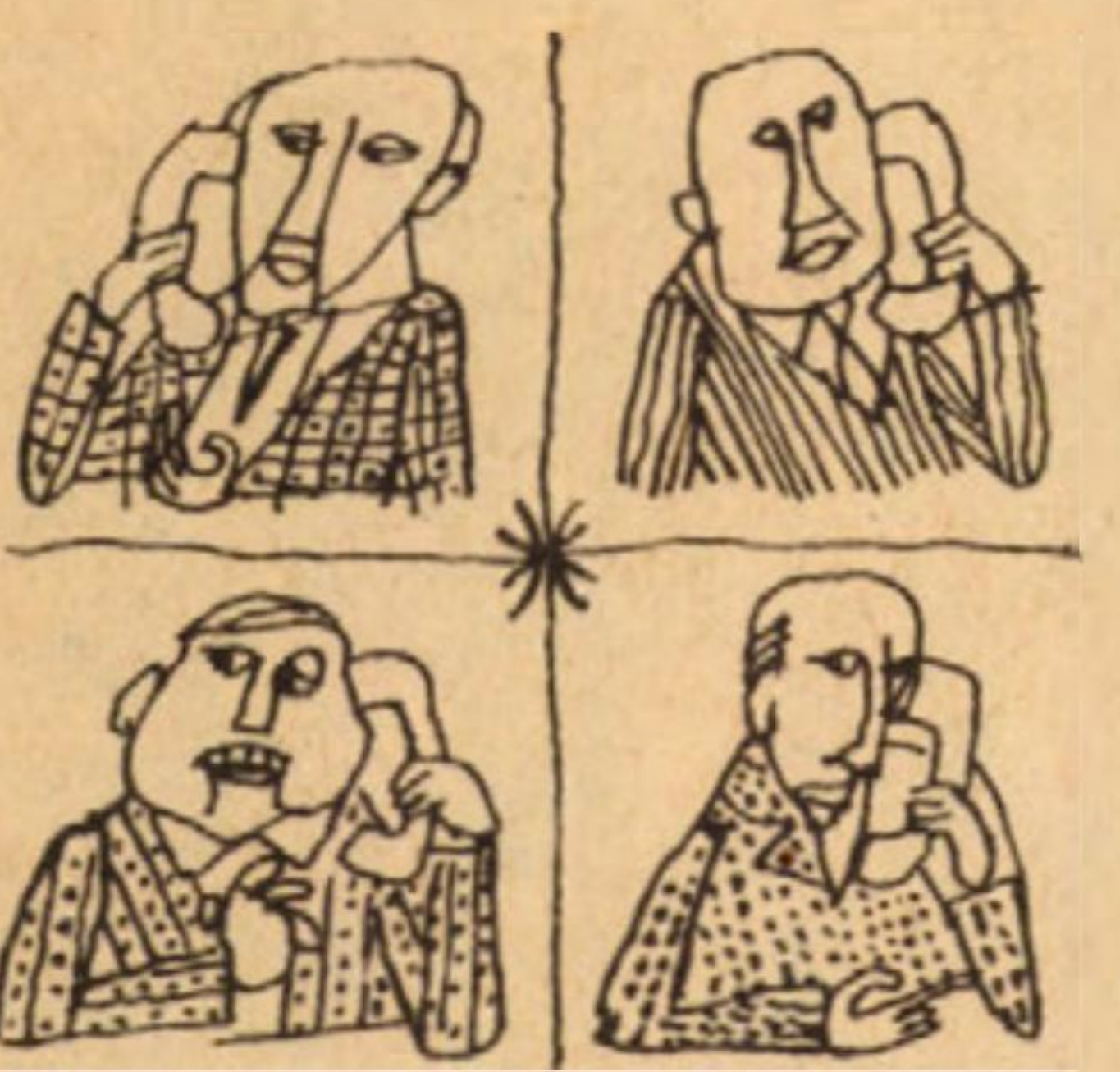

Hiába szabadkoztam, hogy távol állt tőlem minden sértő szándék, feszült légkörben fejeződött be a beszélgetés.

Bélával sem volt nagyobb szerencsém. Mint mondta, úgy látszik, lelkiismeretfurdalásaim vannak a hosszú hallgatás után, de ezt nem lehet feloldani azzal a hűléssel, amelyet szeretettel szántam neki a szabadtéri színpad nézőterén.

Kezdtem ideges lenni. Kinek lehetne odaadni ezt a két jegyet? Megvan! Lajos biztosan örülni fog neki. Ez a csupaszív ember nem gondolhat rám rossz szívvel, s megbocsátja, hogy egy kissé tényleg elhanyagoltam, de hát az embernek annyi dolga van. Felhívtam, hogyléte iránt érdeklődtem, majd felajánlottam neki a két jegyet. Egy kis hallgatás után fojtott hangon válaszolt:

— Sajnos, ízületi gyulladásom van, fekszem.

— Mióta? — kérdeztem könnyelműen.

— Három hónapja — felelte ijesztő szelídséggel. — Tőled persze akár fel is fordulhat az ember.

Lelkiismeretfurdalástól gyötörve mentegetőztem, majd így folytattam:

— Gondoltam, örülni fogsz, ha a feleségeddel együtt . . .

— Egy kicsit el vagy maradva a világtól — szakított félbe —, tudniillik elváltunk.

Már mélységesen megbántam, hogy felhívtam Lajost, de már nem volt visszaút. Zavartan hebegtem:

— Esetleg a fiad valamelyik barátjával . . .

— Fiam?! — kacagott fel keserűen Lajos. — Éppen tegnapelőtt kaptam tőle levelet Sidneyből. Biztosan örülne a két jegynek, mert panaszkodott, hogy Ausztráliában nincs kultúra.

Tovább már nem mertem kérdezősködni, nem akartam újabb aknára lépni. Következő kísérleteim sem jártak sikerrel. Mihály éppen hároméves börtönbüntetését tölti, tehát a vasárnapja sem szabad. Zoltánéknál gyászba ütköztem, s az a néhány megjegyzés, amely tapintatlanságomat illette, eléggé megviselt. Tibor rendkívül meglepődött, amikor felhívtam, s mint mondotta, egészen mást várt tőlem. Nagynehezen kiderült, hogy körülbelül másfél éve valamit megígértem neki, de tökéletesen megfeledkeztem a dologról. A Carmen olaj volt a tűzre, sietve fejeztem be a beszélgetést.

Most itt állok, nincs egyetlen barátom, de van két jegyem a Carmen múlt vasárnapi előadására.

Feleki László

KOVÁCS BÁCSI DIADALA

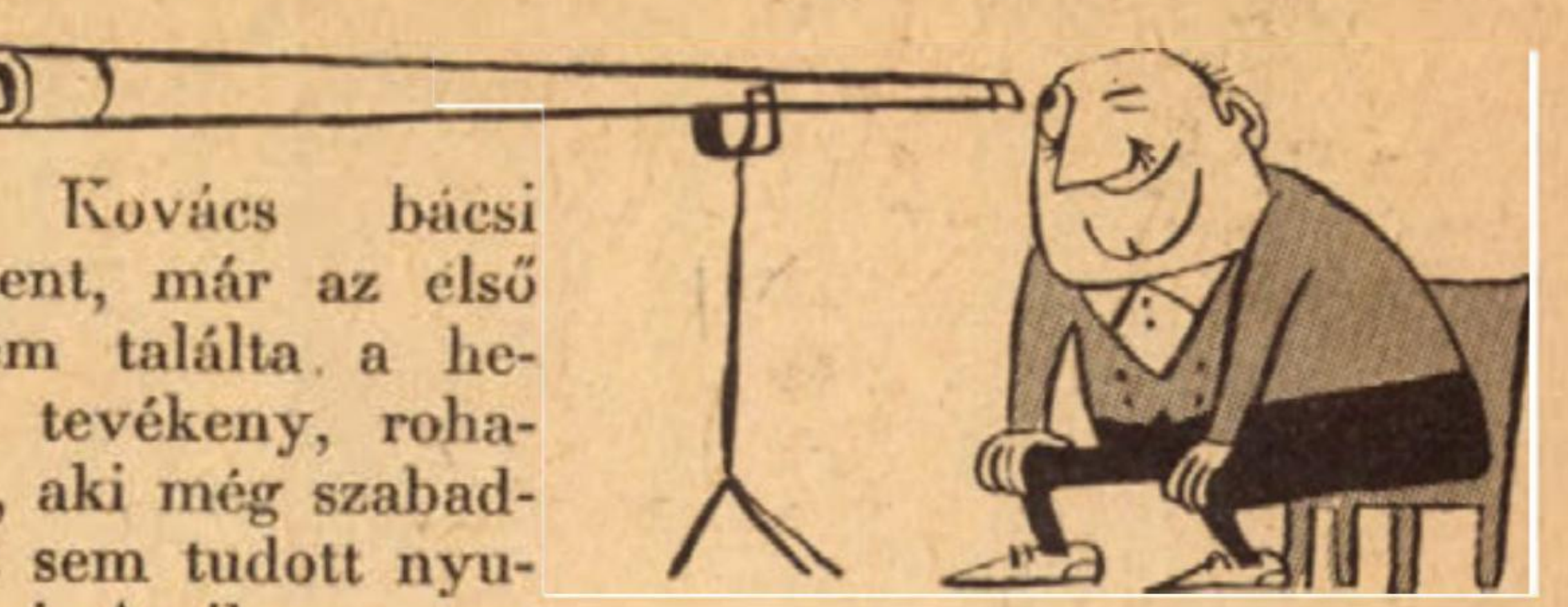

Amikor Kovács bácsi nyugdíjba ment, már az első napokban sem találta a helyét. Mindig tevékeny, rohanó típus volt, aki még szabadságideje alatt sem tudott nyugodtan pihenni. Amikor — egy éve éppen — kéthetes mátrai beutalást kapott, már a kilencedik napon visszajött Pestre.

Mint újdonsült nyugdíjas, elhatározta, hogy tanulmányozni fogja a csillagokat. Eddig is már sokat olvasott róluk.

Legalább ezzel is telik az időm — gondolta.

Vásárolt egy Zeiss-látcsövet. Kitűnő lencsével ellátott látcső volt ez, sokba is került volna, ha Kovács bácsi nem az Ecseri úton veszi meg. Így aránylag olcsón jutott hozzá, és a Kovács-család csakhamar megállapította, hogy Béla bácsinak a látcső a bogara. Esténként kiment az erkélyre, és órákig nézte a csillagokat. A lexikon csillagászati címszavait is böngészni kezdte, és néha hosszú előadást tartott általános iskolás unokájának a csillagok egyirányú mozgásáról, vagy a Perseus csillagképről. Beszélt volna az égitestekről a család többi tagjainak is, de azok sok dolgukra hivatkozva rendszerint kitértek az ismeretterjesztő előadás elől.

Kovács bácsi napjait megédesítette az esti látcsövezés. Hozzátartozói megértőn mosolyogtak az öreg kedvtelésén. Megtörtént, hogy amikor egyszer a gyermeknevelésről beszélgettek, és ő is véleményt mondott, sógornője, Anna, aki látogatóban volt náluk, epésen leintette őt:

— Béla, te ezt biztosan a csillagokból tudod . . .

Kovács bácsi mélyen megsértődött. Már eddig is bántotta, hogy nem veszik komolyan csillagászati tevékenységét, és most két elhatározás született benne. Fejébe vette, hogy látcsövével tekintélyt szerez magának, és azt is megfogadta, hogy nem bocsátja meg sógornője kaján megjegyzését.

Egyszer azután ezzel a kijelentéssel lepte meg családját:

— Most érkeztek meg a kimosott ruhák a Patyolathoz. Már lerakták, lemehettek a gyorsmosásért.

Lánya érdeklődve kérdezte:

— Honnan tudja, apa?

— A látcsővel figyeltem meg.

Az öregnek igaza volt, a család tagjai már kétszer hiába mentek le a Patyolathoz, de most megkapták a ruhát.

A jegessel is mindig baj volt. Mire lementek jégért, rendszerint már elfogyott.

Kovács bácsi látcsöve ezt a kérdést is megoldotta. Egy idő óta minden nap jelentette:

— A jeges most fordult be a sarkon a mi utcánkba!

Lassan nélkülözhetetlenné vált Kovács bácsi látcsöve. Mindig tudta, hogy mikor érkezik friss főzelék, zsemle, sör vagy tejtermék a boltokba.

Egyszer izgatottan sietett be az erkélyről:

— A Röltexnél sorbaállnak a nők. Nézzétek meg, mi az, amit úgy kapkodnak!

Kitűnt, hogy olcsó minőségű lastex fürdőtrikó érkezett.

Idővel megbízásokat is kapott.

— Apa, virslit szeretnénk venni. Tessék látcsövezni! Ilyenkor érkezik . . .

Az öreg el is csípte a szállítást.

Így szerzett tekintélyt Kovács bácsi — amióta nappal is használta a látcsövet.

Egyik este a lánya kiszólt az erkélyre:

— Tessék meglesni, apa, a Közért ajtaját. Szódavíz kellene. Ha lát valakit szódásüveggel kijönni, szóljon.

— Nem tehetem — hangzott a válasz —, sétálni megyek, nem akarok Annával találkozni. Láttam, hogy a sógornőm most szállt le a villamosról. Nagyon sietek, szervusztok . . .

Palásti László

Már a kard sem megy?

Szepes Béla rajza

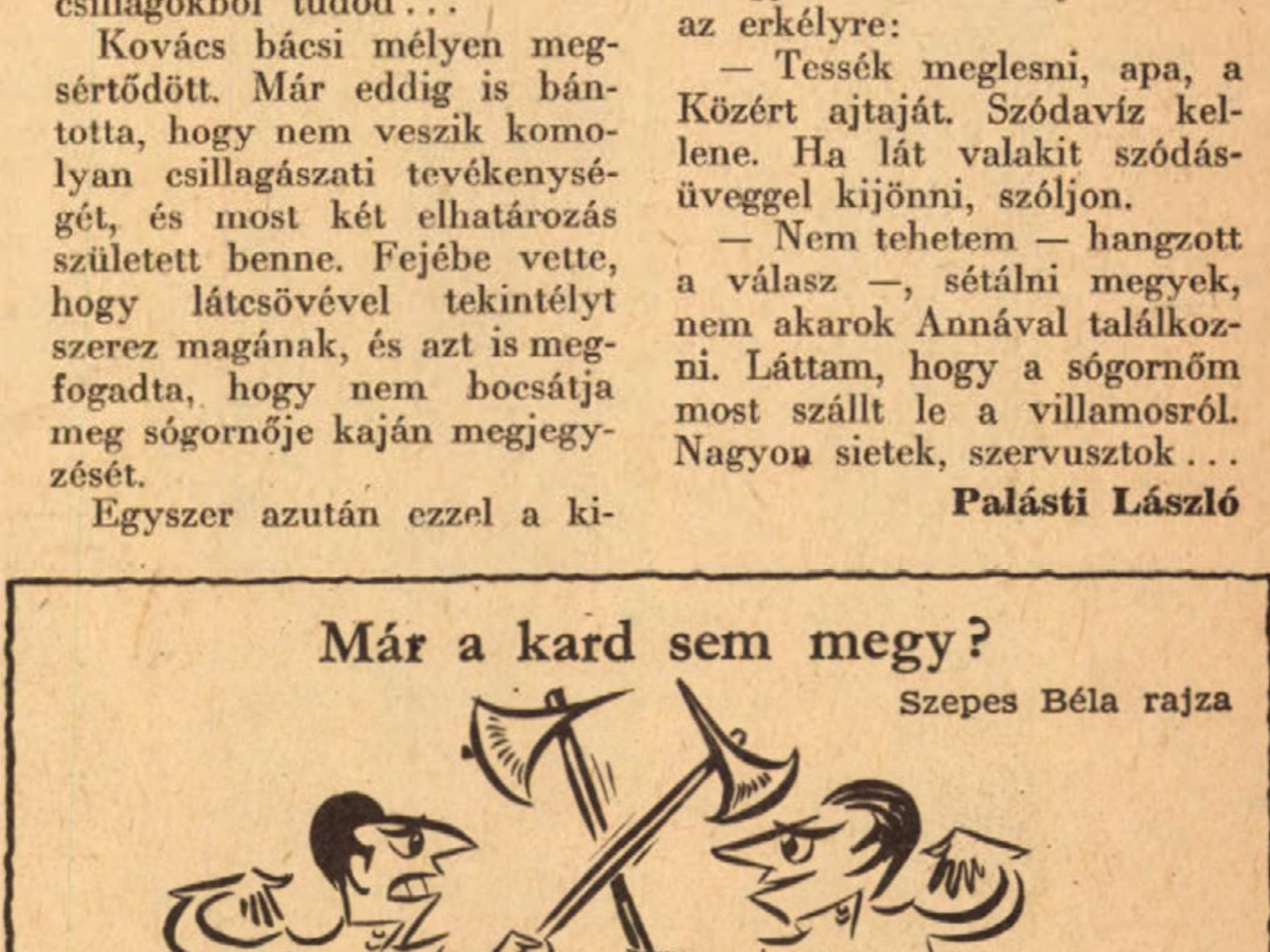

Próbáljuk meg az ősmagyar fokossal!

Sport riport

Üde zöld repkénnyel befuttatott vidéki kúriájában kerestük fel Toldi Miklóst, a hajdani legendáshírű válogatott versenyzőt, akinek nevére még ma is meg-megdobban az idősebb korosztályok szíve.

A 127 esztendős Toldi az ámbituson fogadott minket, oly délcegen ülve a tolószékben, mintha 119 éves sem volna. A falakon körös-körül érmek, plakettek, a vitrinben serlegek zsúfolásig, még az ágy alá is jutott egy bilikom – egy eredményekben gazdag sportpályafutás megannyi ragyogó állomása.

Itt látható többek között Lajos király tiszteletdíja, egy értékes herendi porcelán váza, melyet ama nagy port felvert viadalon elért pompás győzelméért kapott. A rendkívül erős nemzetközi mezőnyben nem kisebb nagyságot utasított maga mögé, mint a cseh Holubárt, az akkori európai ranglista első helyezettjét!

— Minek köszönheti a sikereket? — tesszük fel az obligát kérdést.

A hófehér szakállú rekorder helyett, ki épp hallócsövének összeállításával van elfoglalva, az öreg Bence, a régi családi bútordarab és edzőtárs válaszol:

— A titok egyszerű; sportszerű életmód, plusz tudományos edzésmódszer.

— E kettőnek egyenes következménye — kapcsolódik bele a társalgásba Toldi —, hogy jelenleg sincs okom panaszra. Igaz, a látásom már kicsit gyengül, és néha már a hamut is mamunak olvasom, de az erőnlétemet sok fiatal megirigyelhetné.

— Apropó! Mi a véleménye az utánpótlásról?

Az ősz bajnok rezignáltan elmosolyodik:

— Tehetségesek, de hiányzik belőlük a szív. Ezért el is határoztam, egyelőre nem vonulok vissza az aktív versenyzéstől, és bár Olaszországban, hajdani nagy sikereim színhelyén a balszerencse elütött attól, hogy ismét dobogóra kerüljek, még Tokióban megpróbálom. Utána pedig mint edző szeretném gyümölcsöztetni tapasztalataimat. Talán tud használni a Szövetség...

S az agg élsportoló fogatlan ínye barátságos búcsúmosolyra húzódik.

A konyha felől finom illatokat hoz a huzat. Bence melegíti már a tejbegrízt.

Dalmáth Ferenc

Hátha valaki nem ismeri

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egy férfi rohan a villamosmegálló felé. Valaki megállítja:

– Bocsánatot kérek, nem tetszik tudni, hány óra van?

– De tudom! – mondja, és rohan tovább.

ÚTKÖZBEN Nyergesújfalun, a Viscosa-gyárban

A boszorkánykonyha

Hegedűs István rajzai

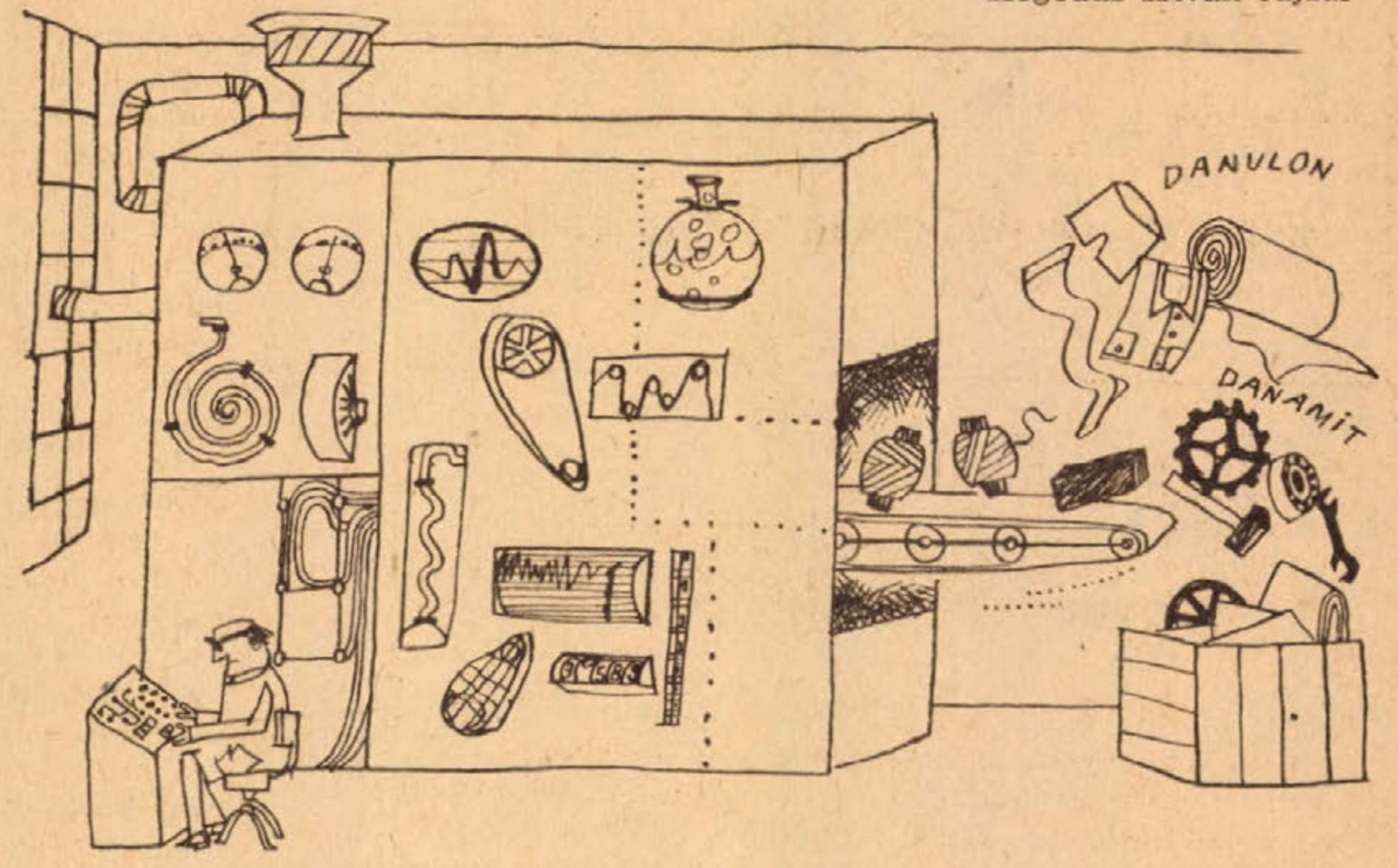

Az igazi virág is szép, nem csak a műanyag...

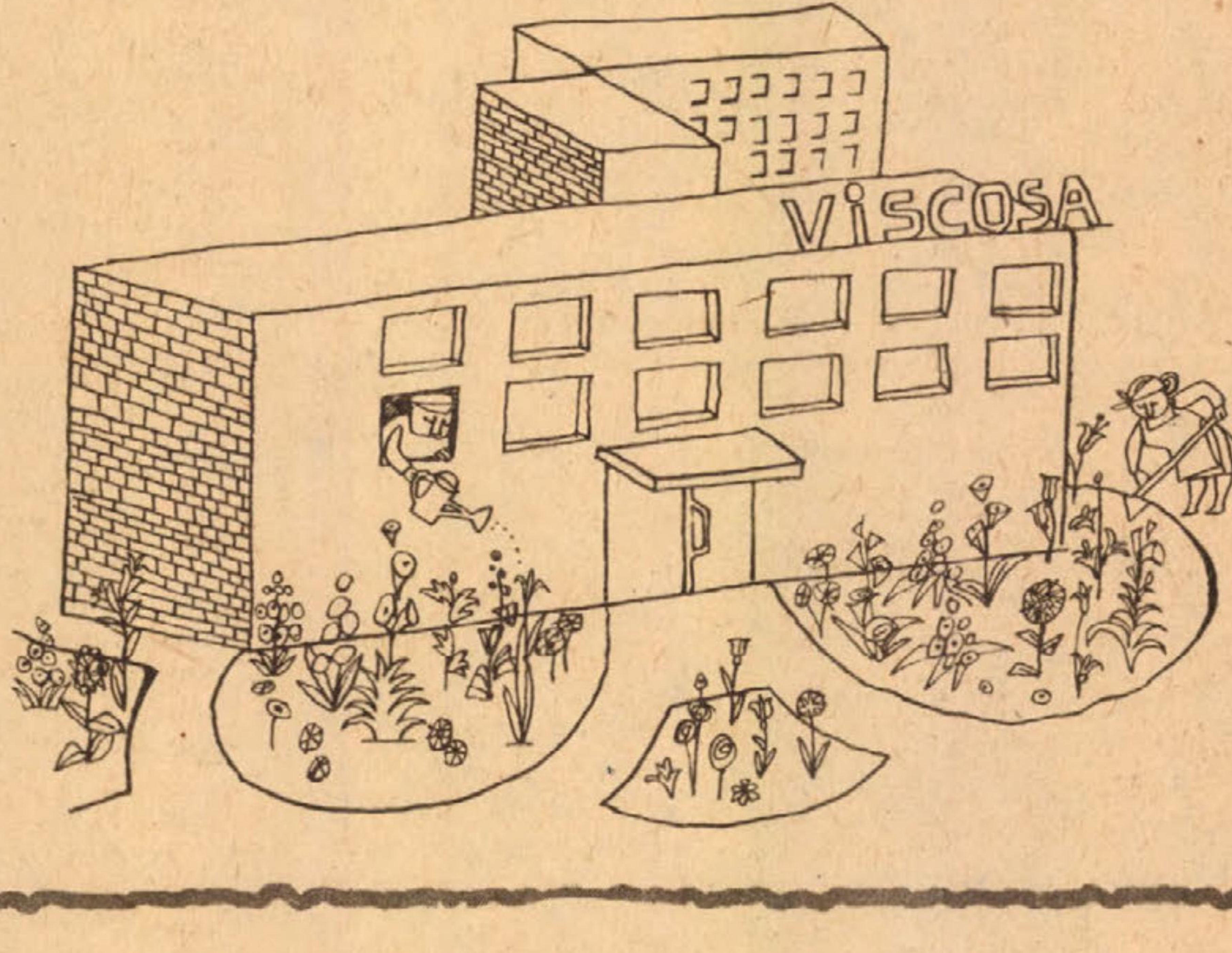

Egységes vezetés

Fülöp György rajza

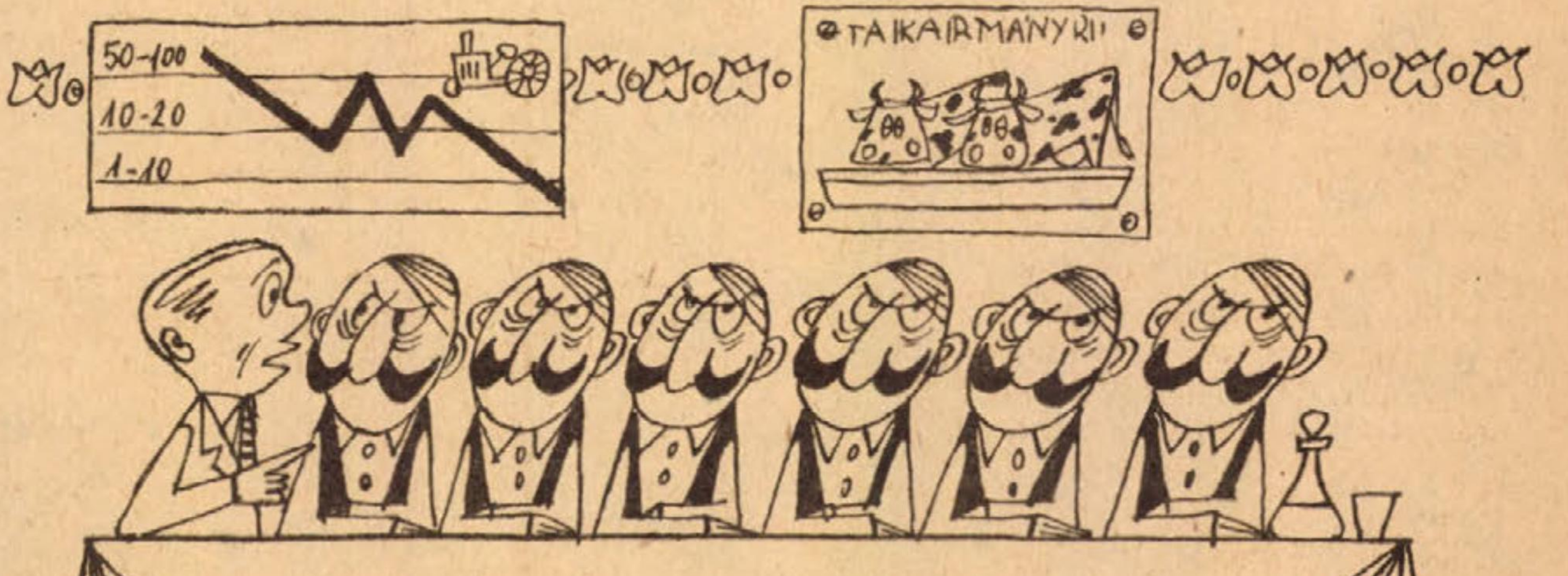

– Az elnök kartársnak nem rokona véletlenül a tsz vezetősége?...

Ügyfélforgalom-elirányítás

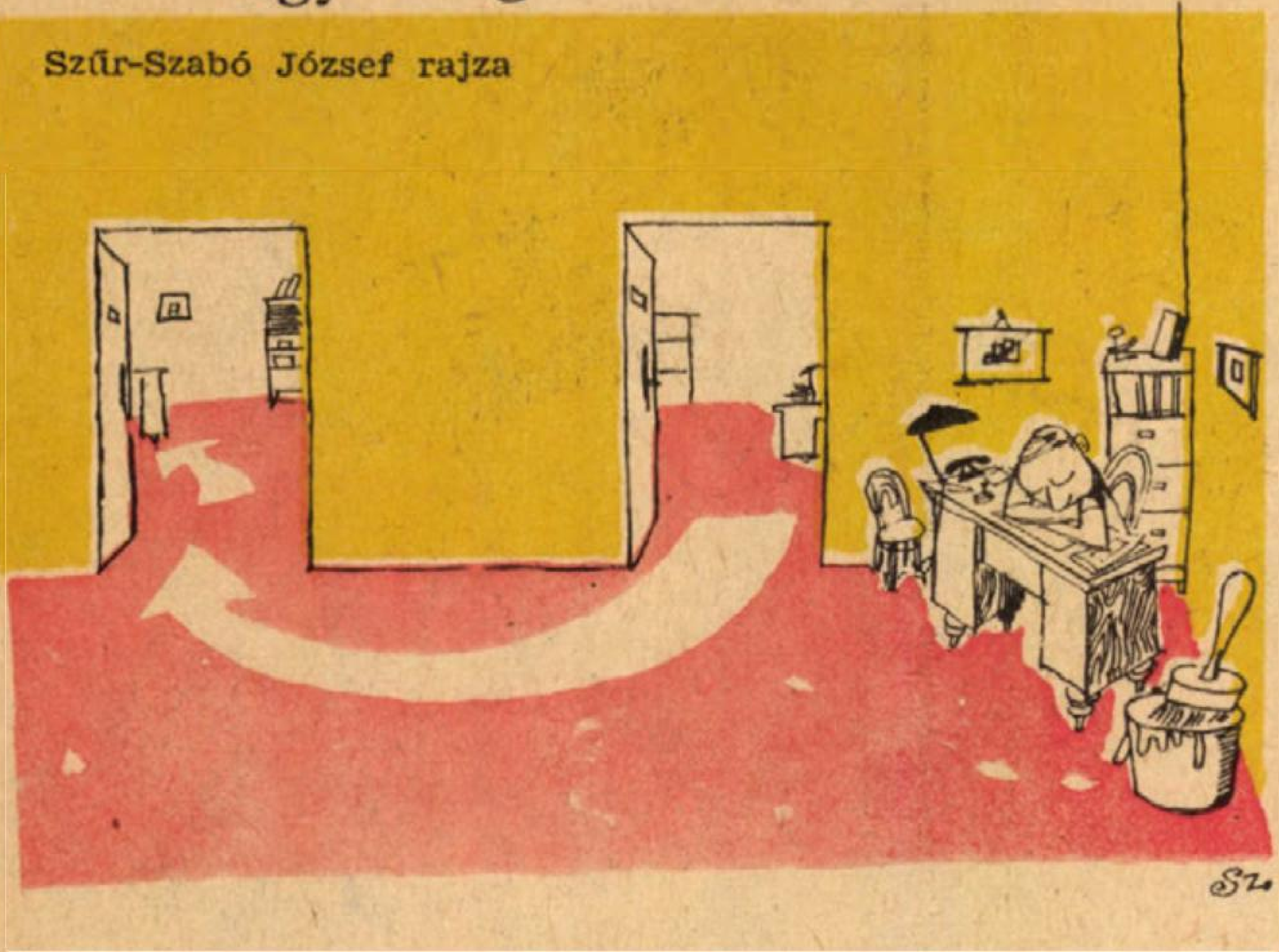

Szűr-Szabó József rajza

Helyettesítés

Pusztai Pál rajza

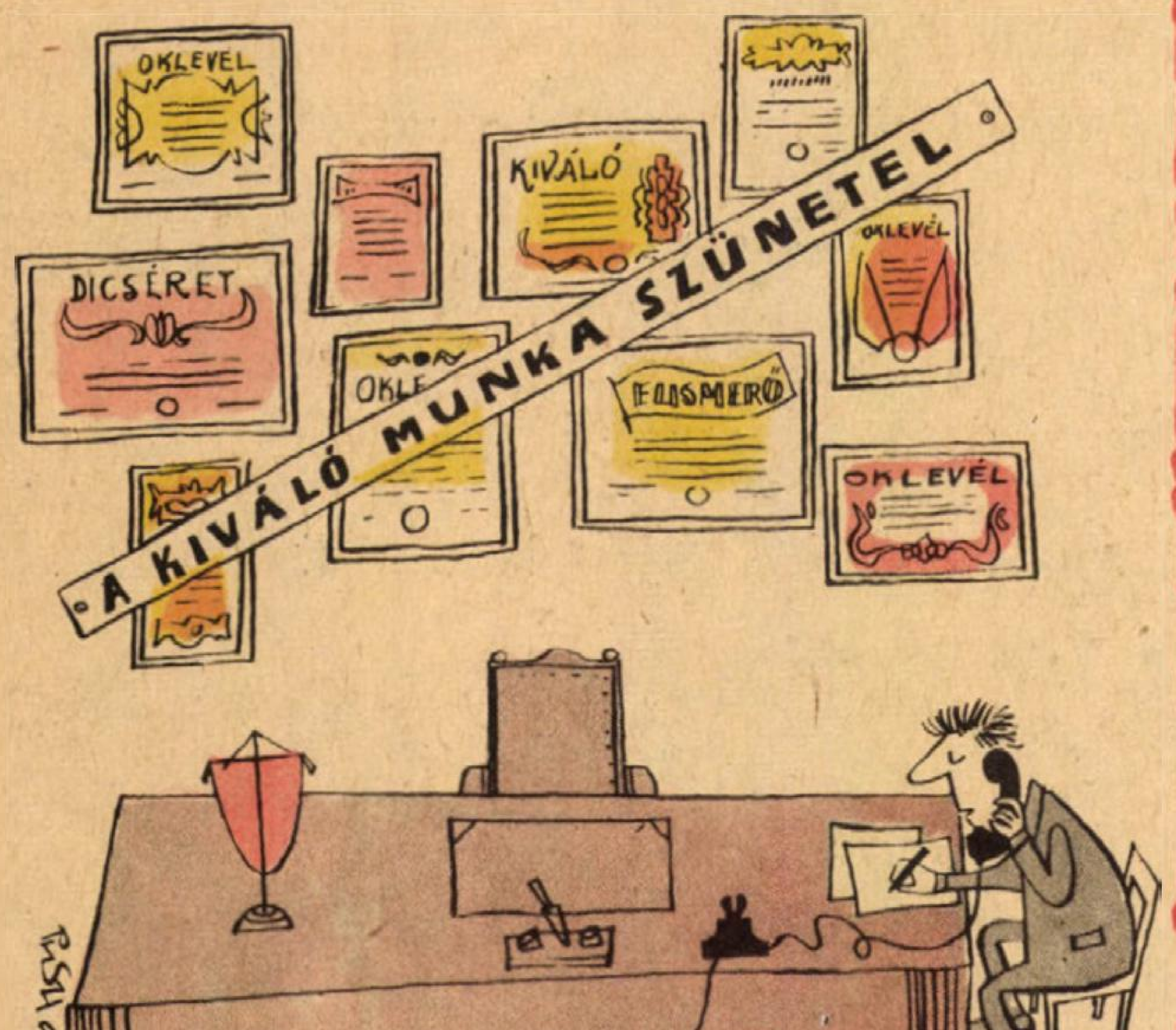

Közelednek a pótvizsgák

Toncz Tibor rajza

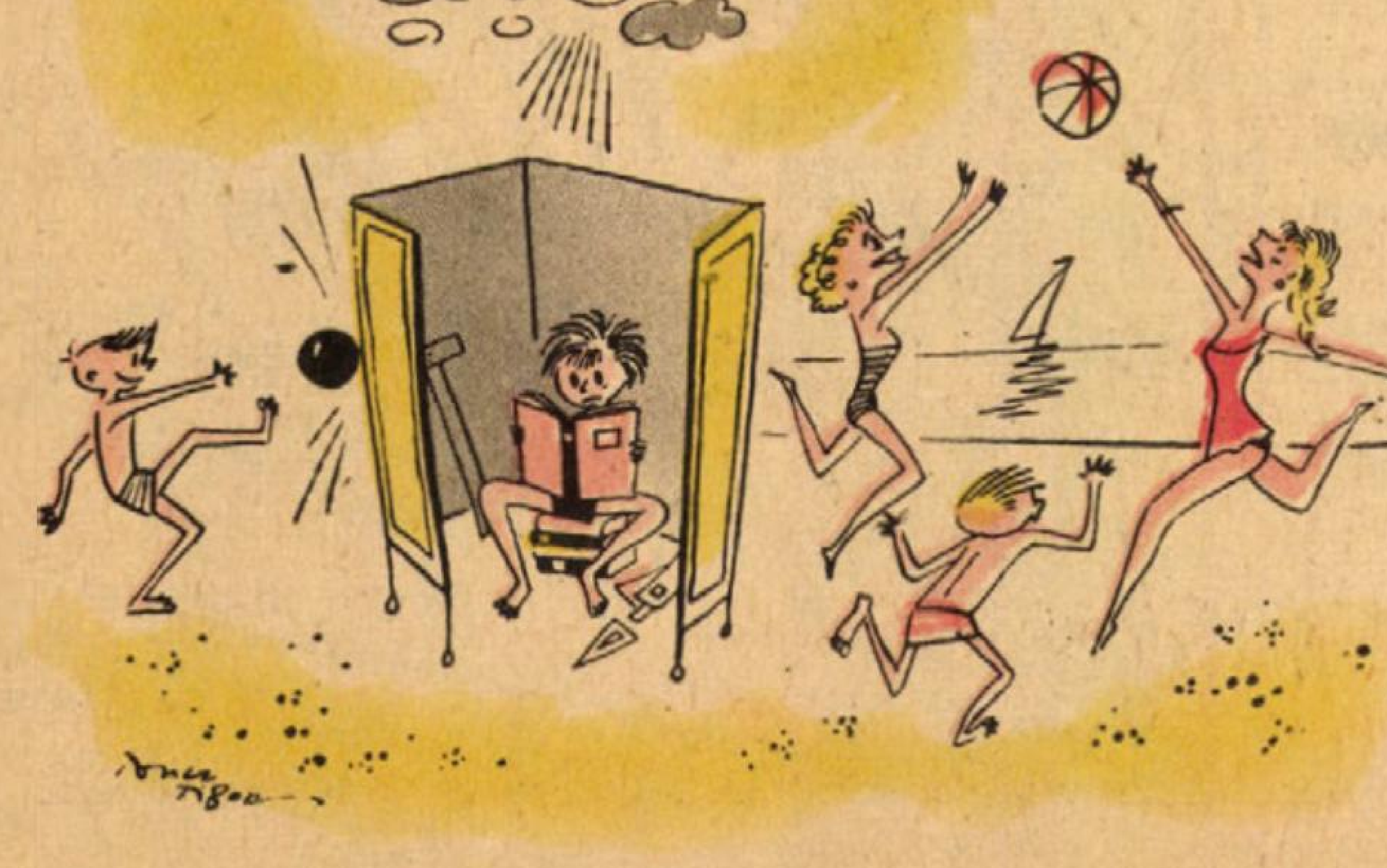

Szerelem

Mészáros András rajza

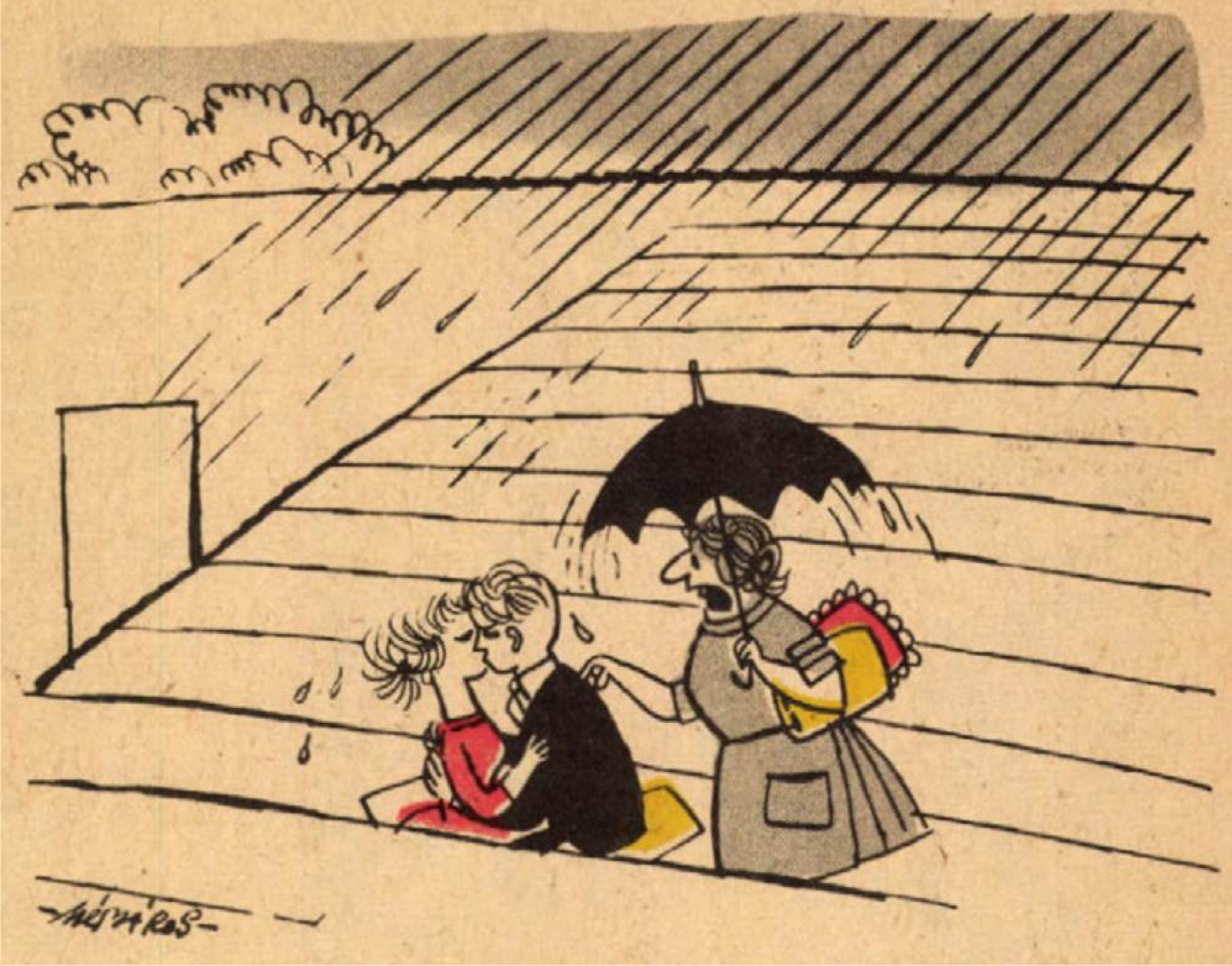

– Halló, az eső miatt félbeszakadt az előadás!

PESTI tudósítónktól

Mivel nemrég diadalmasan bejelentették, hogy az emberiség elérte, sőt azóta már túl is haladta a 3 milliárdos határt, ki kellene adni a jelszót: „Előre a negyedik milliárdért!"

*

Fiatal barátom mesélte, hogy az egyik állami fodrászatban egy különös modorú dolgozóval hozta össze a sors. Amikor barátom már a székben ült, a szóban forgó borbély így fordult hozzá:

— Na, mi lesz?

Barátom meglepve válaszolt:

— Borotválás, majd hajnyírás.

— A sorrendet bízza rám. Én sem szólok bele a maga dolgába.

Ezután munkához fogott, majd kérdezés nélkül belenyomta barátom fejét a melegvizes mosdótálba.

— De, kérem — szabadkozott a barátom — én otthon szoktam hajat mosni.

— Minek az? — legyintett a borbély. — Csak nem akarja nekem bebeszélni, hogy jobban tud hajat mosni, mint én?

Elvégezte a hajmosást, majd utána barátom azon tűnődött kifelé menet, hogy miért viselkedett vele ilyen agresszív módon az illető. Kár gondolkozni, a magyarázat nagyon egyszerű. A borbély borotvával a kezében állt szemben egy teljesen fegyvertelen emberrel. Az egyoldalú leszerelés nem egészséges.

*

Lehallgatott irodalmi párbeszéd:

— Mi a véleményed Thomas Mannról?

— Tehetséges.

f. l.

Praktikus ember

Schwott Lajos rajza

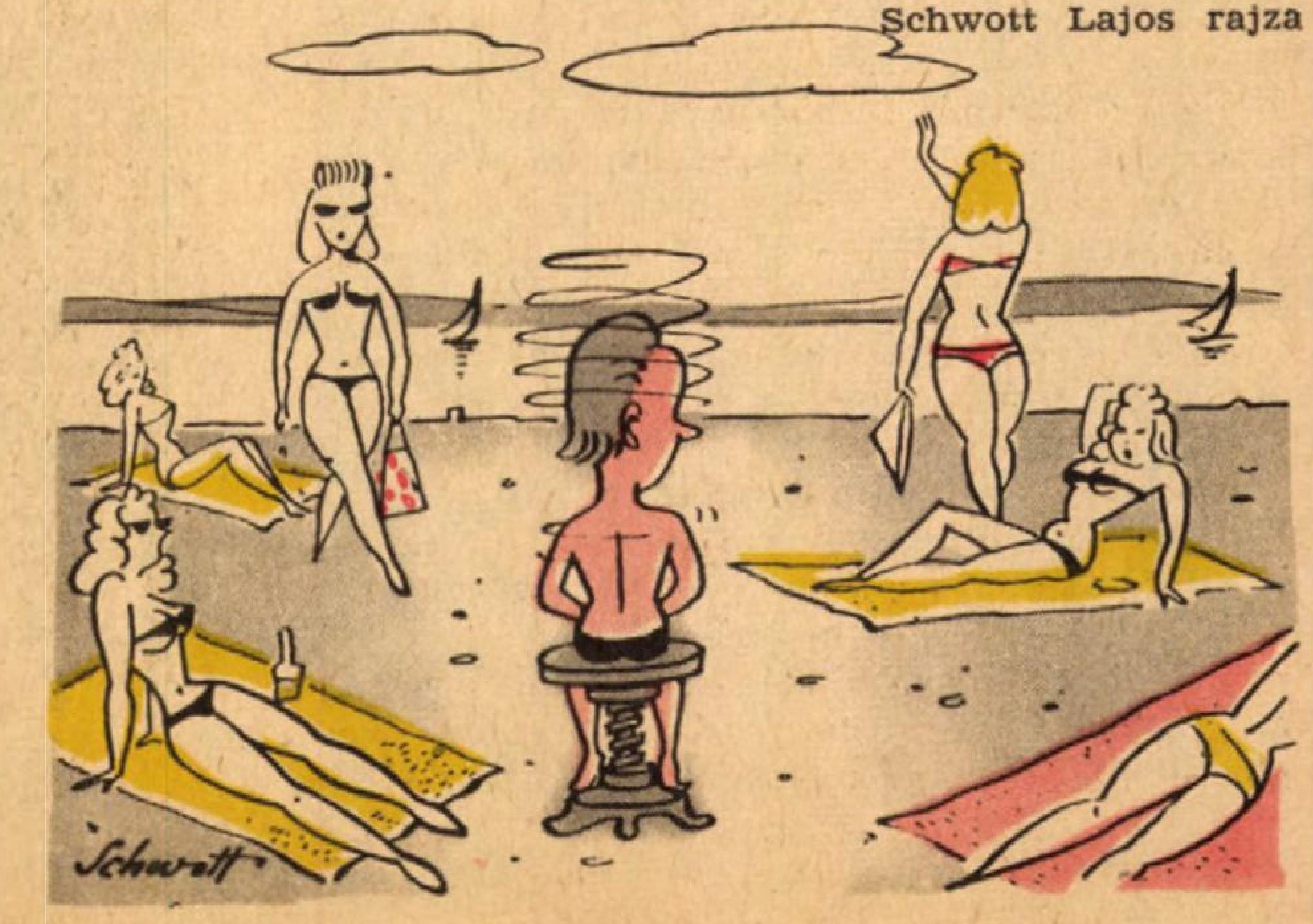

Adenauer kedvenc zenéje

Szegő Gizi rajza

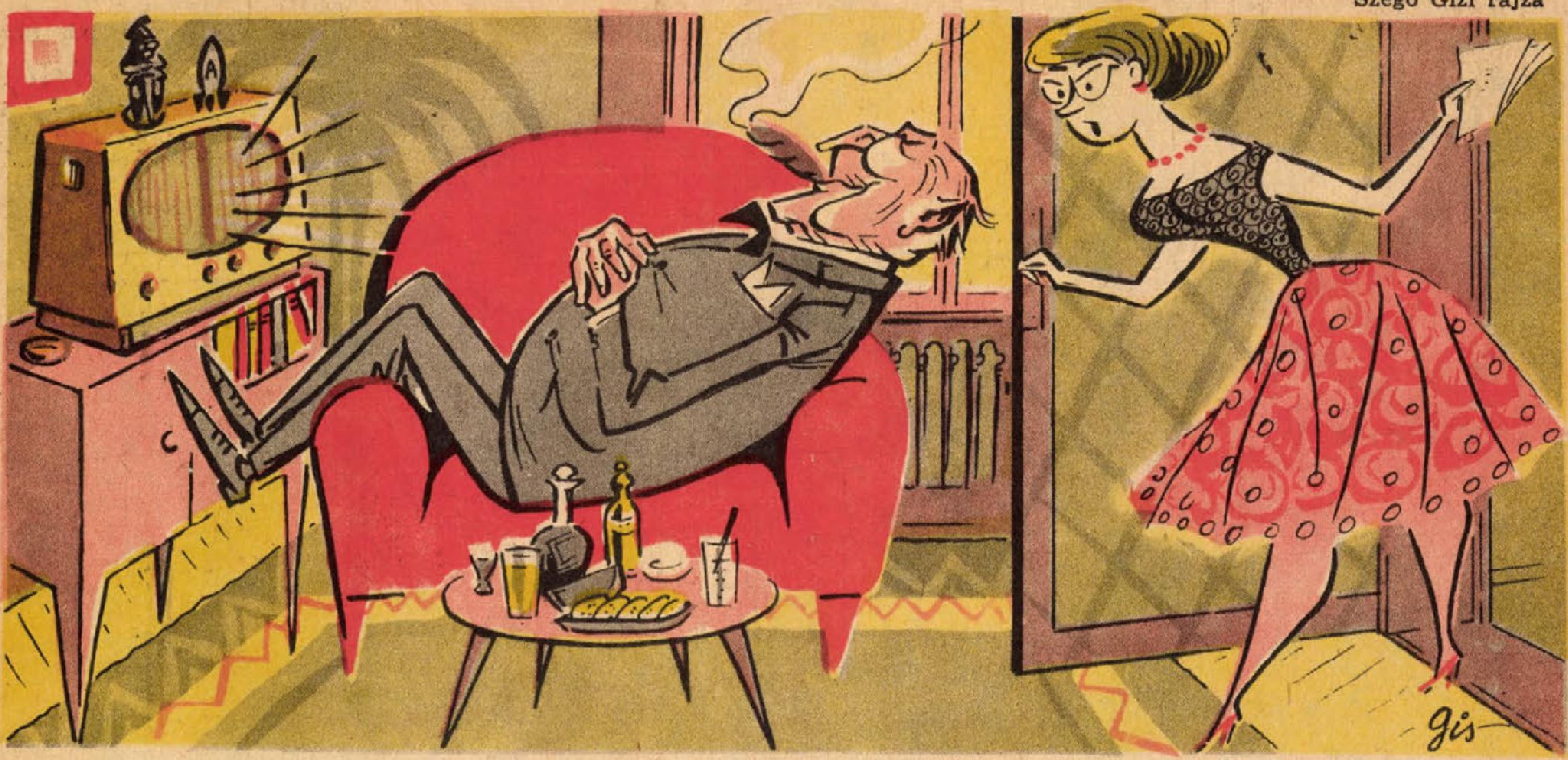

– Milyen szépen csörteti Kennedy a kardját! . . .

A ravasz ügyvéd és a bölcs bíró

— De igazán megtörtént! — erősítette a barátom. A barátom általában szavahihető ember, tehát tovább adom az esetet. Kisebbfajta bűnügyet tárgyalt a bíróság. Egyszer csak váratlan incidens zavarta meg az eljárás komor menetét.

Valahonnan előkerült egy kis foxikutya, először vidáman körülfutkározott a termen, majd a legnagyobb nyugalommal letelepedett az elnök lábai elé.

Dermesztően groteszk pillanat.

— Kié ez a kutya? — kérdezte a bíró szigorú hangon.

Mély csend, majd megszólalt a védő:

— Az enyém, tanácselnök úr.

Majd a kutyához emelt hangon:

— Floki, azonnal gyere ide!

Mennydörgött az elnök:

— Ön nem tudja, ügyvéd úr, hogy a tárgyalóterembe kutyát behozni tilos! Azonnal távolítsa el innen ezt az állatot!

De az ügyvéd fitogtatni akarta jogi tudását, és szárnyaló erővel védekezett:

— Nem volt kire hagyjam, elnök úr, ezt a szegény jószágot. Eddig csendesen aludt a székem alatt, nem tudom, egyszerre mi lelte. A kutya eltávolítására vonatkozóan megjegyzem, erre az intézkedésre nem találok jogi alapot. Alaposan ismerem a törvényeket és a rendelkezéseket, és hittel hirdetem, nincs törvénybe iktatva, hogy kutya nem vehet részt nyílt tárgyaláson. Elvi alapon tiltakozom Floki eltávolítása ellen.

Egy kis kuncogás támadt a rideg falak között. Úgy festett, hogy a ravasz ügyvéd megnyerte az első fordulót.

Ekkor nyugodtan megszólalt a bíró:

— Mennyi idős ez a kutya?

— Tíz hónapos kérem — felelt a gazda.

A bíró megrázta a csengőt:

— Enunciálom a határozatot. Az ügyrend értelmében bűnügyi tárgyaláson tizenhat éven aluliak nem vehetnek részt. Floki, mars ki!

(s.)

Mindent az irodalomért

Szűr-Szabó József rajza

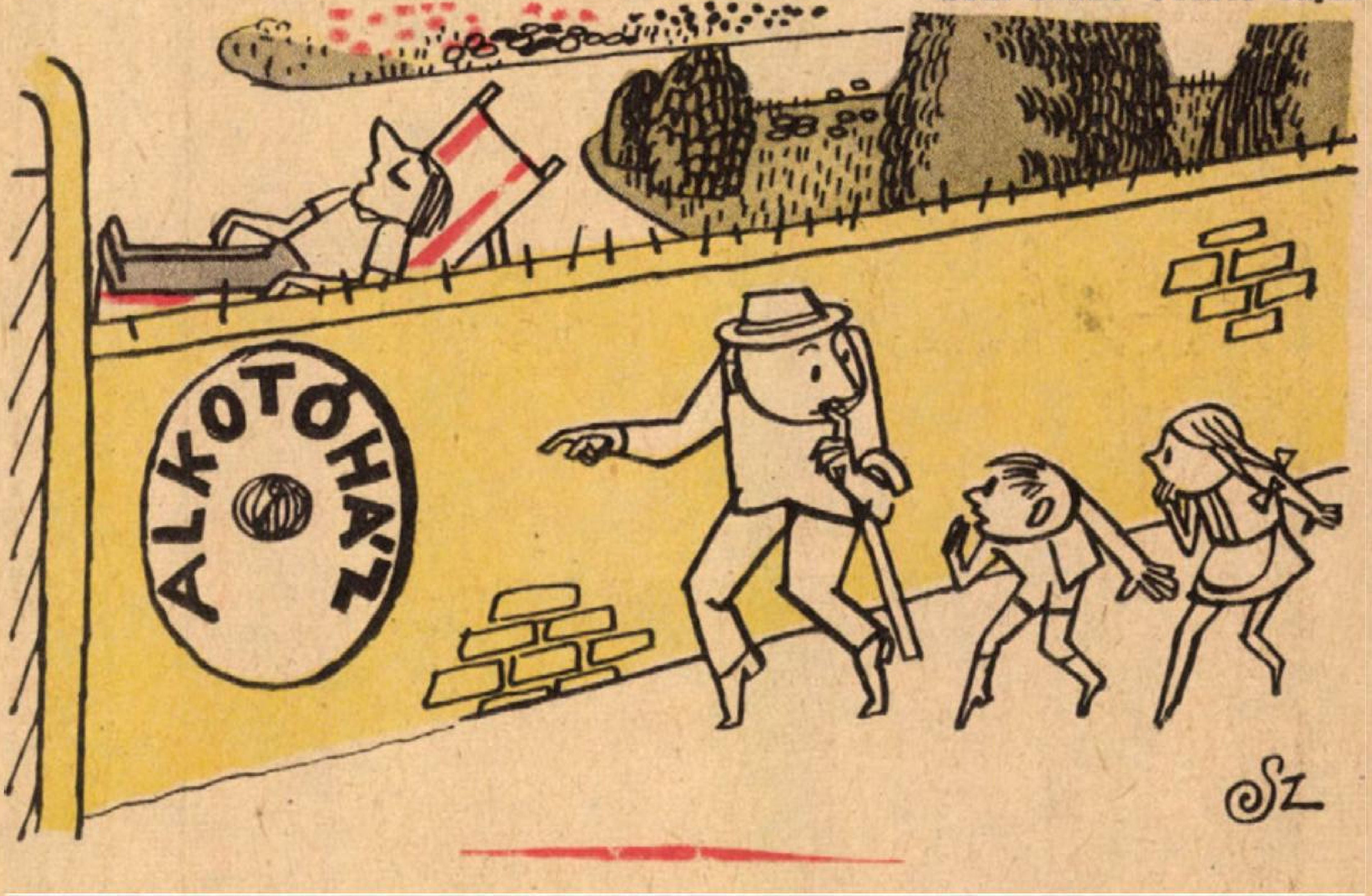

Követelmény

Szegő Gizi rajza

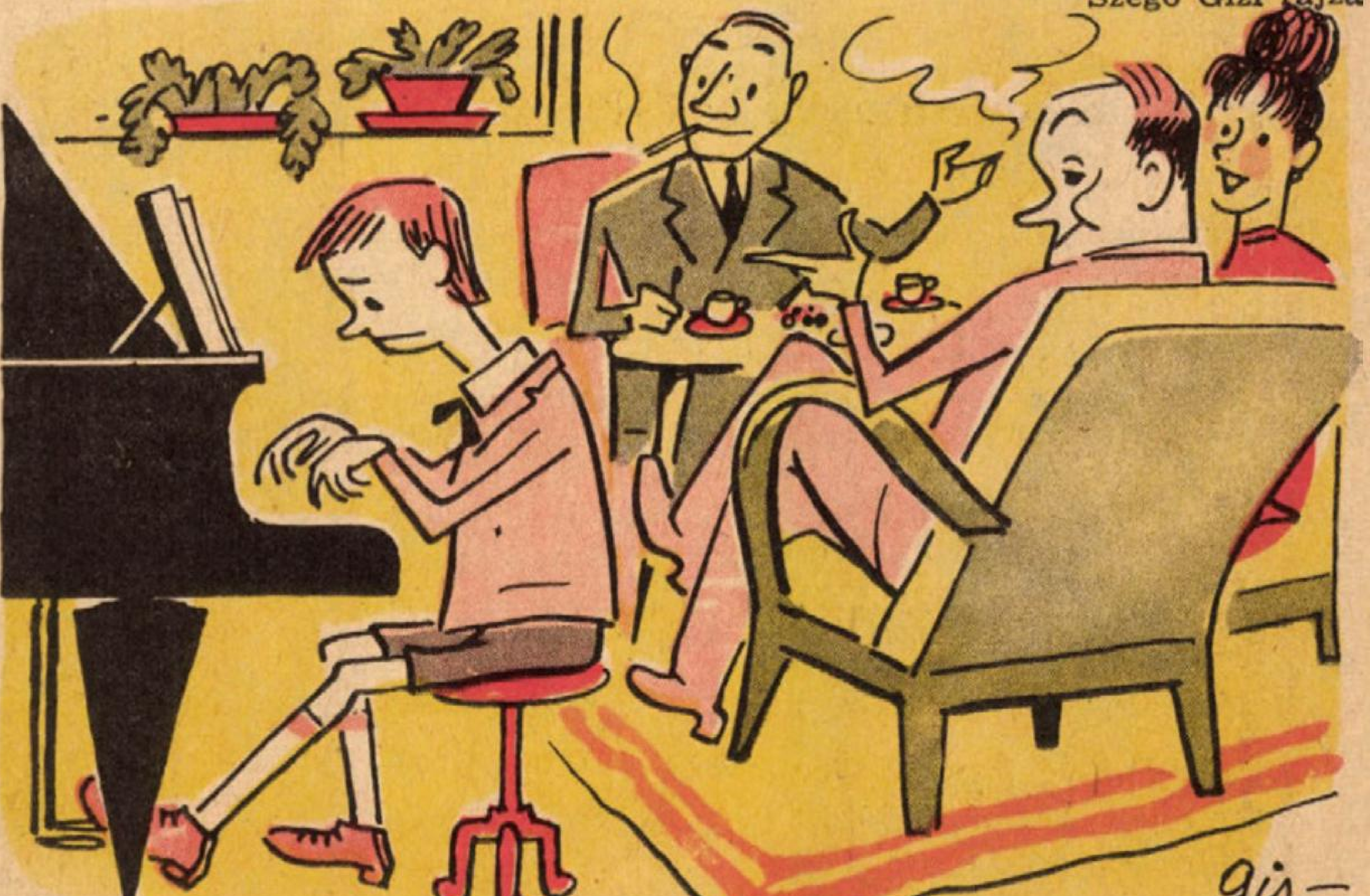

– Még a boci-bocit megtanulja a srác, aztán megy a vendéglátóiparba zongorázni . . .

Önállóság

— Nagyszerű asszony a feleségem — büszkélkedett a barátom. — Imádjuk egymást. Sohasem veszekszünk, de még egy hangos szó sem esik köztünk. Nem mondom, régen előfordult, hogy ha későn jöttem haza, vagy ha túl sok pénzt költöttem, vagy ha túlon túl kedves voltam egy nőhöz. De ez ma már a múlté. Most úgy élünk, mint a galambok.

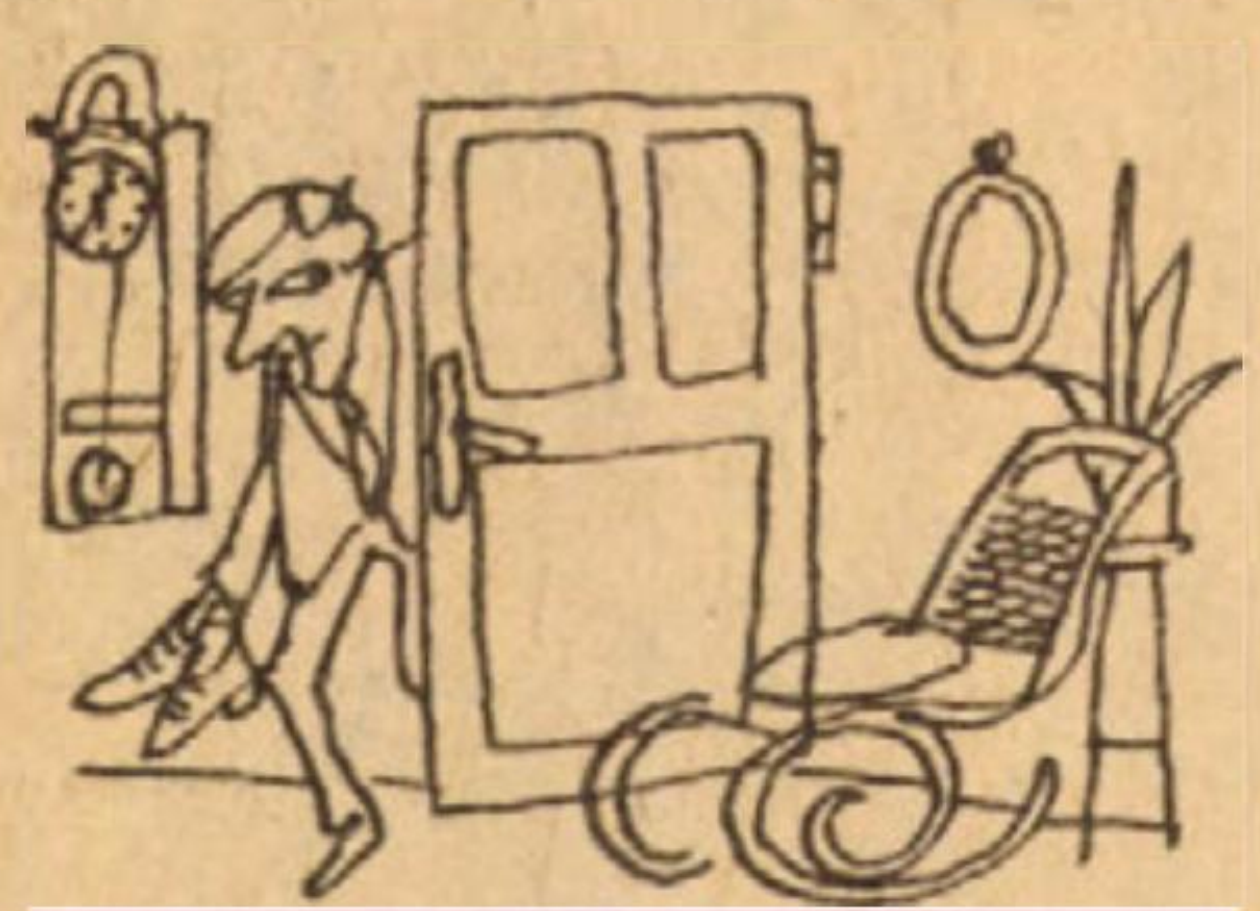

Hogy mi történt?

Önálló lettem. Nem függök a feleségemtől. Számos fontos kérdésben a döntés jogát fenntartottam magamnak. Azt csinálok, amit akarok. Ha akarom, így döntök, ha akarom, úgy. Az én döntésemtől függ.

Nagyszerű nő a feleségem.

Tegyük fel, el akarok menni egy kedves kartársnővel a moziba, munkaidő után. Tegyük fel. Mit csinál ilyenkor egy átlagférj? Hazudik. Azt hazudja, hogy leltár van, benn kell maradnia az üzemben, vagy a hivatalban. Aztán az ilyen kiruccanáshoz pénz is kell. Honnan szerez pénzt egy átlagférj? Letagadja a prémiumot, vagy fizetési kölcsönt kér.

Hogy csinálom én? Mi a helyzet nálunk?

Amióta szabadkezet kaptam, amióta önálló vagyok, és önállóan döntök a saját ügyeimben, egyszerűen bejelentem a feleségemnek, hogy: „Drágám, ma este, munkaidő után moziba megyek egy kedves kartársnővel.” S ez a jó, ez a helyes. Nem kérem a feleségem beleegyezését a személyemet érintő ügyekben: nekem, magamnak kell döntenem:

1. Menjek-e moziba, vagy ne menjek?

2. A feleségemmel menjek-e moziba, vagy a kedves kartársnővel?

3. Lelkemre veszem-e, hogy otthon hagyom azt a szegény asszonyt, már mint a feleségemet, vagy nem veszem a lelkemre?

A döntés joga az enyém. A feleségem leadta nekem. Nálunk nem az asszony dönt, hanem én. Én döntök abban is, hogy:

4. Képes vagyok-e más nőre pénzt költeni, amikor a feleségemnek, mint mondja: nincs egy rongya, amit felvegyen, vagy nem vagyok képes?

5. Merek-e hazajövet gyerekeim szemébe nézni, vagy nem merek?

6. El tudom-e viselni a szegény kis árvák tekintetét, akikkel az apjuk — már mint én — nem törődik, vagy nem tudom elviselni?

Azt csinálok, amit akarok. Szabadkezet kaptam. Ha akarom, így döntök, ha akarom, úgy. Ahogy kedvem tartja, ahogy éppen kedvem szottyan. Önálló vagyok. Abban is én döntök:

7. Hidegen hagy-e, hogy hazajövet a feleségem kisírt szemmel fogad, vagy nem hagy hidegen?

8. Van-e bőr a képemen, hogy moziba megyek egy idegen nővel, vagy nincs bőr a képemen?

9. Vállalom-e a veszekedést azért, hogy moziba mentem egy kedves kartársnővel, vagy nem vállalom?

Ezekben a fontos problémákban teljesen egyedül döntök, anélkül, hogy valaki is beleszólna. Nem kell előzetesen kikérnem a feleségem véleményét, azt csinálok, amit akarok. Hidd el, ez a helyes. A feleségem nagyon okosan felismerte, hogy önállóságra vágyom, és azóta sok kérdésben önállóan döntök:

10. Vállalom-e a pofonokat a feleségemtől a moziért, vagy nem vállalom?

11. Megéri-e nekem az a nő, hogy a feleségem kikaparja a szememet, vagy nem éri meg?

12. Megéri-e az a mozi, hogy a feleségem elhagy, vagy nem éri meg?

Ezekre a kérdésekre kell felelnem, ezekben a fontos ügyekben kell döntenem. A feleségem nem szól bele, rámbízza: azt csinálok, amit akarok. Nem függök tőle. S ez nagyon jó, mondhatnám azt is, hogy felemelő érzés.

Hogy voltam-e már moziban egy kedves kartársnővel munkaidő után?

Nem voltam. Mióta önálló lettem, annyi fontos kérdésben kell önállóan döntenem, hogy egyszerűen nem futja az időmből az ilyen marhaságokra...

Mikes György

KICSISÉGEK NAGYSÁGOKRÓL

Karinthy Frigyesnek Kassán volt előadó-estje s délután betért az Európa-kávéházba, ahol néhány újságíró éppen kecskerím-játékkal szórakozott. A feladat az volt, hogy ezúttal latin közmondásokra kell húsz másodpercen belül olyan magyar kecskerímet mondani, amelynek minden magánhangzója egyezik a közmondás minden magánhangzójával. Öten voltunk, mindenki „betett” öt-öt koronát, a huszonöt koronát az nyeri, aki a legjobb magyar rímet vágja rá a latin mondatra. Mivel pedig öten vagyunk, a szavazás vita nélkül eldönti, ki mondta a legjobb rímet. Természetesen a magyar mondatnak értelmének is kell lenni. A játék javában folyt, amikor Karinthy belépett: *„Vanitatum vanitas”* = Van itt dátum? Van itt frász! Nyert. A magyar mondat azt is kifejezte, hogy nincs mit várnunk... *„Hodie mihi, cras tibi”* = Hogy ilyen Misi? Más Tibi. Hát ez is megjárja, ha jobb nincs. Karinthy, csak úgy felöltőben, azonnal odaállt az asztalhoz. „Benne vagyok!” — kiáltotta lelkesen, hiszen ő volt az ilyen szellemeskedő játékoknak az atyamestere. *„Bis dat qui cito dat”*, hangzott a következő feladat. Karinthy azonnyomban rávágta: „Biztat, ki cipót ad”. S azzal szó nélkül felszedte az asztalról a huszonöt koronát, meg se várta a szavazásos többség ítéletét. De mosolyogva megjegyezte: *„Ezért meg is érdemlem a huszonötöt...”*

* * *

Nagy Endre meglátogatta kassai rokonait. Ugyanakkor motorkerékpárversenyt rendeztek a város közelében lévő Dargó-hegyen s az újságírók autón kivitték a versenyre Nagy Endrét is. De alig hagyta el az autó Kassa külvárosát, mikor gumidefektet kapott és így attól lehetett tartani, hogy lekésünk a versenyről. A híres konferánszié kesernyésen megszólalt:

— Mi á baj? Leeresztett á gumi? Ánnyi baj legyen! Ez á sok újságíró majd egy-kettőre — felfújjá...

gy. f.

Tollhegyről

Egy tétovázó távozandóhoz

Tünj el nyugodtan, nem lesz semmi zűr,
mi túléljük s a föld tovább mozog.
Sőt, távozásod betölti az űrt,
amelyet jelenléted okozott!

Stílszerű bosszú

— Hektor nevű kutyáját X, az író,
lektornak hívja, hogyha rossz a kedve.
— S mit szól ehhez a kutya? — Valahányszor
ír ura, rávicsorgat fenekedve.

Egy szervilis kritikára

Így magasztalni azt, mi kisszerű!
Így kenni frázist négy *újsághasábra!...*
Csak egy a gondom, amióta élek:
mondhatnám: a dicséret balgasága!

Sóhaj

Azért még sohsem emésztett a bánat,
mely szerv tekint majd saját halottjának.
Csak egy a gondom amióta élek:
ki tekint végre saját élőjének?

Hollós Korvin Lajos

Emlékgyűjtés

Hegedűs István rajza

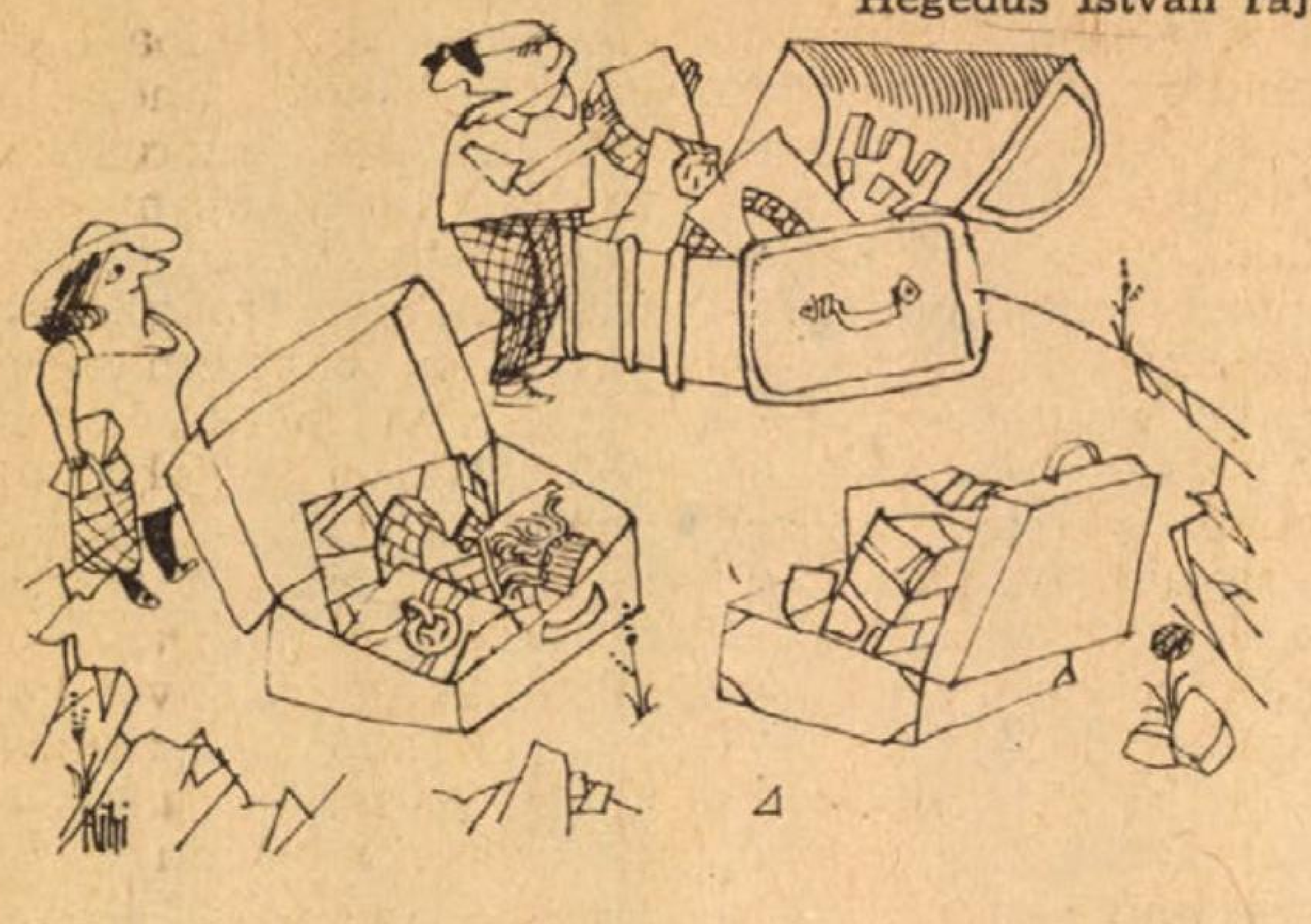

– Nem látsz valahol még egy kis várromot? . . .

Tudathasadás

Toncz Tibor rajza

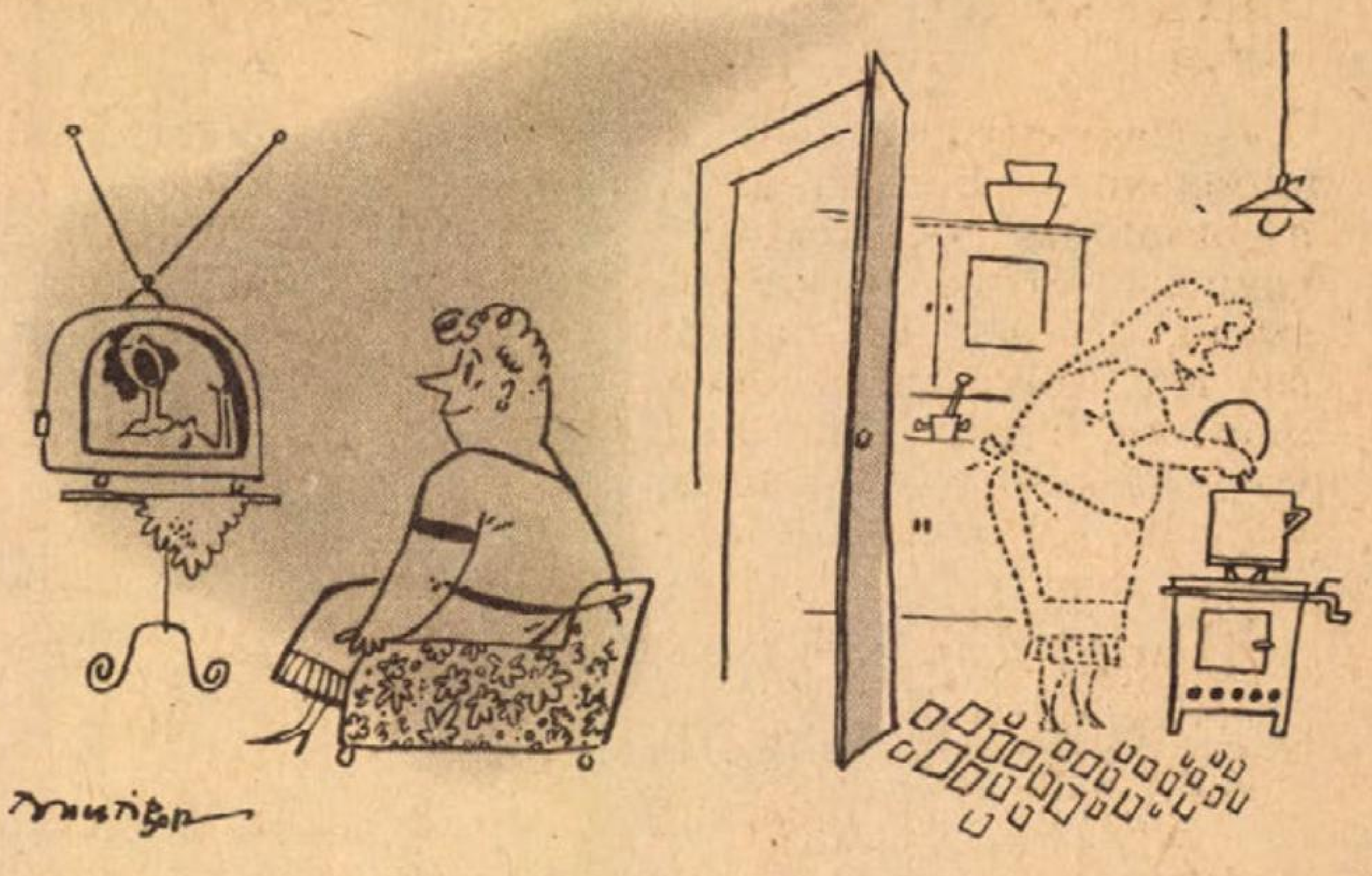

EZT OLVASTUK

A természet átalakítása

A Fejér Megyei Hírlap elújságolja, hogy az egyik ercsi termelőszövetkezetben korszerű víziszárnyas telepet építettek, s a napokban helyeztek el benne 430 darab *naposcsibét.* „A szövetkezet vezetői úgy tervezik, hogy az állományt 8–9 hetes korban, *pecsenyekacsaként* értékesítik."

Folyó — folyó?

A Hétfői Hírekből megtudtuk, hogy Mikszáth-szobrot avattak Szegeden, s azt „a Móra Ferenc múzeum előtti *Duna*-parti sétányon helyezték el." A tudósítónak bizonyára nincsen vízijártassági-vizsgája, és nem vette észre, hogy a mederben a Tisza folyik.

Viharos pénzromlás

A Népszava riportjában ismerteti a libanoni bazárok árpolitikáját azzal, hogy ha egy órát 70 líráért ajánlanak a vevőnek, akkor azt meg lehet vásárolni 30 líráért, és az óra még akkor is drága, mert a következő sarkon 30 líráért adják ugyanazt. Úgy látszik, erős infláció van Libanonban, s a 30 líra már kevesebbet ér, mire a vevő a következő sarokig eljut.

Jó pedagógiai példa

Gyermeknevelési tanácsában a Népszava idézi a régi nevelési elvet: „Nicht vor dem Kind!" – s ezt emigy fordítja magyarra: „Semmit a gyerek előtt!" A fenti mondás helyesen lefordítva annyit tesz: Ne a gyerek előtt! Például az efféle pontatlan fordítást se, mert nem tanul meg helyesen németül!

Csodálatos termés

A Kisalföld a Győrben csomagolásra kerülő exportgyümölcseinkről közöl érdekes adatokat. „A barackot is osztályozzák – írja. – Harmincöt-ötven centiméteres átmérőig terjed a rózsa, ananász és kajszi barack nagysága." A görögdinnye nagyságú barackok nagy hírnevet fognak szerezni külföldön a magyar gyümölcsnek!

Szerény eredmény

Az Esti Hírlap tudósítása szerint az Egyesült Izzóban az év első felében *tízezer* forint megtakarítást értek el újításokkal. Az összeget őszintén szólván kissé keveseljük, de isten neki! Sok kicsi, sokra megy!

dr. Árgus

Nyári zápor után

Toncz Tibor rajza

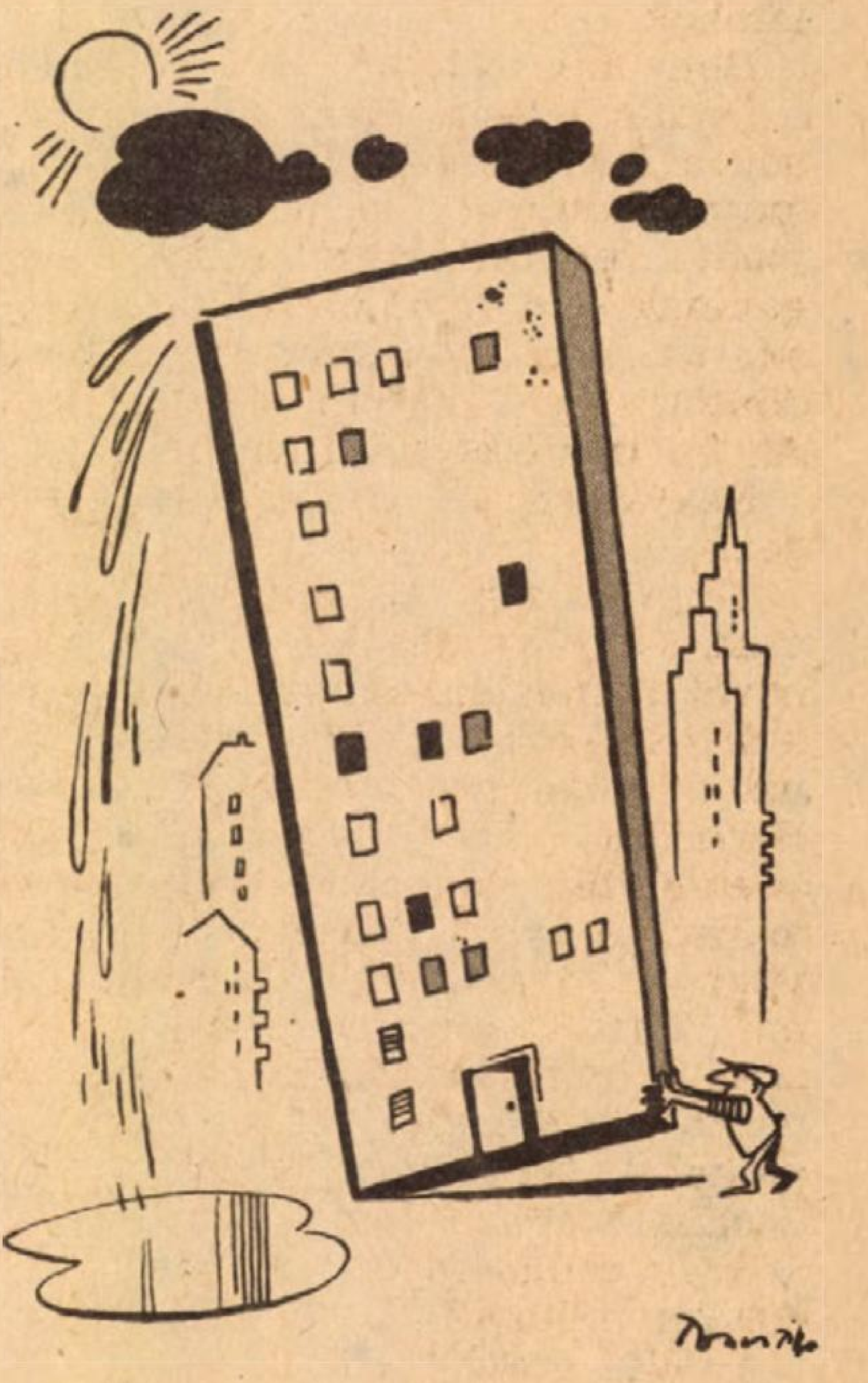

Felnő a kislány

Mészáros András rajza

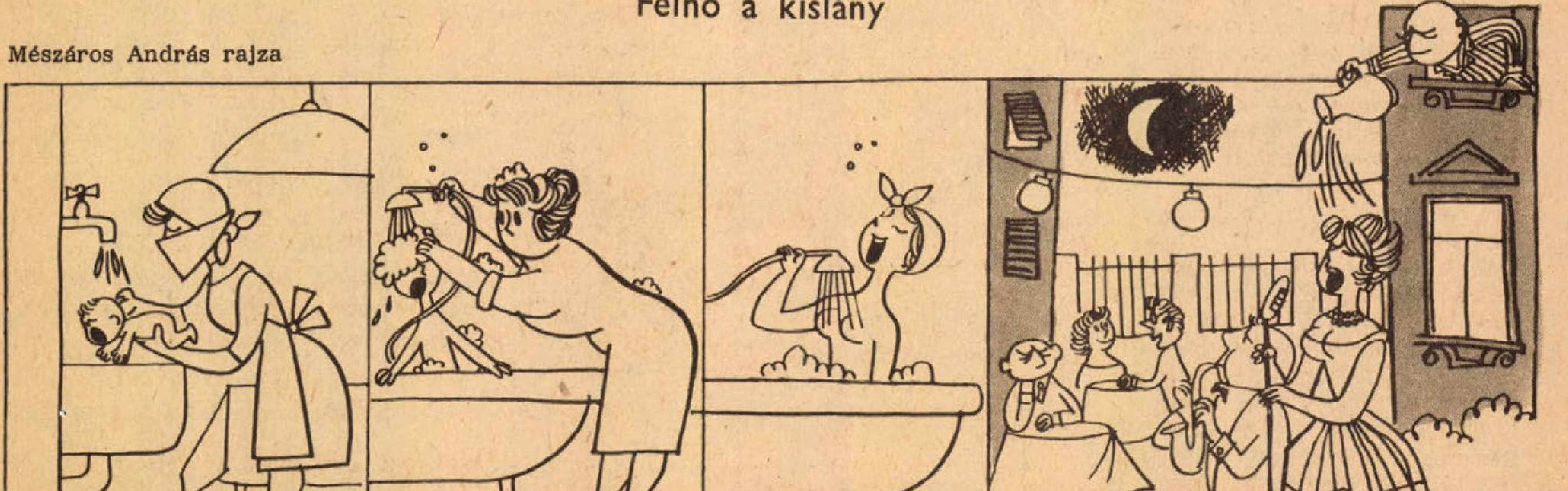

Nyári éj

Pusztai Pál rajza

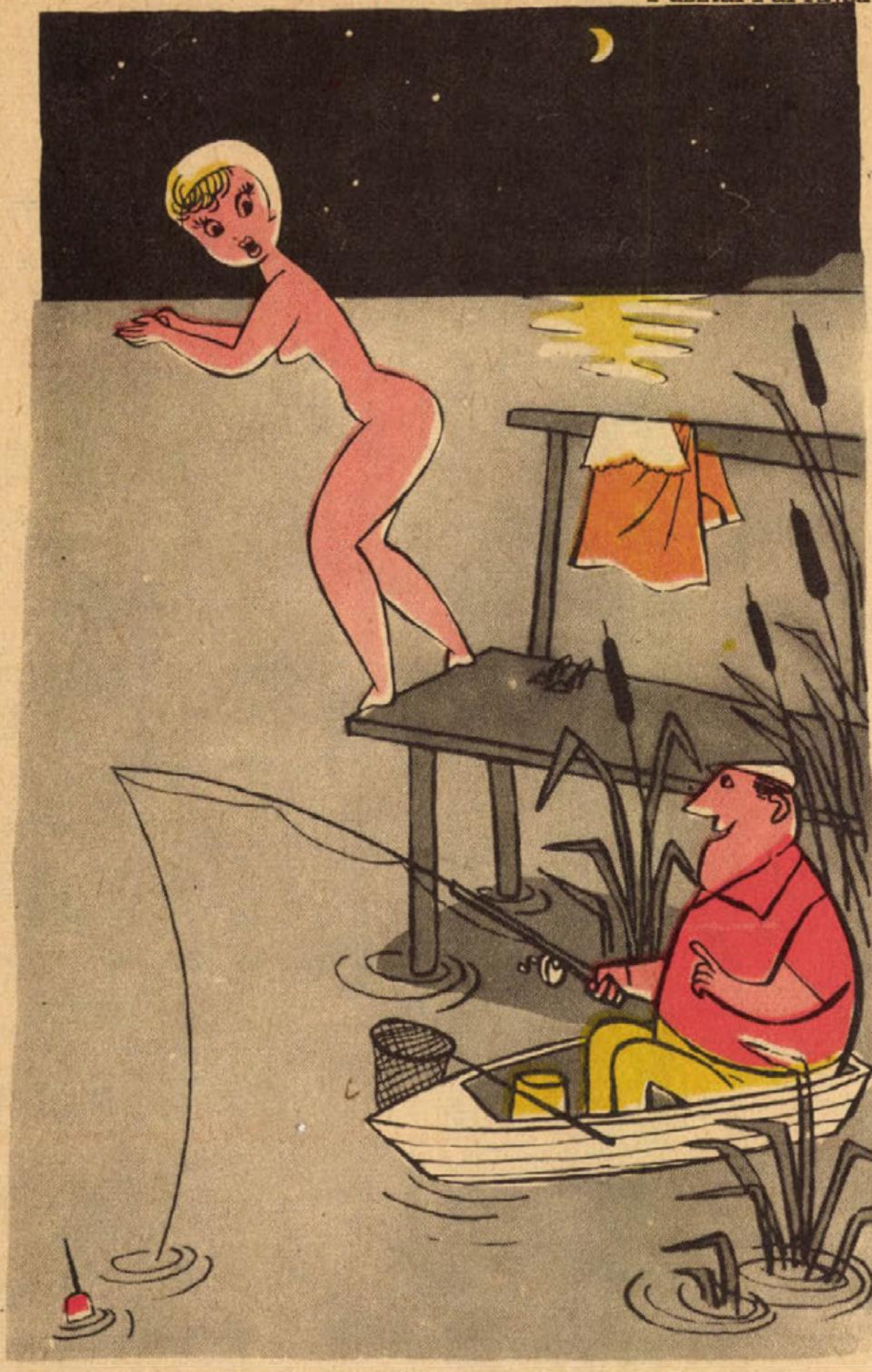

– Szemtelen fráter! Miért nem szólt előbb?
– Amíg vetkőzött, addig nem zavarta a halakat . . .

Merengés az ablakban

Réber László rajza

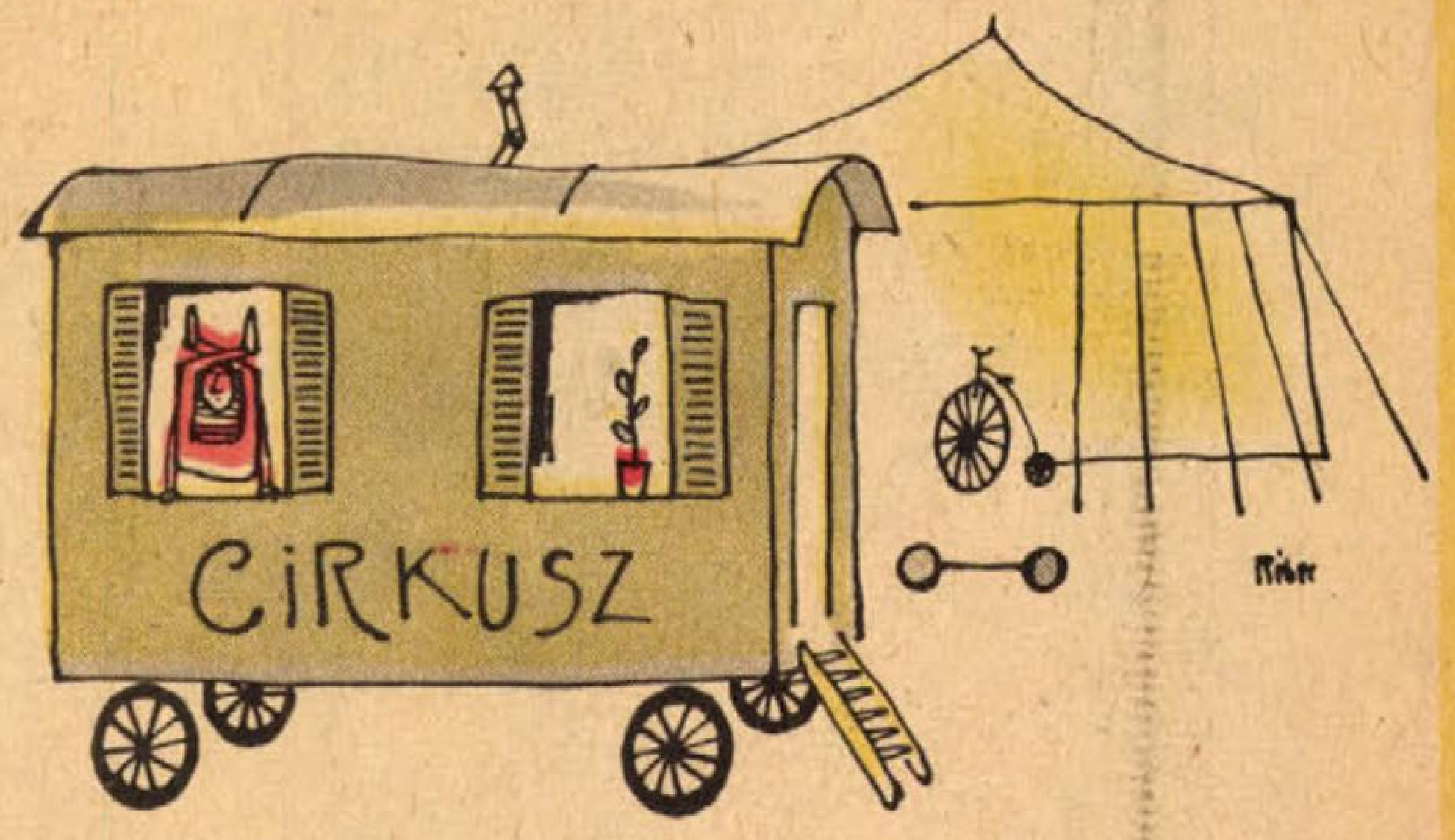

Kényelmes turisták

Balázs-Piri Balázs rajza

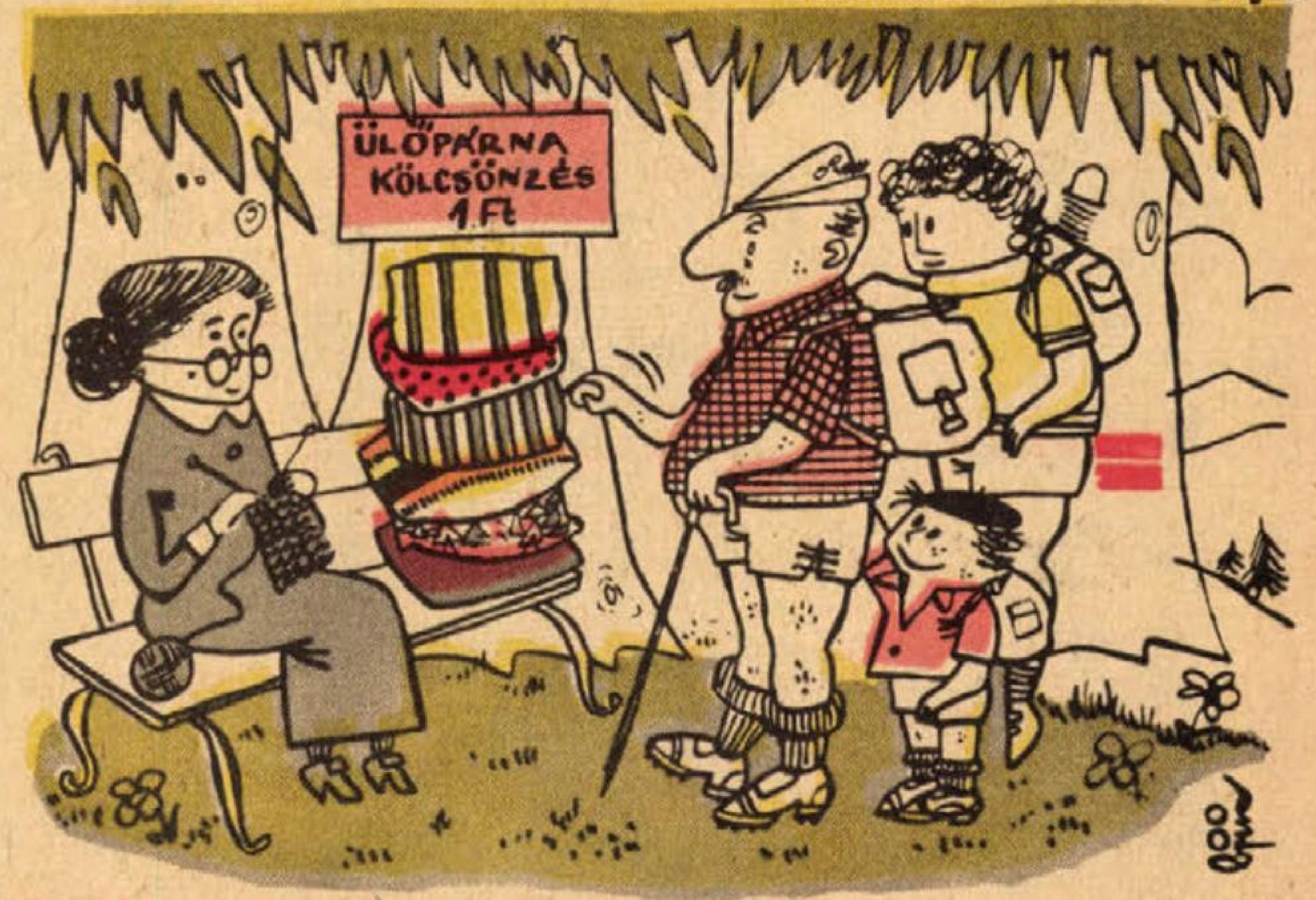

Ludas Matyi megmagyarázza

Miért találnak egyesek mindenben valami hibát?

Petrencei nyaralni megy, s első nap elolvassa az üdülő ebédlőjében kifüggesztett étkezési rendet:

Reggeli	8–10-ig
Ebéd	11–14-ig
Uzsonna	16–17-ig
Vacsora	18–21-ig

– Hát ez szörnyű! – fakad ki Petrencei. – *Hiszen így semmi időm sem marad a nyaralásra!*

Hogy van az, hogy az imperialisták sehogy sem akarják megérteni az idők változását?

Kergevics a legnagyobb kánikula idején bundában, hócipőben, sállal a nyakában jön le a lépcsőházban.

– Mi történt, Kergevics úr? – csodálkozik rá a házfelügyelő. – Maga kánikulában ilyen téliesen öltözik fel?

– Tudtam! Sejtettem! – ordít fel Kergevics. – Az a büdös kölyök csinálta! *Rögtön gyanús volt nekem, hogy a naptár csak úgy, egyszerre december 20-át mutat!* . . .

E heti hirdetésünk

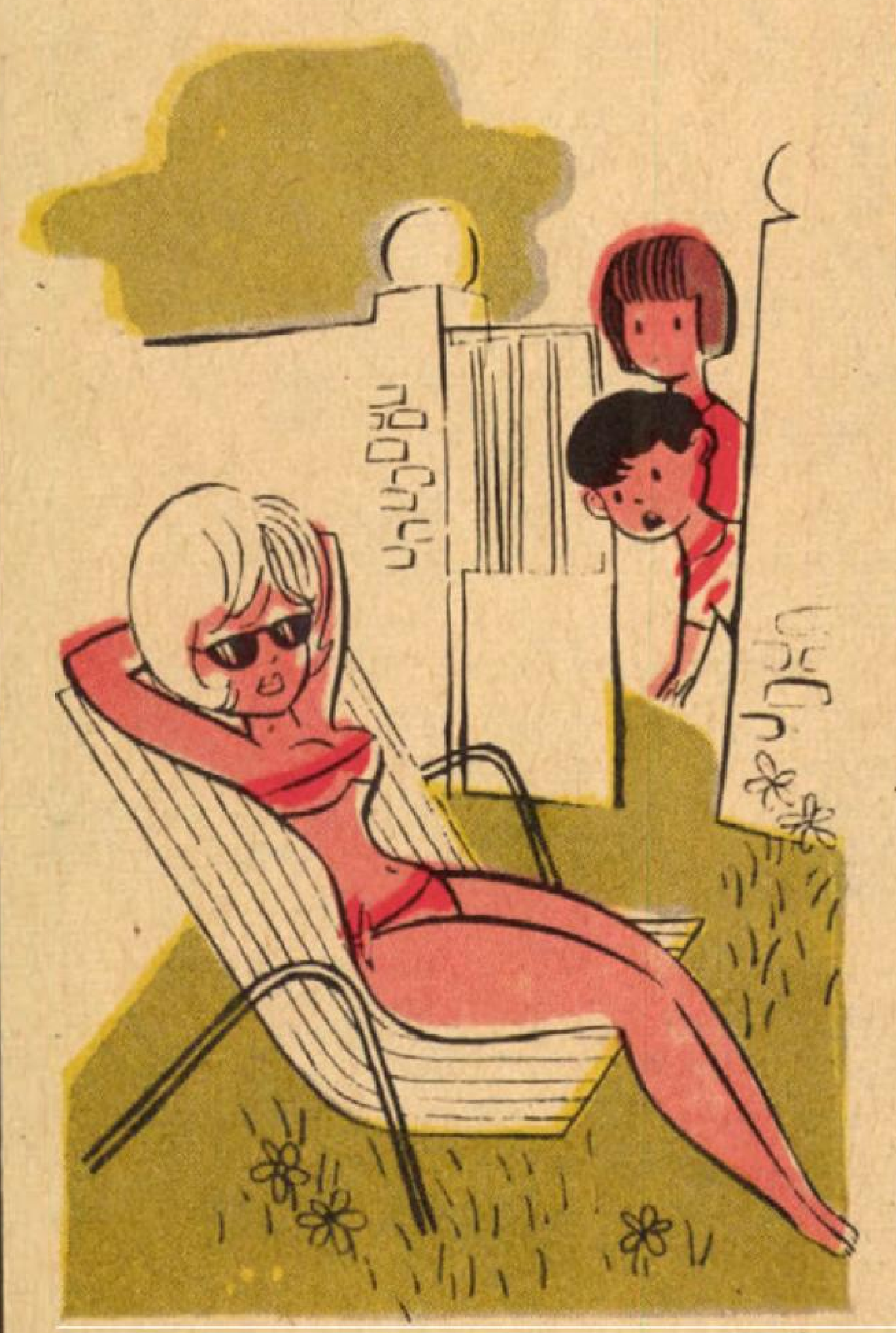

- Gyerünk tovább! Ez a néni úgy látszik minden felesleges rongyát átadta a **MÉH**-nek

2 Külföldi vicc

A kansasi farmer korán reggel kint áll a verandán, és figyeli a kakast, amint kitartóan és egyre fokozódó hévvel kerget egy tyúkot. Már-már eléri, de ekkor a farmer egy csipetnyi kalácsot dob a kakas mellé.

A kakas félrefordul, bekapja a tésztát és csak azután rohan tovább a tért nyert tyúk után.

– Tyű, a teremtésit! – rikkant fel a farmer. – Ilyen éhes sem szeretnék lenni! . . .

*

Monsieur Patroen, a gazdag párizsi gyáros nagyon elfoglalt ember és ezért titkárát bízta meg, hogy feleségét szórakoztassa.

Egyik nap valamivel korábban ment haza, és megdöbbenve látta, hogy a titkár ölelgeti a feleségét.

– Titkár úr – szólt jeges hangon Monsieur Patroen –, én azt a megbízást adtam önnek, hogy a feleségemet szórakoztassa, de egy szóval sem említettem, hogy maga is szórakozzon!

Becsületes város

Szűr-Szabó József rajza

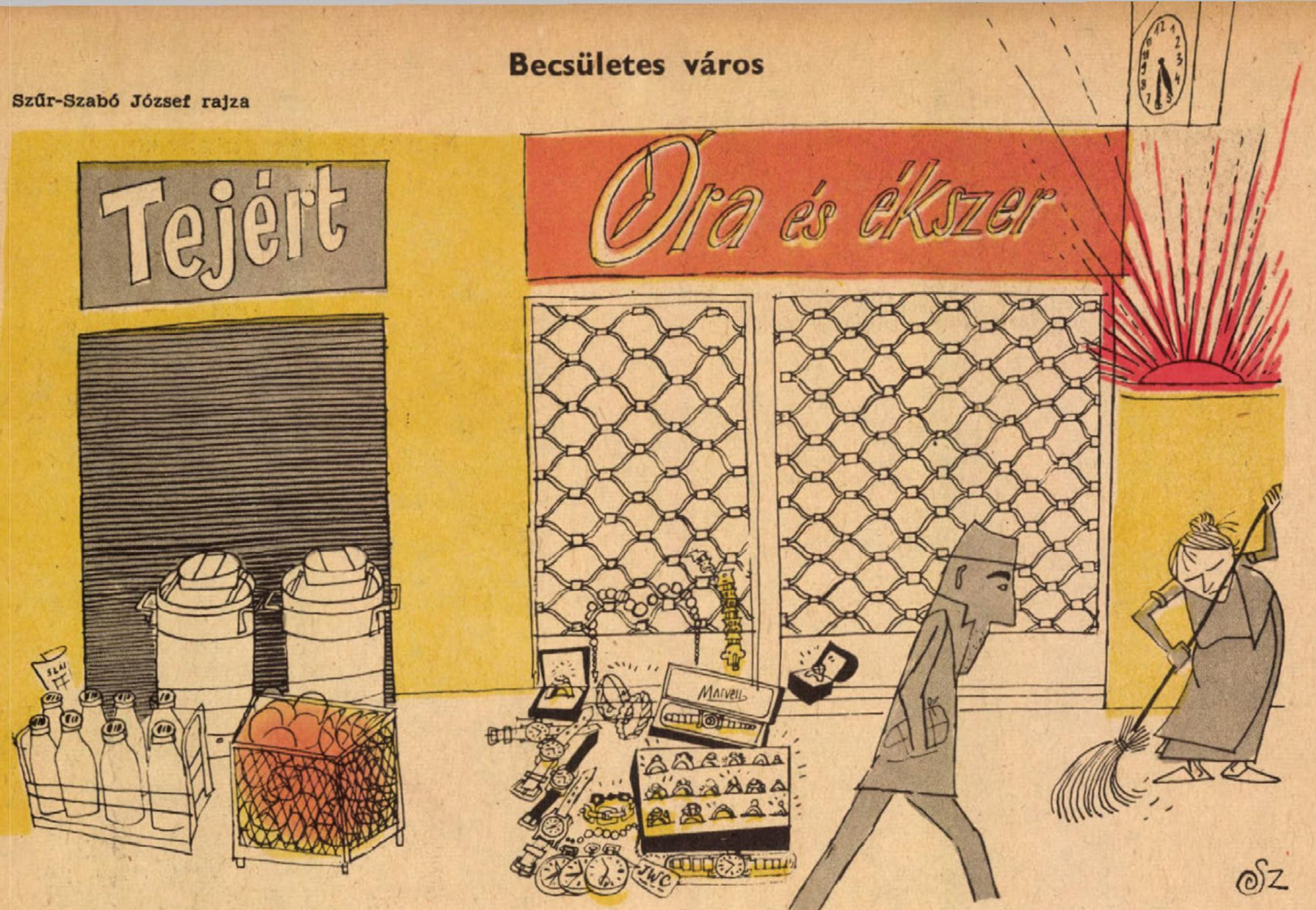

Az EMBER anatómiája

Nagy Lajos emlékének ajánlva, a Képtelen Természetrajz kiegészítéséül.

Az embernek nevezett lény öt részből épül fel. Ezek: négy végtag és a törzs. Ami a fejnek nevezett gömbben van, az minőségileg általában elhanyagolható, azonban foglalkoznunk kell vele, nehogy megrójanak: micsoda fejetlenség van itt. Ennyit elöljáróban.

A fej.

Leglényegesebb része a száj. Ezen keresztül történik az ember két alapvető életszükségletének kielégítése: az evésé és a beszédé. Akinek a szája nagy, az még nem biztos, hogy nagyszájú.

Ha valaki valamit gyorsan észrevesz, azt mondjuk rá: szemes, sőt szemfüles. (Bár másnak is megvan mindkettő.) Ezek után, ha valaki szemes, de nincs jó füle, az szemes fületlen. Némelyik ember szemtelen füles. Létezik még pápaszemes, tyúkszemes, sőt Balatonszemes is.

A fejben van az agy. (Nem mindig.) Érdekes, hogy az okos emberre nem azt mondják, hogy agyas, hanem, hogy nagy koponya. (Ez is relatív: az ichtyosaurusnak is nagy volt a koponyája, mégsem volt egy nagy koponya.)

A fejet a törzzsel a nyak köti össze. Szoros kapcsolatban van a derékkal: aki nehezen adja be a derekát, az nyakas. Az ember közepe a törzs. Ebben az izében csudaérdekes micsodák vannak. (Vigyázzunk a tudományos megfogalmazásra!)

Az embernek van szíve. Amelyiknek nincs, annak is van, csak szőrös, kérges, kemény meg miegymás. A szívbe a pajkosabb emberek bicskát szurkálnak. (Nem a sajátjukba.) Némelyik látvány a szívbe tud markolni. Ezzel szemben a szíverősítők a májat teszik tönkre. Ennek az állapotnak orvosi neve: lumpisz négykézlábensz. Fokozottabb mértékben (űrmértékben): delirium trémensz.

Lejjebb van a vese. Jószemű emberek ide tudnak belelátni.

A tudósok nem ismerik el, hogy az embernek zúzája is van. Pedig már Dankó Pista énekelte: „Hamis a mája, meg a zúzája…" Manapság néha libákra éneklik.

Még lejjebb van a has. Az ógörög Pistatelész szerint a vidám embernek nagy hasa van. A tétel levezetése: aki nevet, hasát fogja nevettében. Aki nagyon-nagyon nevet, a nagyon nagy hasát fogja.

Aztán a végtagok. Két jobb, két bal. Esetleg négy bal. Felül a kar, ebből sok ige származik: csikar, takar, makar. (Utóbbihoz az „óni" később jött hozzá.) Végül és alul van a láb. Mindig ez kerül alulra. Azok az igazságtalan emberek erre törekszenek is, akinek ez sikerül, az talpraesett. Néha a láb győz, akkor az illető fejreesett. Ha hasraesett, döntetlen. A lábon található a térd (térgy). A térgyekalácsát körösztanyáknak szokás felhánytorgatni. Lejjebb a sípcsont, nevét onnan nyerte, hogy ha a futballistát itt rúgják meg, a bíró sípol. (Persze, ha máshol rúgják meg, akkor is fütyülhet!) Van egy szólás a lábról: „Nagy lábon él, sokat költ." Persze, mert nagyobb cipőt kell vennie.

Most hát befejeztem művemet, és azzal az ígérettel végzem, hogy ha valaki munkám tiszteletére bankettet szándékszik rendezni, összes költségét megtérítem majd az általam részemre valószínűnek tartott biológiai Nobel-díj összegéből.

Darvas László

Változékony STRANDIDŐ

Toncz Tibor rajza

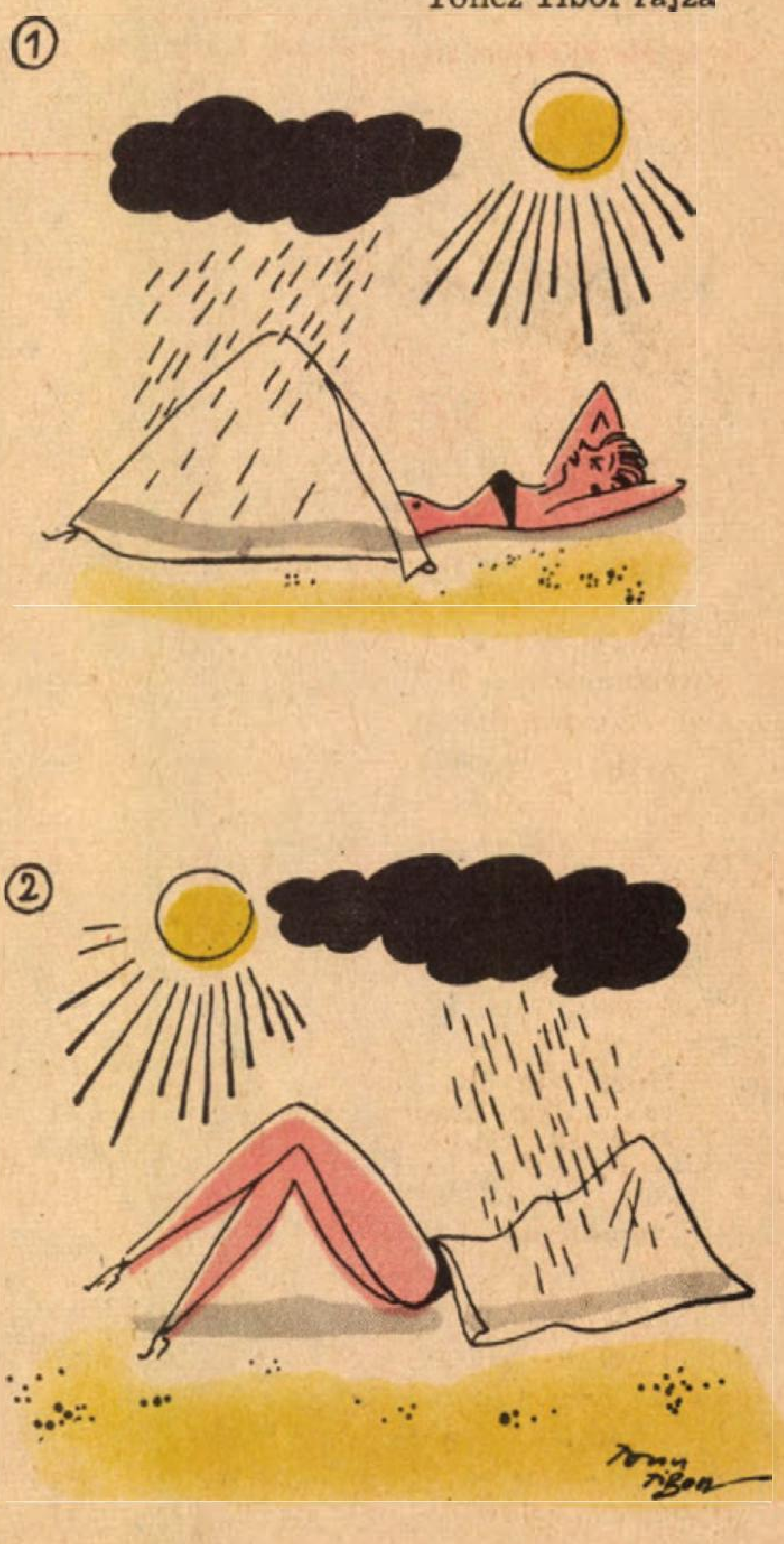

Le a bürokráciával

Cseréljünk tapasztalatot

A tapasztalatcsere korunk vívmánya. Tapasztalatot cserélni joga van minden felnőtt magyar állampolgárnak, mert valamilyen tapasztalata mindenkinek van. A tapasztalat szerint, aki egyszer megtanul tapasztalatot cserélni, az úgy megszereti, hogy többé nem is hagyja abba. A tapasztalatcserék tapasztalatait rendszerint noteszben rögzítjük. Egy ilyen notesz tanulságos tartalmát tesszük itt közzé, okulásul mindazok számára, akik még nem cseréltek tapasztalatokat. Nem is tudják azok, mi a jó.

*

A korszerű apaállatgondozás tapasztalatai a révcsanaki állami gazdaságban a következő tényeken alapulnak . . .

*

Pardon . . . Kornhuber főkönyvelő igen értékes tapasztalatokat adott át. Ezek szerint a tapasztalatcsere alkalmával magunkba tömött kacsavacsorát elszámolhatjuk a „kacsatömés korszerű eszközökkel" megnevezésű keretben. Most is töltött kacsa van ebédre mondhatom, hogy fölséges.

*

Korszerű túrógombóc készítésének tapasztalatai: végy 10 evőkanál lisztet, keverd el jól 2 kanál zsírban, és engedd fel lassan túróval, majd az egész masszát gombócokká gyúrva, főzd lassú tűzön, és táláld melegen. (Bővebbet Csupáknénál.) Az így készített túrógombóc pompás ízű, már harmadszor veszek belőle, nem lehet vele betelni.

*

Apropo turógombóc . . . Azt hiszem, egy kicsit be vagyok rúgva. Viszont egy tartalmas vita eredményeként kidolgoztuk, hogyan lehet részegen tapasztalatot cserélni.

*

Fontos! A Csipcsák által eldanolt nóta pontos szövege:

Téged bottal ütnek, engem
kacagással,
Gyere Bodri kutyám,
megleszünk egymással.

Apropo, Bodri kutya . . . Az apaállatok túrógombóccal való etetése, illetve a túrógombócok apaállattal való itatása a korszerű kacsatömésre fenntartott Bodri kutyával történik, azaz hogy, illetve, szóval mindegy . . .

*

Apropopo, talapalasztapalat... Egy tele kancsó bort úgy iszunk meg féllábon, egy hajtókára és orrunkra húzott gyufaskatulyával, hogy lélegzetünket visszatartva . . . va . . . ulumbulumnmpx . . .

*

Bejegyzés emlékül egy sárga földig berúgott derék tapasztalatcserélő noteszébe: Kár, hogy teljesen eláztatok, Józsikám, angyali pofák vagytok, igazán élvezet veletek tapasztalatot cserélni. Sok puszi: Böske, Piri, Juci, Baba. Pá, kisfiúk. Legközelebb mi megyünk hozzátok!

Fülöp György

Fő a humorérzék!

Szabadtéri előadás – csak rossz idő esetére
Idő: VII. hó 30., 17 óra 40 perc
Szinhely: a Rákos rendezői pályaudvar
Díszlet: egy lezárt sorompó

Egy vonat áll be Szob felől. A leeresztett sorompó Váci út felőli oldala előtt két, majdnem üres 32-es autóbusz várakozik a sorompó felnyitására. Szakad az eső! Húsz-harminc utas – közülük nyolc-tíznek gyerek van a karján – rohan a buszhoz. Kétségbeesetten verik az autóbuszok bezárt ablakait, de az ajtók továbbra is zárva maradnak. Az utasokat az eső veri, ők meg az autóbuszok ablakait, de hiába. Nem kaptunk bebocsátást. Közben felnyitják a sorompót, a kalauzok jelzést adnak a vezetőknek és a buszok elrobognak. A Fővárosi Autóbuszüzem derék dolgozói vidám, mosolygó arccal visszanéznek a kocsikból a hoppon maradt, bőrig ázott társaságra, szemükből kedves biztatás sugárzik, szinte megható együttérzés . . .

Az egyik busz rendszámát – a zuhogó eső ellenére – sikerült feljegyeznem: 05–75. Remélem, majd megdicsérik őket kitűnő humorérzékükért.

Madaras Károly
XIV., Csantavér u. 5.

Ami sok, az sok

Gerő Sándor rajza

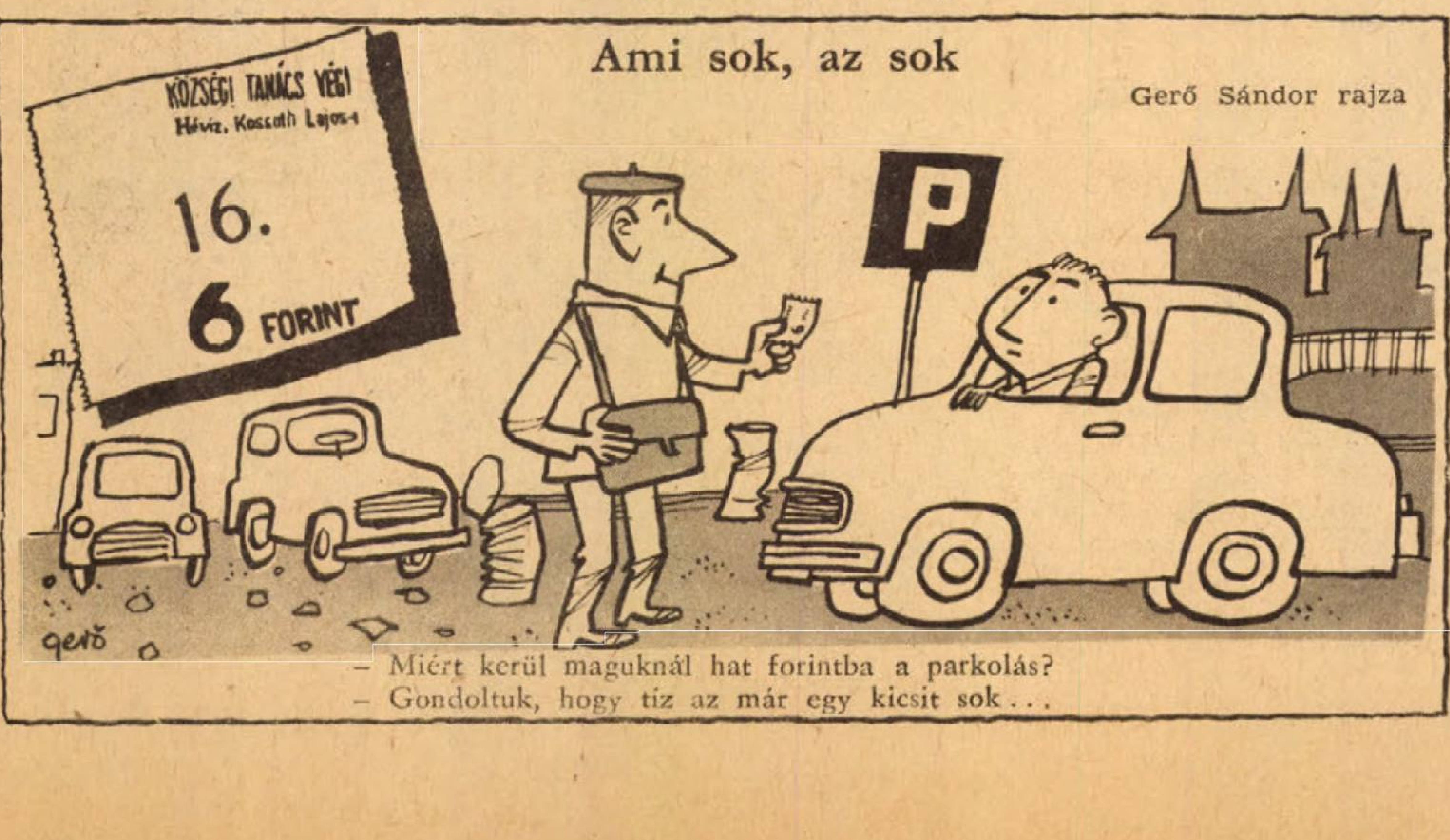

– Miért kerül maguknál hat forintba a parkolás?
– Gondoltuk, hogy tíz az már egy kicsit sok . . .

A kivizsgálás: pozitív
Az intézkedés: negatív

Július 19-én az alábbi levelet küldtük el kivizsgálásra a székesfehérvári Járási Tanács VB kereskedelmi csoportjának:

„Boldogan jöttünk Agárdra a férjemmel tíz napi pihenésre. Mivel tejivó emberek vagyunk, első útunk a tejcsárda volt, ahol negyven perces sorállás után azt is kaptunk, amit nem kértünk. A férjemet letegezték (a kiszolgálónő) – ami miatt meg is gyanúsítottam –, egy másik vevőt pedig a legdrasztikusabb módon elküldték valahová (micsoda falusi íz!), no persze, a háta mögött, de a mi fülünk hallatára. Azzal már nem is törődtünk, hogy három forintért csak kilenc deci tejet kaptunk.

Horváth Imréné
és sok nyaralótársa!"

A panaszlevélre július 31-i keltezéssel Jelinek Pálné kereskedelmi felügyelő válaszolt, és ebből megtudtuk a következőket:

„A vezetőnő magatartásával kapcsolatban kifogás alá esik, hogy erősen szabadszájú, sok esetben meg nem engedett hangot használ, melyre már több esetben figyelmeztetve lett. A nyári idényre beállított dolgozók, vezetők általában még a kereskedelemben nem dolgoztak. Ebből adódik a sorbaállás, az udvariatlanság, a súlycsonkítás és a rossz számolások sorozata. Ezt mind elnézi a Velencei tó Környéke Földművesszövetkezet."

Ez bizony hiba! De miért nézi el a kereskedelmi felügyelet is? Ez még nagyobb hiba!

Sertések előnyben!

Vándor, ki kerékpáron vágsz neki, hogy a Balaton szépséges tájait bebarangold, ne sértődj meg, ha a szántódi révnél egy kalap alá vesznek egy hat hónapnál korosabb sertéssel.

Íme a tanusítvány:

„MAHART" MAGYAR HAJÓZÁSI R. T.
KOMPÁRUSZÁLLITÓJEGY
✻ 23536 Ára: 2.20 Ft
Egy sertés 6 hónapon felül.
Egy kerékpár vezetővel szállításáért.

S ha netán megsértődsz, mert a MAHART két forint húsz fillér, meg egy külön húsz filléres balesetbiztosítási bélyeg ellenében az átkelési bilétán, írásba adja, hogy Te csak a szóbanforgó négylábú átkelő után következel – kiengesztelésedre így kér bocsánatot a nemrég vízrebocsátott új komphajó révésze:

– Kérem, én igazán nem tehetek arról, hogy az átkelőjegyen a kedves utassal együtt, sőt az utasnak becses személye előtt emlegetik azt a disznót, amelyet ugyanannyiért szállítunk egyik partról a másikra, mint uraságodat a biciklijével együtt.

Ám szerintem nem sokat ér a bocsánatkérés, ha a MAHART az ellenkezőjéről írásbeli tanúsítványt ad minden kerékpáros átkelőnek.

D. J.

Tatai furcsaságok

Ülünk a Kristály nevű, első osztályú eszpresszóban.

Asztaltársunk, egy negyvenes, fiatalos külsejű hölgy, int az arra elhaladó pincérnek.

– Mit hozhatok, mamikám? – kérdi a deli férfiú, majd elviharzik tálcájával és söreivel.

– Rosszul hallotta – vigasztaljuk háborgó barátnénkat.

– Tessék, mamikám, – csúsztatja elénk gyermeki alázattal pincérünk a három duplát. Attól tartok, első osztály ide, első osztály oda, egyszer „csattanós választ" kap szokásos kérdésére valamelyik tűzrőlpattant tatai „mamikától" ez a családias hangulatokat kedvelő vendéglátóipari dolgozó.

*

A tatai vasútállomás egyik garázsszerű épületén nagy, piros betűkkel ez a szöveg tündököl:

Gépkocsi a fegyverünk,
Vasút a mi harcterünk.

Lelki szemeim előtt megjelenik a folytatás:

Csinnadratta, bum, bum, bum,
Ki zörög a vaskapun?
Hát ti vagytok, gyerekek,
Eljátszunk majd veletek!

Polgár István

Borravalót a vendégnek

Tíz éves képesítő találkozónk alkalmából mintegy tizenöt tagú vidám társasággal hajnali három órakor kötöttünk ki a Gellért-szálló bárjában. Feketét és italt rendeltünk, amit rögtön ki is kellett fizetni. „Kétszáz forintot kapok" – szólt a pincér, és egyikünk átnyújtotta a pénzt. Tekintve, hogy többet is szándékoztunk még fogyasztani, nem tartottuk indokoltnak, hogy az első öt percben borravalót is mellékeljünk hozzá. Az illető vendéglátóipari alkalmazottnak azonban más volt a véleménye. Néhány lépésre tőlünk „röpgyűlésen" közölte kollégáival: „Micsoda mucsai társaság, csak a cehhet fizették ki!" Erre egy másik társa elég hallhatóan, nekünk is szánva jegyezte meg: „Ugyan, adj nekik vissza egy forintot!" A mi „barátunk" nem is volt rest, és „tessék, ez a forint még visszajár" szavakkal, gúnyos mosoly kíséretében dobott asztalunkra egy forintost.

Tekintve, hogy ez „osztályonfelüli" szórakozóhely, meg kellene fejteni, hogy az „osztályonfelüli" kifejezés mire vonatkozik: a borravalóra, amelyet a vendégtől elvárnak, vagy a szemtelenségre, amivel a vendéget kigúnyolják?

Dr. Juharos Imréné
Kecskemét
Kossuth körút 10.

Bizony...

Az Újító beadta az újítást az újítási megbízottnak, amiként az valahol meg van írva. Az újítási megbízott mindenhová bevezette, mert bevezetés nélkül semmi el nem indulhat az ő útján. Az Újító izgatottan várta, hogy mikor vezetik be újítását az üzemben. Mert várni mindig kell.

Egy nap aztán jött az újítási megbízott és az Újítóval elmagyaráztatta az egészet, mert ő nem volt műszaki és egy kukkot sem értett az egészből. Az Újító a magyarázat után megint várt, hogy jön a hír: bevezették az újítást. A hír helyett maga az újítási megbízott jött személyesen, néhány hét múlva és egy kimutatást kért az Újítótól, lehetőleg sok számmal. Miután ezt megszerezte, minden ment már a maga útján. Az Újító örült, a megbízott viselte tisztségét, egyébként nem történt semmi. Csupán annyi, hogy az újítási megbízott újfent kimutatást kért, hogy mennyi pheniltetrahydropyridindent lehét megtakarítani, ha az újítás szerint a csöbör túlsó oldalára teszik a fogantyút. Ezután már minden ment a maga útján.

Nyolc hónap múlva az újítási megbízott újabb vázlatokat kért a fogantyúkról, aztán két hét múlva külön a csöbörről, majd a kettőről együtt. Az Újító 100 forintot ajánlott fel a dalárda részére, csak hagyják már békében az újítási ügyben. Az Újítási megbízott ezért megdorgálta és egy képlet módosítást kérte sürgősen, mert nem lehet a dolgokat félkézzel kezelni. Az Újító felemelte kétszázra az adományt, csak hagyják már békében. De persze azt nem lehet, mert ha egyszer papíron van az ügy, pontot kell tenni a végére.

Amikor ismét nyárba fordult a föld, egészen váratlanul, mosolygós képpel, büszkén állított be az Újítóhoz az újítási megbízott és emígyen szólt:

— Minden rendben van!

— Csak nem? Na végre! — lelkendezett az Újító, akinek rémlett valami.

— Bizony! Nem vezetik be az újítást!

— Neeem? Akkor mi van rendben?

— Lezárhatom az aktát, s jöhet a következő.

Halasi Árpád

Vannak egészen furcsa dolgok

Űr-pánik Angliában

Az U. P. I. hírügynökség londoni tudósítója szerint számos egyszerű angolban növekedik az aggodalom, hogy a világűr meghódításából előbb-utóbb baj lesz. A világűrtől való félelem sok emberben azt az érzést kelti, hogy egy szép napon egyszerűen lepotyog a Földről a végtelen világtérbe, hiszen köztudomású, hogy Földünk az űrben lebeg és az emberek nincsenek hozzáerősítve.

– És a gravitáció? – tették fel a kérdést egy balsejtelmektől eltelt idősebb angol férfiúnak.

– Ugyan! – legyintett az illető. – Ki tudja, meddig tart az még!

Mutasd a fogad, és megmondom ki vagy!

Dr. L. Wood Swaggart, texasi fogorvos a „New York Herald Tribune" szerint meg tudja állapitani az emberek jellemét a fogukból. Apró fogak kicsinyességre vallanak, a kiálló fogak tulajdonosa szereti a feltűnést, a fogak közötti hézagok műveltségi hiányosságot jelentenek stb. Az illető orvos társaságban magyarázta elméletét, majd egy öregúrhoz fordult ezekkel a szavakkal:

– Mutasd a fogad, és megmondom, ki vagy!

Az illető a szájába nyúlt, kivette a fogsorát, és átnyújtotta:

– Tessék!

Nyaral az egész gyár

Szegő Gizi rajza

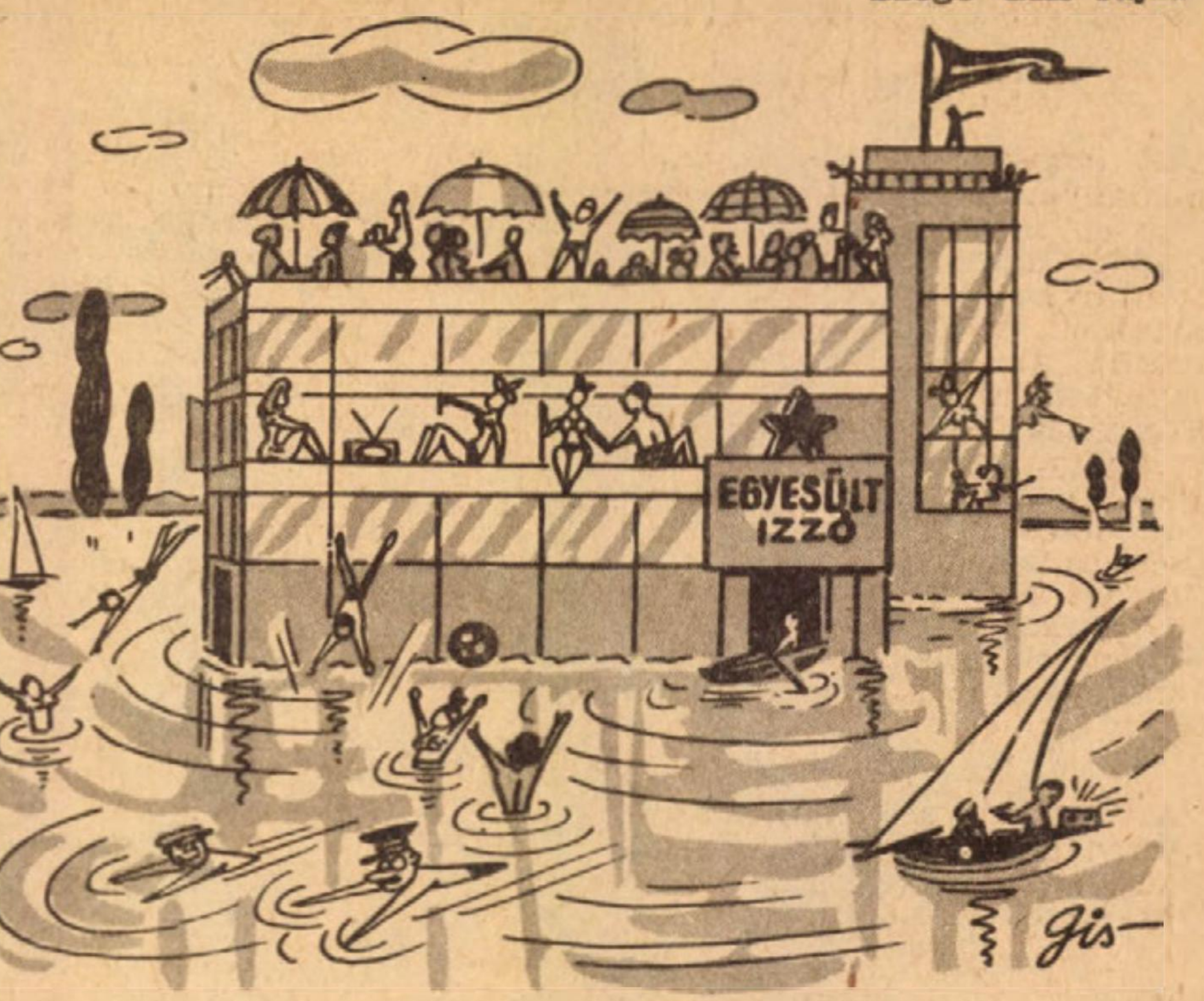

Viharok idején

Mészáros András rajza

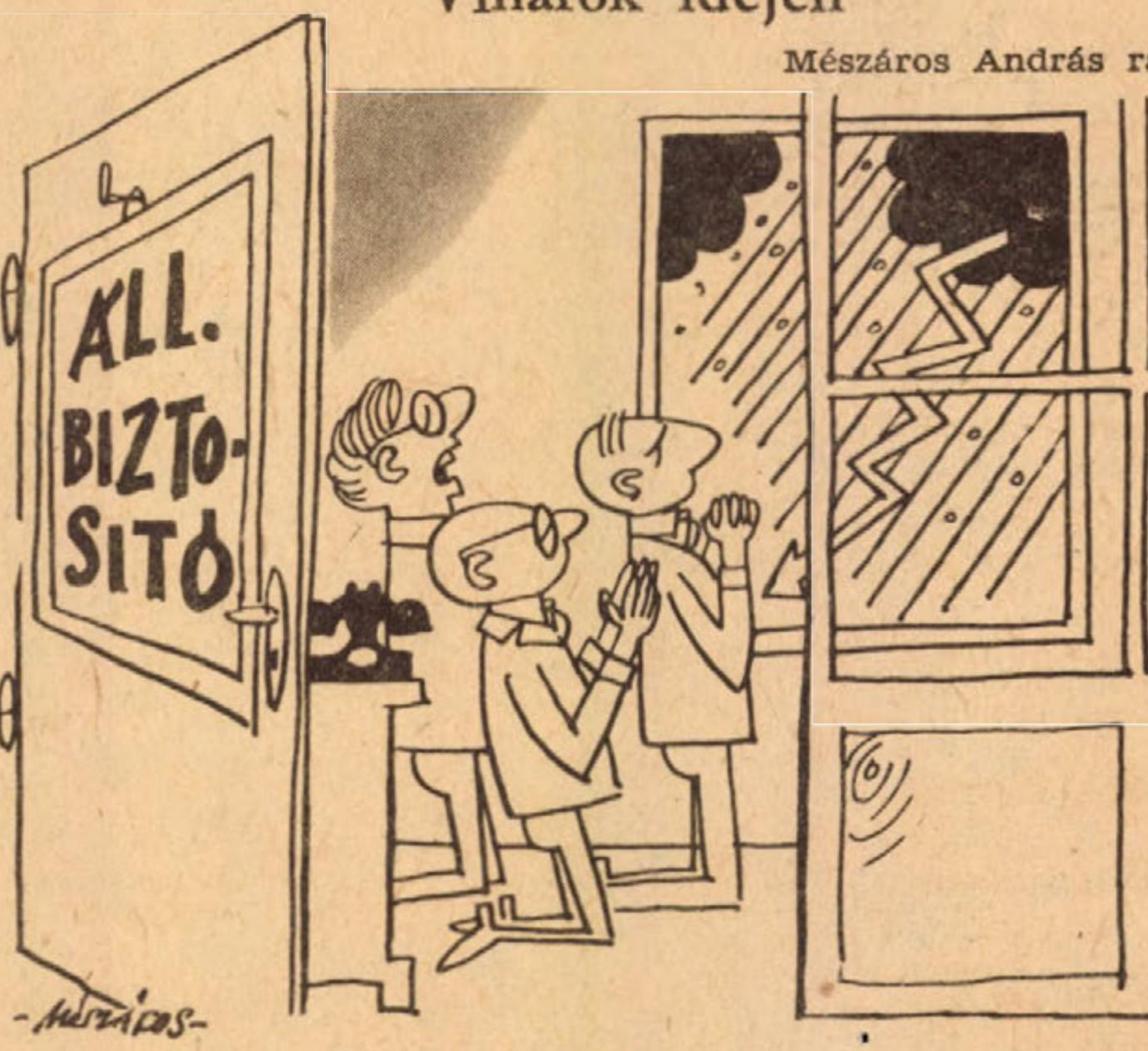

– Imádkozzunk, kartársak!

Háry János legújabb meséje

Szegő Gizi rajza

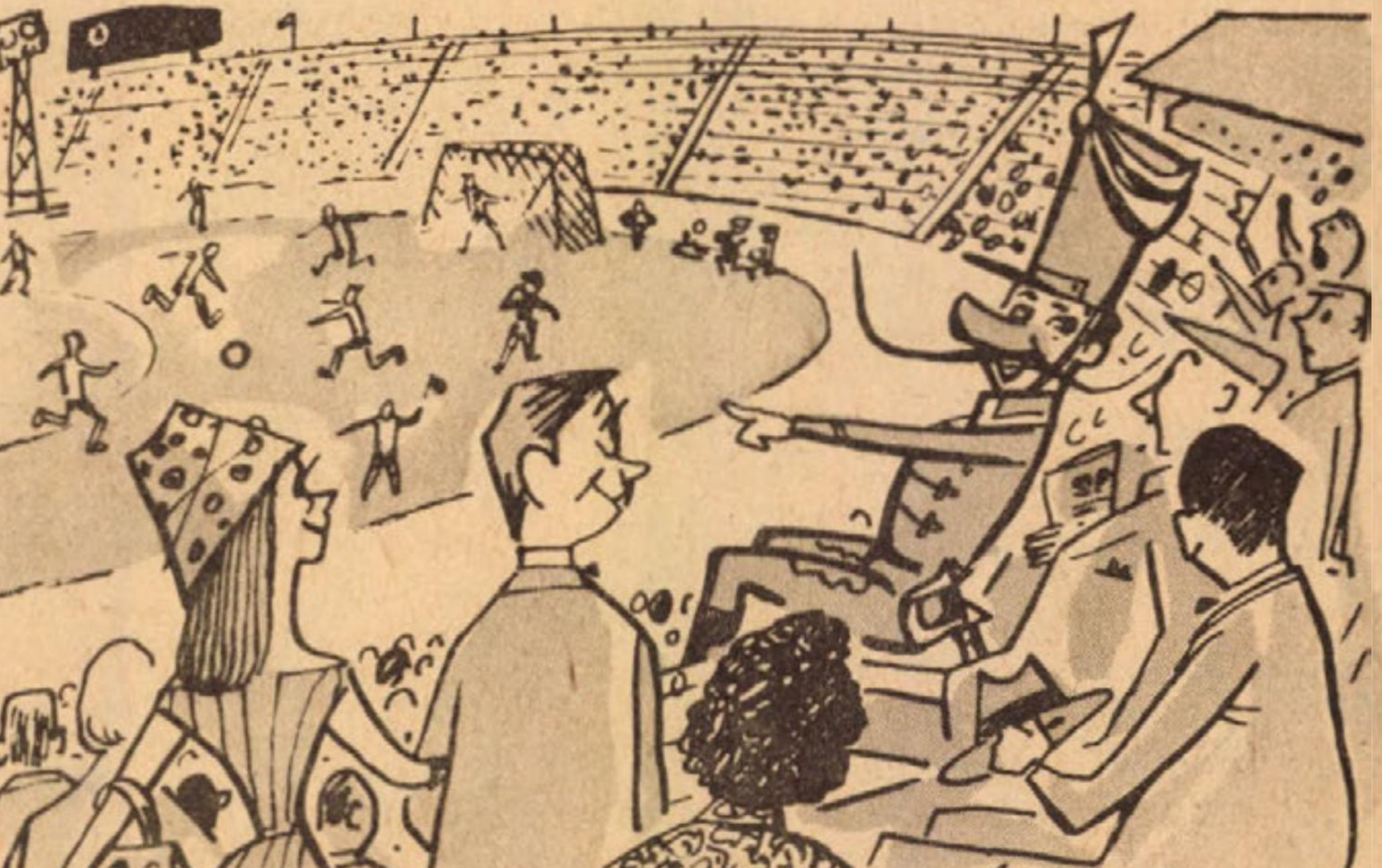

– Vasárnap bajnoki mérkőzést vezettem, és mind a két csapat szurkolói megéljeneztek a mérkőzés után . . ;

Arató bál

Pusztai Pál rajza

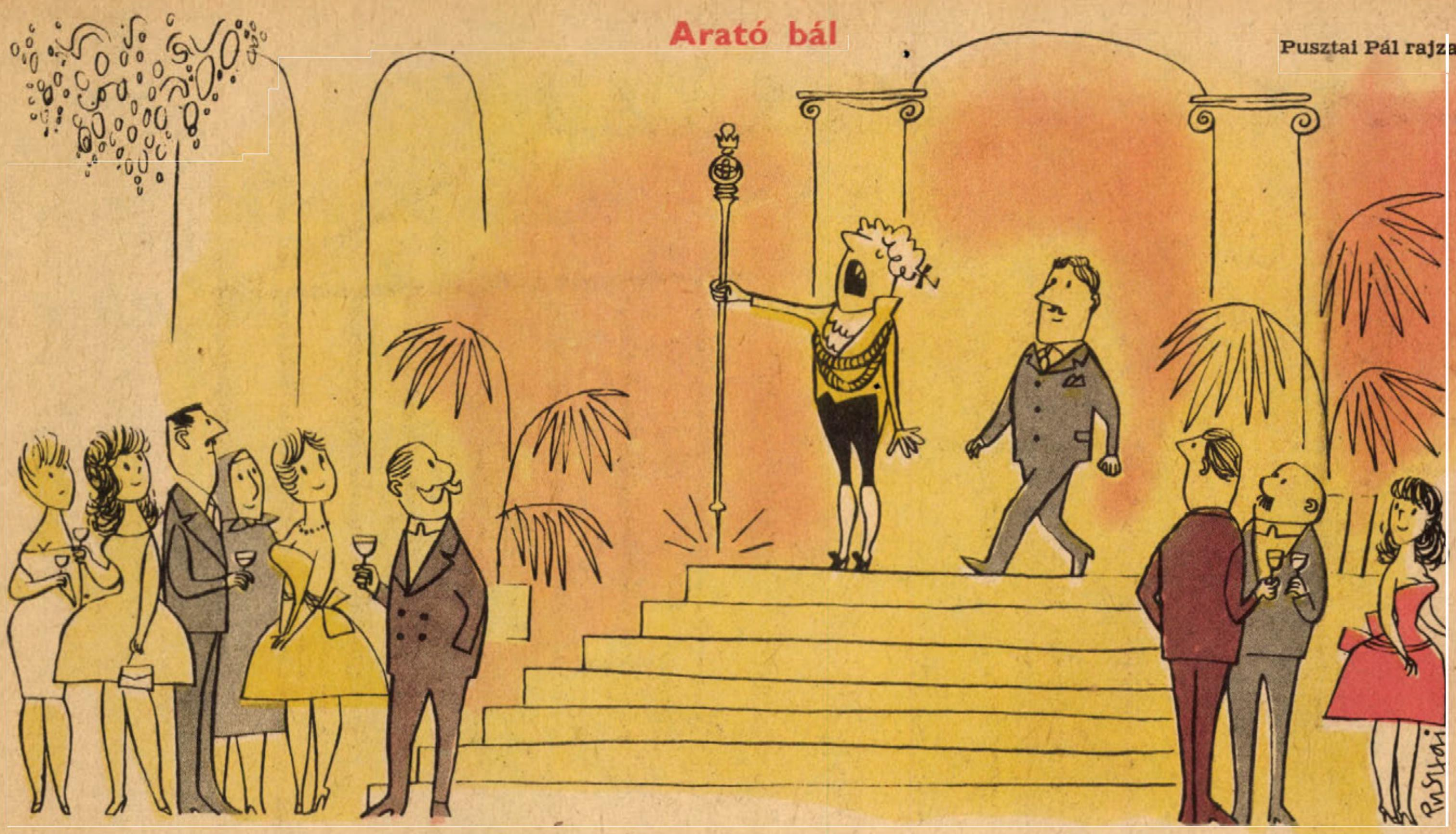

– Nagy Gergely, négyszázöt munkaegység tulajdonosa!

Megbeszélés

Az osztályvezető felírta a blokkjára: Prémium. Forró 500 forint, Fekete 300 forint — aztán csengetett.

— Hívatott, Somfai kartárs? — lépett be Jenőfi.

Az osztályvezető a székre mutatott.

— Foglaljon helyet. A tanácsát szeretném kikérni, premizálási ügyben. Ebben a negyedévben két munkatársat premizálhatunk, azokat kellene kiválasztani. Nyolcszáz forint áll rendelkezésünkre.

Jenőfi egy ideig gondolkozott.

— Mányait és Kerekest ajánlom.

Somfai elmerengett.

— Mányai és Kerekes? Hm... Nem rossz. Ezek tényleg megérdemelnék, kár, hogy Mányai ebben az időszakban volt szabadságon, Kerekes pedig... hiszen tudja, hogy három napig beteg volt.

Jenőfi zavartan bámult.

— Igen, igen... Akkor Jolsvai és Kormos lenne, akit javasolnék.

— Jolsvai? — csóválta a fejét az osztályvezető. — Hiszen Jolsvai kétszer majdnem elkésett. Ami meg Kormost illeti, hát... jól elvégzi a munkáját, de semmi lelkesedés nincs benne.

— Igaz, igaz — dadogta Jenőfi, és kissé mérges volt magára, hogy nem találta el egyik jelöltet sem. — Azt hiszem, akkor leghelyesebb lenne, ha Feketét és Forrót jutalmaznánk ezúttal.

— Fekete és Forró?! — kapta fel a fejét Somfai. — Azt hiszem, igaza van. Igen, Fekete és Forró, az nagyon jó lesz. Hogy jutott eszébe?

— Gondolkoztam.

— És milyen összegeket gondol?

— Hát... — töprengett Jenőfi. — Talán Feketének kellene 500 forintot adni és Forrónak 300-at.

— Igazságos lenne az úgy? — nézett rá az osztályvezető. — Feketének többet adjunk, mint Forrónak?

— Igaz! — kapta fel a fejét Jenőfi, és gondolatban átkozta magát. — Feketének azért mégsem adhatunk többet.

— Akkor?

— Négyszáz-négyszáz.

Az osztályvezető megcsóválta a fejét.

— Én nem akarom befolyásolni, de az a véleményem, hogy ne adjunk egyforma összeget, az egyenlősdinek hat, és úgy tűnik, mintha nem érdem szerint jutalmaznánk.

— Ahogy kimondtam, már nekem is eszembe jutott — csikorgatta lelki fogait Jenőfi. — Ötszázas és háromszázas összeget kellene adni.

— Ez jó ötlet — bólintott Somfai. — És kinek adjuk az ötszázat?

— Természetesen Forrónak!

Az osztályvezető felvonta a vállát.

— Ahogy gondolja — mondta. — De a maga lelkén szárad! — tette hozzá.

— Vállalom — felelte Jenőfi.

— Köszönöm a tanácsát — nyújtotta a kezét Somfai. — Tudja, megnyugtatóbb, ha így megbeszéljük a dolgokat.

Kékvölgyi Vilmos

A humor KÖNYVÉBŐL

ARTHUR STANLEY EDDINGTON, angol csillagász, az elsők közt szállt síkra Einstein mellett, akinek relativitási elméletét eleinte senki se értette, a gonosz nyelvek szerint Einstein maga sem. Eddington a népszerű előadások egész sorában igyekezett közelebb hozni hallgatóságához az Einstein-féle tanításokat. Egy ilyen előadáson megjelent az akkoriban kicsúfolt vagy agyonhallgatott Einstein is.

– Két ember érti igazán a relativitást, ön a második – jelentette ki meghatottan a pódiumról lelépő csillagásznak,

Eddington zavartan tűnődött, majd megszólalt:

– Ha megenged egy kérdést, Einstein kolléga, ki az első?

BARON tanár nem szerette azokat a betegeket, akikről megtudta, hogy orvosi könyveket tanulmányoznak. Egyik páciensének, aki szakkifejezésekkel mondta el panaszát, egyszer megjegyezte:

– Magát végül egy sajtóhiba fogja megölni!

LINUS PAULING Nobel-díjas természettudós, az atomfegyver elleni mozgalom egyik vezetője mondta el ezt a történetet:

A Nevadában lakó Millerné morajló zajra riadt fel éjjeli álmából.

– Mi volt ez, John? – fordul férjéhez.

– Semmi különös – feleli ez. – Titkos robbantás.

– Hál' isten – nyugszik meg Millerné. – Már azt hittem, egyik gyerek esett ki az ágyból.

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza ter 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 61.3875 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány utca 3. — Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.